Eiropas Savienības

Oficiālais Vēstnesis

L 176

Izdevums latviešu valodā

Tiesību akti

59. sējums

2016. gada 30. jūnijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1035 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret zaudējumus radošu cenu noteikšanu kuģiem** 1

★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis** 21

★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1037 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis** 55

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/1035

(2016. gada 8. jūnijs)

par aizsardzību pret zaudējumus radošu cenu noteikšanu kuģiem

(kodificēta redakcija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([1]),

tā kā:

(1) Padomes Regula (EK) Nr. 385/96 ([2]) ir vairākas reizes būtiski grozīta ([3]). Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā regula būtu jākodificē.

(2) Pēc daudzpusējām sarunām, kas notikušas Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijā, 1994. gada 21. decembrī ir noslēgts Nolīgums par parasto konkurences noteikumu ievērošanu komerciālās kuģu būvniecības un remonta nozarē ("Kuģu būvniecības nolīgums").

(3) Kuģu būvniecības nolīgumā ir atzīts, ka sakarā ar kuģu pirkšanas īpašajām iezīmēm, praksē nav iespējams piemērot kompensācijas un antidempinga maksājumus, kas paredzēti 1994. gada Vispārējā nolīguma par tarifiem un tirdzniecību VI pantā, Nolīgumā par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem, kā arī Nolīgumā par 1994. gada Vispārējā nolīguma par tarifiem un tirdzniecību ("1994. gada Antidempinga nolīgums") VI panta īstenošanu, kas ir pievienoti Nolīgumam, ar kuru izveido Pasaules Tirdzniecības organizāciju. Sakarā ar vajadzību paredzēt efektīvus līdzekļus aizsardzībai pret kuģu pārdošanu zem to parastās vērtības, kas rada zaudējumus, ir pieņemts Zaudējumus radošu cenu noteikšanas kodekss kuģu būvniecībā ("*IPI* kodekss"), kurš kopā ar tā pamatprincipiem ir pievienots kā III pielikums Kuģu būvniecības nolīgumam.

(4) *IPI* kodeksa teksta pamatā galvenokārt ir 1994. gada Antidempinga nolīgums, tomēr no tā atkāpjas, ja to pieprasa kuģu pirkšanas darījumu īpašās iezīmes. Tādēļ *IPI* kodeksa teksts būtu jāatspoguļo Savienības tiesību aktos, ciktāl iespējams, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 ([4]) tekstu.

([1]) Eiropas Parlamenta 2015. gada 7. jūlija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 15. janvāra lēmums.
([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 385/96 (1996. gada 29. janvāris) par aizsardzību pret zaudējumus radošu cenu noteikšanu kuģiem (OV L 56, 6.3.1996., 21. lpp.).
([3]) Skatīt I pielikumu.
([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 21. lpp.).

(5) Kuģu būvniecības nolīgums un normatīvie noteikumi, kas no tā izriet, Savienības tiesībās ir ļoti nozīmīgi.

(6) Lai saglabātu Kuģu būvniecības nolīguma izveidoto līdzsvaru starp tiesībām un pienākumiem, Savienībai būtu jāveic pasākumi pret kuģu pārdošanu par zaudējumus radošu cenu, ja kuģi pārdod par vērtību, kas ir zemāka par tā parasto vērtību, radot zaudējumus Savienības ražošanas nozarei.

(7) Attiecībā uz kuģu būvētājiem no valstīm, kas ir Līgumslēdzējas puses Kuģu būvniecības nolīgumā, Savienība kuģa pārdošanu var izmeklēt tikai tad, ja kuģa pircējs ir Savienības pircējs un ja attiecīgais kuģis nav karakuģis.

(8) Ir vēlams izklāstīt skaidrus un sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz parastās vērtības aprēķināšanu. Ja iespējams, šī vērtība būtu jāpamato jo īpaši ar līdzīga kuģa reprezentatīvu pārdošanu parastā tirdzniecības gaitā eksportējošajā valstī. Ir lietderīgi noteikt apstākļus, kad pārdošanu pašu valstī var uzskatīt par pārdošanu ar zaudējumiem un var neņemt vērā un kad var atsaukties uz līdzīga kuģa pārdošanu trešai valstij vai uz aprēķināto parasto vērtību. Ir vēlams arī paredzēt pareizu izmaksu sadalījumu, arī uzsākšanas situācijās. Aprēķinot parasto vērtību, ir jānorāda metode, kuru piemēro summām attiecībā uz pārdošanu, vispārējiem un administratīviem izdevumiem un peļņu, ko šajā vērtībā ietver.

(9) Lai instrumentu pareizi varētu piemērot zaudējumus radošu cenu noteikšanas apkarošanai, Komisijai būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai lielos konglomerātos un trešām valstīm piederošās daļās pārbaudītu norēķinu pareizību, kad jānosaka pašizmaksas struktūra.

(10) Nosakot parasto vērtību valstīs, kurās nav tirgus ekonomikas, ir prātīgi ieviest noteikumus, lai šim nolūkam varētu izvēlēties atbilstīgu trešo valsti ar tirgus ekonomiku, un, ja nav iespējams atrast piemērotu trešo valsti, paredzēt, ka parasto vērtību var noteikt, izmantojot jebkuru citu piemērotu metodi.

(11) Ir lietderīgi definēt eksporta cenu un uzskaitīt korekcijas, kādas būtu jāveic gadījumos, kad ir nepieciešams rekonstruēt šo cenu, ņemot vērā pirmo atvērtā tirgus cenu.

(12) Lai nodrošinātu eksporta cenas un parastās vērtības taisnīgu salīdzinājumu, ir ieteicams uzskaitīt tos faktorus, tostarp līgumsodus, kas var ietekmēt cenas un cenu salīdzināmību.

(13) Ir vēlams paredzēt skaidras un sīki izstrādātas pamatnostādnes attiecībā uz faktoriem, ko var izmantot, lai noteiktu, vai pārdošana par zaudējumus radošu cenu ir radījusi materiālus zaudējumus vai var radīt šādus zaudējumus. Parādot, ka attiecīgās pārdošanas cena ir radījusi zaudējumus Savienības ražošanas nozarei, uzmanība būtu jāpievērš citu faktoru ietekmei un jo īpaši valdošajiem tirgus apstākļiem Savienībā.

(14) Ir ieteicams definēt jēdzienu "Savienības ražošanas nozare", atsaucoties uz spēju uzbūvēt līdzīgu kuģi, un paredzēt, ka ar eksportētājiem saistītas puses var izslēgt no šādas ražošanas nozares, kā arī definēt jēdzienu "saistītas".

(15) Ir jānosaka kārtība un nosacījumi pēc būtības attiecībā uz sūdzību iesniegšanu par zaudējumus radošām cenām, tai skaitā to, ciktāl Savienības ražošanas nozarei tas būtu jāatbalsta, kā arī attiecībā uz informāciju par kuģa pircēju, zaudējumus radošu cenu noteikšanu, zaudējumiem un cēloņsakarību, kas šajās sūdzībās būtu jāietver. Ir vēlams noteikt arī kārtību, kādā sūdzības noraida vai uzsāk lietas izskatīšanu.

(16) Ja tāda kuģa pircējs, kam ir noteikta zaudējumus radoša cena, ir reģistrēts citas Kuģu būvniecības nolīguma Līgumslēdzējas puses teritorijā, sūdzībā var ietvert arī lūgumu, lai izmeklēšanu uzsāk šīs Līgumslēdzējas puses iestādes. Šāds lūgums būtu jānosūta Līgumslēdzējas puses iestādēm, ja šāda rīcība ir pamatota.

(17) Vajadzības gadījumā izmeklēšanu var uzsākt arī pēc kādas Kuģu būvniecības nolīguma Līgumslēdzējas puses iestāžu rakstiskas sūdzības saskaņā ar šo regulu un atbilstīgi Kuģu būvniecības nolīguma nosacījumiem.

(18) Ir jānosaka veids, kādā ieinteresētajām pusēm būtu jāpaziņo informācija, kas iestādēm vajadzīga. Ieinteresētajām pusēm būtu jāpiešķir plašas iespējas iesniegt visus attiecīgos pierādījumus un aizstāvēt savas intereses. Ir lietderīgi arī skaidri noteikt izmeklēšanas noteikumus un kārtību, jo īpaši noteikumus attiecībā uz to, kā ieinteresētās puses noteiktā laikā piesakās, iesniedz savas nostājas un informāciju, ja šīs nostājas un informāciju ņem vērā. Ir lietderīgi izstrādāt noteikumus, saskaņā ar kuriem ieinteresētai pusei ir pieejama citu ieinteresēto pušu iesniegtā informācija un tā var izteikt savu viedokli par šo informāciju. Būtu jāpastāv dalībvalstu un Komisijas sadarbībai informācijas vākšanā.

(19) Ir jāparedz, ka neatkarīgi no tā, vai par zaudējumus radošu cenu noteikšanu tiek uzlikts maksājums vai ne, lietas izbeidz ne vēlāk kā vienu gadu pēc to uzsākšanas vai no kuģa piegādes brīža – atkarībā no apstākļiem.

(20) Izmeklēšanas vai lietas izskatīšanas ir jāizbeidz, ja starpība starp parasto cenu un zaudējumus radošu cenu ir *de minimis*.

(21) Izmeklēšanu var beigt, neuzliekot maksājumu par zaudējumus radošu cenu noteikšanu, ja kuģa pārdošana par zaudējumus radošu cenu tiek galīgi un bez nosacījumiem atcelta vai ja ir pieņemams kāds alternatīvs līdzeklis. Tomēr būtu īpaši jāņem vērā vajadzība izvairīties no tā, ka pakļauj briesmām šīs regulas mērķa sasniegšanu.

(22) Maksājumu par zaudējumus radošu cenu noteikšanu, kas ir vienāds ar starpību starp parasto cenu un zaudējumus radošu cenu, būtu ar lēmumu jāuzliek tam kuģu būvētājam, kura kuģa pārdošana par zaudējumus radošu cenu ir nodarījusi zaudējumus Savienības ražošanas nozarei, ja ir izpildīti visi šajā regulā paredzētie nosacījumi. Būtu jānosaka precīzi un sīki izstrādāti noteikumi šāda lēmuma īstenošanai, ietverot pasākumus tā faktiskai izpildei, jo īpaši pretpasākumu veikšanu, ja kuģu būvētājs maksājumu par zaudējumus radošu cenu noteikšanu noteiktajā laikā nesamaksā.

(23) Ir jāizstrādā precīzi noteikumi, kā atteikt piekraušanas un izkraušanas tiesības Savienības ostās tiem kuģiem, ko būvējuši kuģu būvētāji, uz kuriem attiecas pretpasākumi.

(24) Pienākums samaksāt maksājumu par zaudējumus radošu cenu noteikšanu vairs nav spēkā tikai tad, kad šo maksājumu pilnībā samaksā, vai beidzoties tam laika periodam, kad piemēro pretpasākumus.

(25) Visiem pasākumiem, ko veic atbilstīgi šai regulai, nebūtu jābūt pretrunā ar Savienības interesēm.

(26) Rīkojoties saskaņā ar šo regulu, Savienībai būtu jāņem vērā vajadzība rīkoties ātri un efektīvi.

(27) Ir lietderīgi paredzēt pārbaudes apmeklējumus, lai pārbaudītu iesniegto informāciju par zaudējumus radošu cenu noteikšanu un zaudējumiem, tomēr šādiem apmeklējumiem vajadzētu būt atkarīgiem no tā, cik aptverošas atbildes ir saņemtas uz aptaujas jautājumiem.

(28) Gadījumos, kad pušu sadarbība nav apmierinoša, ir jāparedz citas informācijas izmantošana, lai konstatētu faktus, un tas, ka šāda informācija pusēm var nebūt tik labvēlīga kā tad, ja tās būtu sadarbojušās.

(29) Būtu jāparedz noteikums par konfidenciālas informācijas apstrādi, lai netiktu izpausti darījumu noslēpumi.

(30) Ir svarīgi paredzēt noteikumu par būtisku faktu un apsvērumu izpaušanu pusēm, kuras atbilst attiecīgajiem nosacījumiem, un par to, ka šādai izpaušanai jānotiek saskaņā ar Savienības lēmumu pieņemšanas procesu tādā laika periodā, lai puses varētu aizstāvēt savas intereses.

(31) Šajā regulā paredzēto procedūru īstenošanai nepieciešami vienādi nosacījumi, lai pieņemtu pasākumus, kas vajadzīgi, lai to īstenotu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([1]),

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Principi un definīcijas

1. Maksājumu par zaudējumus radošu cenu noteikšanu var uzlikt kuģu būvētājam, kura uzbūvētam kuģim ir noteikta zaudējumus radoša cena, un zaudējumus rada šā kuģa pārdošana pircējam, kas nav no šā kuģa izcelsmes valsts.

2. Tiek uzskatīts, ka kuģim ir noteikta zaudējumus radoša cena, ja pārdotā kuģa eksporta cena ir mazāka nekā līdzīga kuģa salīdzināma cena parastā tirdzniecības gaitā, to pārdodot eksportējošās valsts pircējam.

3. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

a) "kuģis" ir pašpiedziņas kuģis, kura bruto tonnāža ir 100 tonnu vai vairāk, ko izmanto preču vai cilvēku pārvadāšanai vai īpašu pakalpojumu veikšanai (piemēram, ledlauži un bagarkuģi), kā arī jebkurš velkonis, kura jauda ir 365 kW un vairāk;

b) "līdzīgs kuģis" ir tāda paša tipa, nolūka un aptuvena lieluma kuģis kā attiecīgais kuģis, ar ko to salīdzina, un kura īpašības lielā mērā atgādina attiecīgā kuģa īpašības, ar ko to salīdzina;

c) "tās pašas vispārējās kategorijas kuģis" nozīmē tā paša tipa un nolūka kuģi, kura izmērs tomēr ievērojami atšķiras;

d) "pārdošana" aptver kuģa īpašuma tiesību izveidošanu vai nodošanu, izņemot īpašuma tiesības, ko izveido vai iegūst vienīgi ar nolūku nodrošināt garantiju parastam komerciālam aizņēmumam;

e) "īpašuma tiesības" ietver visas līgumtiesības vai īpašuma tiesības, kas ļauj to saņēmējam vai saņēmējiem izmantot kuģa darbību tā, ka tas ir ievērojami salīdzināms ar to, kā īpašnieks var gūt labumu no kuģa darbības. Nosakot, vai šāda ievērojama salīdzināmība pastāv, *inter alia,* ņem vērā šādus faktorus:

   i) darījuma noteikumus un apstākļus;

   ii) ražošanas nozares komerciālo praksi;

   iii) vai darījumam pakļautais kuģis ir vai nav integrēts saņēmēja vai saņēmēju operācijās; un

   iv) vai praksē pastāv vai nepastāv iespēja, ka šādu tiesību saņēmējs vai saņēmēji izmantos kuģa darbību, kas būs ievērojama daļa no kuģa ekspluatācijas laika, kā arī uzņemsies attiecīgo risku;

f) "pircējs" ir jebkura persona vai kompānija, kas iegūst īpašuma tiesības, arī īres ceļā vai kuģa ilgtermiņa fraktēšanā bez apkalpes saistībā ar to tiešu vai netiešu sākotnējo saņemšanu no kuģu būvētāja, kā arī persona vai kompānija, kurai pieder pircējs vai kura kontrolē pircēju vai dod tam norādījumus. Pircējs pieder personai vai kompānijai, ja tai pieder vairāk nekā 50 % no pircēja kapitāla. Persona vai kompānija kontrolē pircēju, ja šī persona vai kompānija juridiski vai faktiski spēj ietekmēt vai vadīt pircēju, ko uzskata par faktu, ja tai pieder 25 % no pircēja kapitāla. Ja pircēja tiesības ir nostiprinātas, uzskata, ka tā atsevišķa kontrole nepastāv, ja vien nenosaka pretējo. Jebkuram kuģim var būt vairāk nekā viens pircējs;

g) "kompānija" ir jebkura kompānija vai uzņēmums, kas izveidots saskaņā ar civiltiesībām vai komerctiesībām, kā arī kooperatīvi un citas juridiskas personas, kas pakļautas publiskajām tiesībām vai privāttiesībām, izņemot bezpeļņas sabiedrības;

h) "Līgumslēdzēja puse" ir jebkura trešā valsts, kas ir puse Kuģu būvniecības nolīgumā.

2. pants

Zaudējumus radošu cenu noteikšana

A. Parastā vērtība

1. Parasto vērtību parasti nosaka, ņemot vērā cenu, kādu eksportētājvalstī par līdzīgu kuģi ir maksājis vai maksās neatkarīgs pircējs.

2. Cenas, ko izmanto puses, kuras izrādās saistītas vai ir savstarpēji vienojušās par kompensāciju mehānismu, nedrīkst uzskatīt par parastajās tirdzniecības darbībās izmantojamām cenām un nedrīkst izmantot, lai noteiktu parasto vērtību, ja vien nav noteikts, ka šādas attiecības cenu neietekmē.

3. Ja parastā tirdzniecības gaitā līdzīgus kuģus nepārdod vai ja sakarā ar īpašu tirgus situāciju to pārdošana neļauj veikt pareizu salīdzinājumu, līdzīga kuģa parasto vērtību aprēķina, ņemot vērā kāda līdzīga kuģa eksporta cenu atbilstīgā trešā valstī parastā tirdzniecības gaitā, ja šī cena ir reprezentatīva. Ja šāda pārdošana atbilstīgā trešā valstī nav notikusi vai ja tā neļauj veikt pareizu salīdzinājumu, līdzīgu kuģu parasto vērtību aprēķina, ņemot vērā ražošanas izmaksas izcelsmes valstī, pieskaitot saprātīgu summu par pārdošanu, vispārējiem un administratīviem izdevumiem un peļņu.

4. Līdzīgu kuģu pārdošanu eksportētājvalsts pašmāju tirgū vai pārdošanu, eksportējot uz trešo valsti, par cenām, kas ir zemākas par vienas vienības ražošanas izmaksām (nemainīgajām un mainīgajām), kurām pieskaitītas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas, cenas dēļ var neuzskatīt par darbībām parastā tirdzniecības gaitā un var neņemt vērā, nosakot parasto vērtību, tikai tad, ja ir konstatēts, ka šāda pārdošana notiek par cenām, kas neļauj segt izmaksas saprātīgā laika periodā, kam parasti vajadzētu būt pieciem gadiem.

5. Izmaksas parasti aprēķina, ņemot vērā izmeklēšanai pakļautā kuģu būvētāja saglabāto dokumentāciju, ar noteikumu, ka šāda dokumentācija ir saskaņā ar vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem attiecīgajā valstī un ka ir parādīts, ka dokumentācija pieņemami atspoguļo ar attiecīgā kuģa ražošanu un pārdošanu saistītās izmaksas.

Jāaplūko iesniegtie pierādījumi par izmaksu pienācīgu sadalījumu ar noteikumu, ka ir parādīta šāda sadalījuma izmantošana vēsturiskā aspektā. Ja trūkst piemērotākas metodes, priekšroku dod izmaksu sadalījumam, ņemot vērā apgrozījumu. Ja vien tas jau nav atspoguļots izmaksu sadalījumā saskaņā ar šo daļu, izmaksas attiecīgi koriģē, ņemot vērā tos vienreizējos izmaksu posteņus, kas attiecas uz ražošanu šobrīd un/vai nākotnē, kā arī apstākļus, kur izmaksas ietekmē uzsākšanas darbības.

6. Pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu, kā arī peļņas summu pamatā ir faktiskie dati par līdzīgu kuģu ražošanu un pārdošanu parastā tirdzniecības gaitā, ko veic izmeklēšanai pakļautais kuģu būvētājs. Ja, pamatojoties uz minēto, šādas summas nav iespējams noteikt, tās var noteikt, ņemot vērā:

a) vidējo svērto no faktiskajiem apjomiem, kas noteikti citiem izcelsmes valsts kuģu būvētājiem attiecībā uz līdzīgu kuģu ražošanu un pārdošanu šīs valsts iekšējā tirgū;

b) faktiskos apjomus, kas attiecas uz tās pašas vispārējās kategorijas kuģu ražošanu un pārdošanu parastā tirdzniecības gaitā, ko veic attiecīgais kuģu būvētājs izcelsmes valsts iekšējā tirgū;

c) jebkuras citas saprātīgas metodes ar noteikumu, ka šādi noteiktās peļņas apjoms nepārsniedz to peļņu, ko parasti gūst citi kuģu būvētāji, pārdodot tās pašas vispārējās kategorijas kuģus izcelsmes valsts iekšējā tirgū.

Turklāt peļņas pamatā, kas pievienota, aprēķinot vērtību, visos gadījumos ir vidējā peļņa, kura gūta saprātīgā laika periodā, kas parasti ir seši mēneši pirms un pēc izmeklējamās pārdošanas, un atspoguļo saprātīgu peļņu šīs pārdošanas brīdī. Veicot šos aprēķinus, neņem vērā nekādus sagrozījumus, kas uzrāda peļņu, kura pārdošanas brīdī nav saprātīgi iespējama.

7. Ņemot vērā ilgo laiku, kas paiet no līguma slēgšanas līdz kuģu piegādei, parastā vērtība neietver faktiskās izmaksas, attiecībā uz kurām kuģu būvētājs pierāda, ka tās ir sakarā ar nepārvaramu varu un ka tās ievērojami pārsniedz izmaksu palielinājumu, ko kuģu būvētājs būtu varējis paredzēt un ņemt vērā, nosakot pārdošanas materiālos aspektus.

8. Attiecībā uz pirkšanu no valstīm, kurās nepastāv tirgus ekonomika, un jo īpaši no tām valstīm, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/755 ([1]), parasto vērtību nosaka, ņemot vērā aprēķināto vērtību kādā trešā valstī, kur ir tirgus ekonomika, vai pārdošanas cenu no šīs trešās valsts uz citām valstīm, tai skaitā Savienību, vai, ja tas nav iespējams, uz cita saprātīga pamata, tostarp Savienībā faktiski samaksātu vai maksājamu cenu par līdzīgu kuģi, kas ir pienācīgi koriģēta, lai ietvertu saprātīgu peļņu.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/755 (2015. gada 29. aprīlis) par kopējiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm (OV L 123, 19.5.2015., 33. lpp.).

Trešo valsti ar atbilstīgu tirgus ekonomiku izvēlas pieņemamā veidā, pievēršot īpašu uzmanību jebkādai ticamai informācijai, kas ir pieejama izvēles izdarīšanas laikā. Ņem vērā laika ierobežojumus.

Pēc izmeklēšanas uzsākšanas ieinteresētās puses tiek informētas par izvēlēto trešo valsti ar tirgus ekonomiku un tām tiek atvēlētas 10 dienas viedokļu sniegšanai.

B. Eksporta cena

9. Eksporta cena ir tā cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par attiecīgo kuģi.

10. Gadījumos, kad eksporta cenas nav vai izrādās, ka tā nav ticama, jo kuģu būvētājs un pircējs vai trešā persona ir savstarpēji saistīti vai ir vienojušies par kompensāciju mehānismu, eksporta cenu var noteikt, ņemot vērā cenu, par kādu kuģis pirmo reizi ir pārdots tālāk neatkarīgam pircējam, vai, ja kuģis nav pārdots tālāk neatkarīgam pircējam vai nav pārdots tālāk tādā stāvoklī, kādā tas tika sākotnēji pārdots, izmanto kādu citu pieņemamu pamatu.

Lai noteiktu drošu eksporta cenu, šādos gadījumos tiek koriģētas visas izmaksas, tostarp maksājumi un nodokļi, kas rodas laikā starp sākotnējo pārdošanu un tālāku pārdošanu, kā arī uzkrāto peļņu.

Koriģējamās izmaksas ietver visas izmaksas, kuras parasti uzņemas pircējs, bet maksā jebkura no pusēm Savienībā vai ārpus tās, kas ir saistīta ar kuģu būvētāju vai pircēju vai ir vienojusies ar to par kompensācijas mehānismu, ietverot parastas pārvadāšanas, apdrošināšanas, kraušanas, iekraušanas un papildu izmaksas, muitas nodokļus un citus nodokļus, kas jāmaksā ievešanas valstī sakarā ar kuģa pirkšanu, kā arī saprātīgu uzrēķinu attiecībā uz pārdošanu, vispārējām un administratīvām izmaksām un peļņu.

C. Salīdzināšana

11. Eksporta cenu un parasto vērtību salīdzina taisnīgi. Šo salīdzinājumu veic tādā pašā tirdzniecības līmenī un attiecībā uz pārdošanu, kas notikusi cik iespējams vienā laikā, kas parasti nozīmē pārdošanu, kas notiek trīs mēnešu laikā pirms vai pēc izmeklējamās pārdošanas vai, ja šāda pārdošana nav notikusi, jebkurā saprātīgā laika periodā. Katrā gadījumā pienācīgi ņem vērā atšķirības, kas skar cenu salīdzināmību, ietverot atšķirības pārdošanas noteikumos, līgumsodus, nodokļus, tirdzniecības līmeni, daudzumu, fiziskās iezīmes un citas atšķirības, kas arī var ietekmēt cenu salīdzināmību. Ja 10. punktā minētajos gadījumos ir skarta cenu salīdzināmība, parasto vērtību nosaka tirdzniecības līmenī, kas ir līdzvērtīgs aprēķinātās eksporta cenas tirdzniecības līmenim vai pienācīgi ņem vērā elementus, ko šis punkts ļauj ņemt vērā. Izdarot korekcijas, izvairās no jebkādas pārklāšanās, jo īpaši attiecībā uz atlaidēm un līgumsodiem. Ja nepieciešams konvertēt valūtas, lai varētu salīdzināt cenas, šādu konvertēšanu veic, izmantojot pārdošanas datuma valūtas kursu, izņemot gadījumus, kad ārvalstu valūtas pārdošana gaidāmajos tirgos ir tieši saistīta ar attiecīgo eksporta noietu, tad izmanto nākotnes darījuma valūtas kursu. Šā noteikuma mērķiem pārdošanas datums ir tas datums, kurā tiek noteikti pārdošanas materiālie aspekti, parasti – līguma slēgšanas datums. Tomēr, ja pārdošanas materiālos aspektus citā datumā ievērojami maina, būtu jāizmanto valūtas kurss šajā maiņas datumā. Šādā gadījumā veic atbilstīgas korekcijas, lai ņemtu vērā tādu ietekmi uz starpību starp parasto cenu un zaudējumus radošu cenu, kura ir radusies tikai sakarā ar valūtas kursa svārstībām laikā starp sākotnējo pārdošanas datumu un maiņas datumu.

D. Starpība starp parasto cenu un zaudējumus radošu cenu

12. Ņemot vērā attiecīgos taisnīgas salīdzināšanas noteikumus, to, ka pastāv starpība starp parasto cenu un zaudējumus radošu cenu, parasti nosaka, ņemot vērā vidējo svērto parasto vērtību un visu pārdošanas darījumu vidējo svērto cenu salīdzinājumu vai arī atsevišķu parasto vērtību un atsevišķu eksporta cenu salīdzinājumu atsevišķos darījumos. Taču parasto vērtību, kas noteikta, ņemot vērā vidējo svērto lielumu, var salīdzināt ar visu atsevišķo pārdošanas darījumu cenām tad, ja ir eksporta cenas, kas ievērojami atšķiras atkarībā no pircējiem, reģioniem vai laika periodiem, un ja šā punkta pirmajā teikumā norādītās metodes pilnībā neatspoguļo zaudējumus radošu cenu noteikšanas apmērus.

13. Starpība starp parasto cenu un zaudējumus radošu cenu ir summa, par kādu parastā vērtība pārsniedz eksporta cenu. Ja minētā starpība ir mainīga, var noteikt vidējo svērto starpību.

3. pants

Zaudējumu noteikšana

1. Ja nav norādīts citādi, šajā regulā "zaudējumi" nozīmē būtiskus materiālus zaudējumus Savienības ražošanas nozarei, būtisku materiālu zaudējumu draudus Savienības ražošanas nozarei vai šādas ražošanas nozares veidošanās būtisku materiālu aizkavēšanu, un šo jēdzienu interpretē saskaņā ar šā panta noteikumiem.

2. Zaudējumu noteikšanā ņem vērā tiešus pierādījumus un objektīvi pārbauda:

a) pārdošanas par zemāku vērtību ietekmi uz līdzīgu kuģu cenām Savienības tirgū; un

b) šādas pārdošanas turpmāko ietekmi uz Savienības ražošanas nozari.

3. Attiecībā uz to, kā pārdošana par zemāku cenu ietekmē cenas, ņem vērā to, vai sakarā ar pārdošanu par zemāku cenu nekā parastā vērtība, tas ir noticis par ievērojami zemāku cenu salīdzinājumā ar līdzīgu Savienības ražošanas nozares kuģu cenu, kā arī to, vai šādas pārdošanas dēļ kā citādi ievērojami samazinās cenas vai arī tiek ievērojami kavēts cenu pieaugums, kas citādi būtu noticis. Neviens no šiem faktoriem atsevišķi vai kopumā nav pamats izšķirīgām vadlīnijām.

4. Ja vienlaicīgi zaudējumus radošu cenu noteikšanas izmeklēšanai tiek pakļauta kuģu pārdošana no vairākām valstīm, šādas pārdošanas ietekmi izvērtē kopumā tikai tad, ja konstatē, ka:

a) starpība starp parasto cenu un zaudējumus radošu cenu, kas noteikta saistībā ar iepirkumiem no katras valsts, pārsniedz 7. panta 3. punktā noteikto minimālo apjomu; un

b) pārdošanas ietekmes novērtējums kopumā ir lietderīgs, ievērojot to kuģu būvētāju, kuri neatrodas Savienībā, kuģu savstarpējo konkurenci un šo kuģu un līdzīgu Savienības kuģu konkurenci.

5. Izvērtējot pārdošanas par zemāku cenu nekā parastā vērtība ietekmi uz attiecīgo Savienības ražošanas nozari, ietver visu to attiecīgo ekonomisko faktoru un rādītāju novērtējumu, kam ir ietekme uz ražošanas nozares stāvokli, tostarp faktu, ka ražošanas nozare joprojām atgūstas no iepriekšēja dempinga, zaudējumus radošu cenu noteikšanas vai subsidēšanas sekām, pašreizējās starpības starp parasto cenu un zaudējumus radošu cenu lielumu, faktisko un iespējamo samazinājumu pārdošanā, peļņā, ražošanā, tirgus daļā, produktivitātē, ieguldījumu atgūšanā un jaudas izmantošanā, faktorus, kas ietekmē Savienības cenas, faktisko un iespējamo negatīvo ietekmi uz naudas plūsmu, uzkrājumiem, nodarbinātību, algām, pieaugumu, spēju mobilizēt kapitālu vai investīcijas. Šis saraksts nav pilnīgs, un arī neviens no šiem faktoriem atsevišķi vai vairāki kopā nevar būt par pamatu izšķirīgām vadlīnijām.

6. Ar visiem attiecīgajiem pierādījumiem, kas iesniegti saistībā ar 2. punktu, ir jāpierāda, ka pārdošana par zemāku vērtību nekā parastā vērtība rada vai ir radījusi zaudējumu šīs regulas nozīmē. Īpaši ir jāpierāda, ka cenu līmeņi, kas noteikti saskaņā ar 3. punktu, rada ietekmi uz Savienības ražošanas nozari, kā paredzēts 5. punktā, un ka šī ietekme ir tik liela, ka to var klasificēt kā būtisku.

7. Pēta arī zināmus faktorus, kas nav pārdošana par zemāku cenu kā parastā vērtība, bet kas tāpat rada zaudējumu Savienības ražošanas nozarei, lai nodrošinātu to, ka zaudējumu, ko rada minētie citi faktori, nepiedēvē pārdošanai par zemāku cenu kā parastā vērtība saskaņā ar 6. punktu. Faktori, kurus minētajā sakarā var ņemt vērā, ietver apjomu un cenas pārdošanai, ko veic kuģu būvētāji no citām valstīm, izņemot eksportējošo valsti, un kas nav veikta par zemāku cenu kā parastā vērtība, kā arī pieprasījuma samazināšanos vai izmaiņas patēriņa modelī, tirdzniecības ierobežojumus no trešo valstu ražotājiem un Savienības ražotājiem un konkurenci starp tiem, tehnoloģijas attīstību, kā arī Savienības ražošanas nozares eksporta apjomu un produktivitāti.

8. Pārdošanas par zemāku cenu nekā parastā vērtība ietekmi novērtē saistībā ar līdzīgu kuģu ražošanu Savienības ražošanas nozarē, kad pieejamie dati ļauj atsevišķi noteikt minēto ražošanu, ņemot vērā tādus kritērijus kā ražošanas process, ražotāju pārdošanas apjoms un peļņa. Ja šāda atsevišķa minētās ražošanas noteikšana nav iespējama, pārdošanas par zemāku cenu nekā parastā vērtība ietekmi novērtē, pārbaudot kuģu visšaurāko grupu vai klāstu, kas ietver līdzīgu kuģi un par ko vajadzīgā informācija ir pieejama.

9. Būtisku materiālu zaudējumu draudus nosaka, ņemot vērā faktus, nevis tikai apgalvojumus, pieņēmumus vai maznozīmīgu iespēju. Izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā pārdošana par zemāku cenu nekā parastā vērtība radītu zaudējumus, vajadzēja būt skaidri paredzamām un ir jābūt nenovēršamām.

Nosakot būtisku materiālu zaudējumu draudu pastāvēšanu, būtu jāņem vērā tādi faktori kā:

a) vai pastāv pietiekami liela kuģu būvētāja spēja pārdot savu produkciju vai nenovēršams un ievērojams šādas spējas pieaugums, kas norāda uz ievērojamu pārdošanas par zemāku cenu nekā parastā vērtība palielināšanās iespēju, ņemot vērā citu eksporta tirgu pieejamību papildu eksporta uzņemšanai;

b) vai kuģus eksportē par cenām, kas ievērojami samazina cenas vai kavē cenu pieaugumu, kas pretējā gadījumā būtu noticis, un, iespējams, palielina pieprasījumu pēc turpmākiem iepirkumiem no citām valstīm.

Neviens no iepriekš minētajiem faktoriem viens pats nevar nebūt pamats izšķirīgajām vadlīnijām, bet aplūkoto faktoru kopums ir tāds, kas nodrošina slēdzienu, ka draud turpmāka pārdošana par zemākām cenām nekā parastā vērtība un ka tiks radīti būtiski materiāli zaudējumi, ja netiks veikti aizsargpasākumi.

4. pants

Savienības ražošanas nozares definīcija

1. Šajā regulā "Savienības ražošanas nozare" ir jēdziens, kas attiecas uz tiem Savienības ražotājiem kopumā, kuri ar to pašreizējām iekārtām spēj ražot līdzīgus kuģus vai kuru iekārtas var savlaicīgi pielāgot tā, lai tie varētu ražot līdzīgus kuģus, kā arī uz tiem Savienības ražotājiem, kuru kopējā spēja ražot līdzīgus kuģus sastāda lielu daļu no Savienības kopējās spējas ražot līdzīgus kuģus, kā definēts 5. panta 6. punktā. Tomēr, ja ražotāji ir saistīti ar kuģu būvētājiem, eksportētājiem vai pircējiem vai ja tie paši ir, iespējams, par zaudējumus radošu cenu pārdotā kuģa pircēji, tad jēdzienu "Savienības ražošanas nozare" var interpretēt kā attiecināmu uz pārējiem ražotājiem.

2. Ražotājus 1. punkta nolūkā uzskata par saistītiem ar kuģu būvētāju, eksportētājiem vai pircējiem tikai tad, ja:

a) kāds no tiem tieši vai netieši kontrolē otru;

b) tos abus tieši vai netieši kontrolē trešā persona; vai

c) tie kopā tieši vai netieši kontrolē trešo personu – ar noteikumu, ka ir pamats uzskatīt vai domāt, ka šādas attiecības liek attiecīgajam ražotājam rīkoties atšķirīgi no citiem, nesaistītiem ražotājiem.

Šā punkta nolūkā uzskata, ka viena persona kontrolē otru tad, ja pirmā juridiski vai faktiski spēj uzspiest pēdējai ierobežojumus vai dot norādes.

3. Šim pantam piemēro 3. panta 8. punkta noteikumus.

5. pants

Lietas izskatīšanas uzsākšana

1. Izņemot gadījumus, kas paredzēti 8. punktā, izmeklēšanu, lai noteiktu, ka, iespējams, pastāv pārdošana par zemāku cenu nekā parastā vērtība, tās pakāpi un sekas uzsāk pēc rakstiskas sūdzības saņemšanas no fiziskas vai juridiskas personas vai no apvienības, kas nav juridiska persona, bet kas rīkojas Savienības ražošanas nozares vārdā.

Sūdzību var iesniegt Komisijai vai kādai dalībvalstij, kas to pārsūta Komisijai. Komisija tai iesniegto sūdzību kopijas nosūta dalībvalstīm. Sūdzību uzskata par iesniegtu pirmajā darbdienā pēc tās piegādes Komisijai ar ierakstītu sūtījumu vai pēc tam, kad Komisija ir izsniegusi rakstisku apliecinājumu par saņemšanu.

Ja nav nekādas sūdzības, tomēr dalībvalsts rīcībā ir pietiekami pierādījumi par pārdošanu par zemāku cenu nekā parastā vērtība un par zaudējumu, kas rodas no tās Savienības ražošanas nozarei, šī dalībvalsts tūlīt dara šos pierādījumus zināmus Komisijai.

2. Sūdzību atbilstīgi 1. punktam iesniedz ne vēlāk kā:

a) sešus mēnešus pēc brīža, kad sūdzības iesniedzējs ir uzzinājis par kuģa pārdošanu vai kad tam būtu par to bijis jāzina, ja:

   i) sūdzības iesniedzējs ir bijis uzaicināts piedalīties atklātā konkursā par attiecīgo līgumu vai citādi;

   ii) sūdzības iesniedzējs faktiski šādā konkursā ir piedalījies; un

   iii) sūdzības iesniedzēja piedāvājums konkursā pēc būtības ir atbildis konkursa specifikācijām;

b) deviņus mēnešus pēc brīža, kad sūdzības iesniedzējs ir uzzinājis par kuģa pārdošanu vai kad tam būtu bijis jāzina par to, ja konkurss nav ticis izsludināts, ar noteikumu, ka Komisijai vai kādai dalībvalstij ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tā brīža ir iesniegts paziņojums par nodomu iesniegt sūdzību, ietverot informāciju, kas sūdzības iesniedzējam ir pamatoti pieejama, lai identificētu attiecīgo darījumu.

Sūdzību nekādā gadījumā nevar iesniegt vēlāk kā sešus mēnešus pēc kuģa piegādes datuma.

Var uzskatīt, ka sūdzības iesniedzējs ir zinājis par kuģa pārdošanu, kā arī ļoti vispārēju informāciju par kuģi pēc brīža, kad informācija par līguma noslēgšanu ir publicēta starptautiskajā tirdzniecības presē.

Šā panta nolūkā atklāts konkurss ir tāds konkurss, kurā potenciālais pircējs uzaicina piedalīties vismaz visus tam zināmos kuģu būvētājus, kas spēj uzbūvēt attiecīgo kuģi.

3. Sūdzībā saskaņā ar 1. punktu ietver pierādījumus:

a) par zaudējumus radošu cenu noteikšanu;

b) par zaudējumiem;

c) par cēloņsakarību starp pārdošanu par zaudējumus radošu cenu un šķietamajiem zaudējumiem; un

d) i) ka gadījumā, ja kuģi pārdod atklātā konkursā, sūdzības iesniedzējs ir bijis uzaicināts piedalīties konkursā par attiecīgo līgumu, faktiski ir piedalījies konkursā un tā piedāvājums pēc būtības ir atbildis konkursa specifikācijām (proti, iesniegšanas datumam un tehniskajām prasībām); vai

   ii) ka gadījumā, ja kuģi pārdod citādā konkursā un sūdzības iesniedzējs ir bijis uzaicināts piedalīties konkursā par attiecīgo līgumu, tas faktiski ir piedalījies konkursā un tā piedāvājums pēc būtības ir atbildis konkursa specifikācijām; vai

   iii) ka gadījumā, ja nav bijis uzaicinājuma piedalīties konkursā, kas nav atklāts konkurss, sūdzības iesniedzējs ir bijis spējīgs uzbūvēt attiecīgo kuģi un, ja sūdzības iesniedzējs ir zinājis par potenciālo pirkumu vai tam par to būtu vajadzējis zināt, tas ir pielicis ievērojamas pūles, lai noslēgtu darījumu ar pircēju, kas ir saskaņā ar attiecīgā konkursa specifikācijām. Uzskata, ka sūdzības iesniedzējs ir zinājis par potenciālo pirkumu, ja atklājas, ka lielākā daļa no attiecīgās ražošanas nozares ir pielikusi pūles, lai ar šo pircēju noslēgtu līgumu par attiecīgā kuģa pārdošanu, vai ja atklājas, ka vispārēja informācija par potenciālo pirkumu ir bijusi pieejama no brokeriem, finansētājiem, klasifikācijas apvienībām, tirdzniecības asociācijām vai citām vienībām, kas parasti ir iesaistītas kuģu būvniecības darījumos un ar ko sūdzības iesniedzējam ir regulāri kontakti var darījumi.

4. Sūdzība ietver šādu informāciju, ciktāl tā ir pieejama sūdzības iesniedzējam:

a) sūdzības iesniedzēja identitāte un apraksts par līdzīgu kuģu ražošanas apjomu un vērtību Savienībā no sūdzības iesniedzēja. Ja rakstisku sūdzību iesniedz Savienības ražošanas nozares vārdā, tajā precizē ražošanas nozari, kuras vārdā sūdzība tiek iesniegta, ar sarakstu, kurā ietver visus zināmos Savienības kuģu būvētājus, kas spēj uzbūvēt līdzīgu kuģi, un – iespēju robežās – ar šo kuģu būvētāju Savienībā būvēto līdzīgo kuģu apjoma un vērtības aprakstu;

b) kuģa, ko pārdod par zaudējumus radošu cenu, pilnīgs apraksts, izcelsmes vai eksporta valsts vai valstu nosaukumi, dati par katru zināmo eksportētāju vai kuģu būvētāju ārzemēs un dati par attiecīgā kuģa pircēju;

c) cenas, par kādām šādus kuģus pārdod eksporta vai izcelsmes valsts tirgos vai valstu iekšējā tirgū (vai vajadzības gadījumā cenas, par kādām eksporta vai izcelsmes valsts vai valstis šādus kuģus pārdod trešai valstij vai valstīm, vai par preces aprēķināto vērtību), kā arī eksporta cenas vai vajadzības gadījumā cenas, par kādām šādus kuģus pirmo reizi pārdod tālāk neatkarīgam pircējam;

d) informācija par tādas pārdošanas ietekmi, kas notiek par cenām, kas rada zaudējumus, uz līdzīgu kuģu cenām Savienībā un ar to saistīto ietekmi uz pārdošanu Savienības ražošanas nozarē, kā to parāda būtiski faktori un rādītāji, kas ietekmē Savienības ražošanas nozares stāvokli, piemēram, tie, kas minēti 3. panta 3. un 5. punktā.

5. Ciktāl iespējams, Komisija pārbauda sūdzībā ietverto pierādījumu precizitāti un atbilstību, lai noteiktu, vai pietiek pierādījumu izmeklēšanas uzsākšanai.

6. Izmeklēšanu atbilstīgi 1. punktam neuzsāk, ja vien, ņemot vērā to, kādā mērā Savienības kuģu būvētāji, kuri spēj būvēt līdzīgus kuģus, atbalsta sūdzību vai iebilst pret to, nav noteikts, ka sūdzību iesniegusi Savienības ražošanas nozare vai sūdzība ir iesniegta tās vārdā. Uzskata, ka sūdzību ir iesniegusi Savienības ražošanas nozare vai sūdzība ir iesniegta tās vārdā, ja to atbalsta tie Savienības kuģu būvētāji, kuru kopējā spēja uzbūvēt līdzīgu kuģi veido vairāk nekā 50 % no šīs Savienības ražošanas nozares daļas, kas vai nu atbalsta sūdzību, vai iebilst pret to. Izmeklēšanu tomēr nevar uzsākt, ja tie Savienības kuģu būvētāji, kuri skaidri ir pauduši savu atbalstu sūdzībai, kopumā pārstāv mazāk nekā 25 % no to Savienības kuģu būvētāju jaudas, kas spēj uzbūvēt līdzīgus kuģus.

7. Ja vien nav pieņemts lēmums uzsākt izmeklēšanu, varas iestādes izvairās sūdzību darīt zināmu atklātībai, cenšoties panākt izmeklēšanas uzsākšanu. Tomēr pirms izmeklēšanas uzsākšanas par to paziņo attiecīgās eksportējošās valsts valdībai.

8. Ja sakarā ar īpašiem apstākļiem Komisija nolemj uzsākt izmeklēšanu, kaut arī šim nolūkam nav saņemta ne sūdzība no Savienības ražošanas nozares, ne arī sūdzība tās vārdā, izmeklēšanu uzsāk un to attaisno, pamatojot ar pietiekamiem pierādījumiem par zaudējumus radošu cenu noteikšanu, zaudējumiem un cēloņsakarību, kā arī ar to, ka potenciāli zaudējumus cietušās Savienības ražošanas nozares loceklis atbilst šā panta 3. punkta d) apakšpunktā minētajiem kritērijiem.

Vajadzības gadījumā izmeklēšanu var uzsākt arī pēc kādas Līgumslēdzējas puses iestāžu iesniegtas rakstiskas sūdzības. Kopā ar šādu sūdzību jāiesniedz pietiekami pierādījumi, ka kuģim ir vai ir bijusi noteikta zaudējumus radoša cena un ka pārdošana Savienības pircējam par cenu, kas ir zemāka par parasto vērtību, nodara vai ir nodarījusi zaudējumus attiecīgās Līgumslēdzējas puses iekšzemes ražošanas nozarei.

9. Lēmumā par to, vai uzsākt vai neuzsākt izmeklēšanu, vienlaikus apsver pierādījumus gan par zaudējumus radošu cenu noteikšanu, gan par zaudējumiem. Sūdzību noraida, ja pierādījumi vai nu par zaudējumus radošu cenu noteikšanu, vai par zaudējumiem nav pietiekami, lai attaisnotu lietas izskatīšanu.

10. Sūdzību var atsaukt pirms izmeklēšanas sākuma, un tādā gadījumā uzskata, ka tā nekad nav tikusi iesniegta.

11. Ja ir skaidrs, ka pastāv pietiekami pierādījumi, lai pamatotu procedūras sākšanu, Komisija to sāk 45 dienu laikā pēc sūdzības iesniegšanas dienas vai, ja procedūru sāk, ievērojot 8. punktu, ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc fakta, kas kļuvis zināms vai kam būtu vajadzējis kļūt zināmam par kuģa pārdošanu, un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Ja iesniegtie pierādījumi nav pietiekami, tad 45 dienu laikā pēc sūdzības iesniegšanas dienas Komisijai par to informē sūdzības iesniedzēju. Tiklīdz Komisija ir noteikusi, ka pastāv nepieciešamība uzsākt šādu procedūru, tā dalībvalstīm sniedz informāciju.

12. Paziņojumā par lietas izskatīšanas uzsākšanu norāda izmeklēšanas uzsākšanu, kuģu būvētāja un pircēja vai pircēju nosaukumu un valsti, attiecīgā kuģa aprakstu, saņemtās informācijas kopsavilkumu, kā arī paredz, ka visa būtiskā informācija ir jāpaziņo Komisijai.

Tajā nosaka laiku, kad ieinteresētās puses rakstiski var darīt zināmus savus viedokļus un sniegt informāciju, ja šie viedokļi un informācija izmeklēšanā jāņem vērā. Tajā tāpat nosaka laiku, kad ieinteresētās puses var pieteikties, lai tās uzklausītu Komisija saskaņā ar 6. panta 5. punktu.

13. Komisija paziņo tai zināmajam iesaistītajam šādu kuģu eksportētājam, kuģa pircējam vai pircējiem un kuģu būvētāju, eksportētāju vai pircēju pārstāvības apvienībām, kā arī tās valsts, kuras kuģi pakļauj izmeklēšanai, un sūdzības iesniedzēju pārstāvjiem par lietas izskatīšanas uzsākšanu un, pienācīgi ņemot vērā konfidenciālas informācijas aizsardzības prasību, iesniedz rakstiskās sūdzības, kas saņemta atbilstīgi 1. punktam, pilnu tekstu eksportētājam un eksportētājvalsts iestādēm, kā arī pēc lūguma izsniedz to pārējām iesaistītajām pusēm.

6. pants

Izmeklēšana

1. Pēc lietas izskatīšanas uzsākšanas Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm un vajadzības gadījumā ar trešo valstu iestādēm, sāk izmeklēšanu Savienības līmenī. Šāda izmeklēšana ietver gan zaudējumus radošu cenu noteikšanas izmeklēšanu, gan zaudējumu izmeklēšanu, un abas izmeklēšanas veic vienlaicīgi.

2. Pusēm, kurām nosūta izmeklēšanas aptaujas lapas par zaudējumus radošu cenu noteikšanu, atvēl vismaz 30 dienas atbilžu sagatavošanai. Eksportētājiem atvēlēto termiņu nosaka, sākot no aptaujas lapas saņemšanas datuma, un uzskata, ka eksportētājs aptaujas lapu ir saņēmis vienu nedēļu pēc tās nosūtīšanas eksportētājam vai nodošanas attiecīgajam eksportētājvalsts diplomātiskajam pārstāvim. Var piešķirt pagarinājumu līdz 30 dienām, pienācīgi ņemot vērā izmeklēšanas termiņus, ar noteikumu, ka attiecīgā puse, norādot uz īpašiem apstākļiem, pienācīgi pamato šādu pagarinājumu.

3. Vajadzības gadījumā Komisija var lūgt trešo valstu, kā arī dalībvalstu iestādes sniegt informāciju, un dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai šādus lūgumus izpildītu.

Tās nosūta Komisijai prasīto informāciju kopā ar visu veikto pārbaužu, kontroļu vai izmeklēšanas rezultātiem.

Ja šī informācija var interesēt visus vai arī ja tās nosūtīšanu pieprasa kāda dalībvalsts, tad Komisija to nosūta dalībvalstīm ar noteikumu, ka tā nav konfidenciāla. Ja informācija ir konfidenciāla, tad nosūta nekonfidenciālu kopsavilkumu.

4. Vajadzības gadījumā Komisija var lūgt trešo valstu, kā arī dalībvalstu iestādēm veikt visas vajadzīgās pārbaudes un kontroles, jo īpaši attiecībā uz Savienības kuģu būvētājiem, kā arī veikt izmeklēšanu trešās valstīs ar noteikumu, ka attiecīgie uzņēmumi ir devuši savu piekrišanu un ka attiecīgās valsts valdība ir par to oficiāli brīdināta un pret to neiebilst.

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu šādus Komisijas lūgumus.

Komisijas ierēdņi tiek pilnvaroti palīdzēt dalībvalstu ierēdņiem veikt to pienākumus, ja Komisija vai kāda dalībvalsts to lūdz. Tāpat pēc vienošanās starp Komisiju un trešo valstu iestādēm Komisijas ierēdņi var palīdzēt trešo valstu iestāžu ierēdņiem veikt to pienākumus.

5. Ieinteresētās puses, kas ir informējušas par sevi saskaņā ar 5. panta 12. punktu, uzklausa, ja tās *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā paziņojumā norādītajā termiņā ir iesniegušas rakstisku lūgumu tikt uzklausītām, parādot, ka tās ir ieinteresētās puses, kuras, iespējams, ietekmēs lietas izskatīšanas rezultāti un kurām ir konkrēti iemesli, kādēļ tās būtu jāuzklausa.

6. Pēc to lūguma, kuģu būvētājam, pircējam vai pircējiem, eksportētājvalsts valdības pārstāvjiem, sūdzības iesniedzējiem un citām ieinteresētajām pusēm, kas ir informējušas par sevi saskaņā ar 5. panta 12. punktu, ir jādod iespēja uzklausīt puses ar pretējām interesēm, lai būtu pārstāvēti pretēji viedokļi un piedāvāti atspēkojoši argumenti.

Piedāvājot šādu iespēju, ņem vērā vajadzību saglabāt konfidencialitāti, kā arī pušu vajadzības.

Nevienai pusei nav obligāti jāpiedalās sanāksmē, un nepiedalīšanās neiespaido šīs puses lietu.

Saskaņā ar šo punktu sniegto mutisko informāciju ņem vērā tikai tādā mērā, kādā to pēc tam apstiprina rakstveidā.

7. Atbildot uz rakstisku lūgumu, prasītāji, kuģu būvētājs, pircējs vai pircēji un citas ieinteresētās puses, kas ir informējušas par sevi saskaņā ar 5. panta 12. punktu, kā arī eksportētājvalsts pārstāvji pēc rakstiska lūguma var pārbaudīt visu to informāciju, kuru kāda puse ir darījusi zināmu izmeklēšanai un kas neietilpst Savienības vai tās dalībvalstu iestāžu sagatavotos iekšējos dokumentos, bet kas ir būtiska to lietai, nav konfidenciāla 13. panta nozīmē un ko izmanto izmeklēšanā.

Puses var sagatavot atbildes uz šo informāciju, un to komentārus ņem vērā, ja tie ir pietiekami pamatoti.

8. Izņemot 12. pantā paredzētos apstākļus, ciktāl iespējams, pārbauda ieinteresēto pušu sniegtās informācijas, uz kuras balstīti izmeklēšanas rezultāti, precizitāti.

9. Attiecībā uz lietu izskatīšanu, kas saistās ar cenu salīdzināšanu, ja ir piegādāts līdzīgs kuģis, izmeklēšanu pabeidz ne vēlāk kā viena gada laikā pēc tās uzsākšanas.

Attiecībā uz lietu izskatīšanu, kur līdzīgs kuģis atrodas būvēšanas procesā, izmeklēšanu pabeidz ne vēlāk kā viena gada laikā pēc šā līdzīgā kuģa piegādes brīža.

Izmeklēšanu, kas saistās ar aprēķināto vērtību, pabeidz viena gada laikā pēc tās uzsākšanas vai pēc kuģa piegādes brīža atkarībā no tā, kurš no šiem datumiem ir vēlāks.

Šos termiņus atliek atbilstīgi apmēram, kādā piemēro 16. panta 2. punktu.

7. pants

Izbeigšana bez pasākumu veikšanas, bez maksājumu uzlikšanas un iekasēšanas par zaudējumus radošu cenu noteikšanu

1. Ja sūdzību atsauc, lietas izskatīšanu var izbeigt.

2. Ja pasākumi nav nepieciešami, izmeklēšanu vai lietas izskatīšanu izbeidz. Komisija izbeidz izmeklēšanu saskaņā ar 10. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Lietas izskatīšanu nekavējoties izbeidz, ja tiek noteikts, ka starpība starp parasto cenu un zaudējumus radošu cenu ir mazāka nekā 2 %, kas ir izteikti procentos no eksporta cenas.

4. Ja galīgi konstatētie fakti liecina, ka pastāv zaudējumu radoša cena un tās radīts kaitējums, Komisija, rīkojoties saskaņā ar 10. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru, uzliek kuģu būvētājam maksājumu par zaudējumu radošu cenu noteikšanu. Maksājumu par zaudējumu radošu cenu apjoms ir vienāds ar noteikto starpību starp parasto cenu un zaudējumu radošu cenu. Komisija pēc tam, kad tā ir informējusi dalībvalstis, veic visus vajadzīgos pasākumus sava lēmuma īstenošanai, jo īpaši maksājuma par zaudējumu radošu cenu iekasēšanai.

5. Kuģu būvētājs maksājumu par zaudējumus radošu cenu noteikšanu samaksā 180 dienu laikā pēc brīža, kad tam paziņo par maksājuma uzlikšanu, un uzskata, ka šis paziņojums ir saņemts vienu nedēļu pēc tam, kad tas ir nosūtīts kuģu būvētājam. Komisija var atvēlēt kuģu būvētājam saprātīgu maksājuma termiņa pagarinājumu, ja kuģu būvētājs pierāda, ka maksāšana 180 dienu laikā padarītu to maksātnespējīgu vai būtu pretrunā ar tiesu iestāžu pārraudzītu reorganizāciju, un šādā gadījumā iekasē procentus par nenomaksāto daudzumu; procentu likme ir vienāda ar ienākumiem sekundārajā tirgū par vidēja termiņa euro obligācijām Luksemburgas biržā, pieskaitot 50 pamatpunktus.

8. pants

Alternatīvi līdzekļi

Izmeklēšanu var izbeigt, nenosakot zaudējumus radošu cenu, ja kuģu būvētājs galīgi un bez nosacījumiem anulē kuģa pārdošanu par zaudējumus radošu cenu vai izpilda līdzvērtīgu pasākumu, kam ir piekritusi Komisija.

Pārdošanu var uzskatīt par atceltu tikai tad, ja starp pusēm, kas ir iesaistītas attiecīgajā pārdošanā, ir pārtrauktas visas līgumsaistības, ir atlīdzinātas visas iemaksas, kas izdarītas saistībā ar šo pārdošanu, un visas tiesības uz attiecīgo kuģi vai tā daļām ir nodotas atpakaļ kuģu būvētājam.

9. pants

Pretpasākumi – piekraušanas un izkraušanas tiesību atteikšana

1. Ja attiecīgais kuģu būvētājs neveic samaksu saskaņā ar 7. pantā noteikto maksājumu par zaudējumus radošu cenu noteikšanu, Komisija attiecībā uz šā kuģu būvētāja būvētiem kuģiem ievieš pretpasākumus iekraušanas un izkraušanas tiesību atteikšanas veidā.

Ja rodas pirmajā daļā minētais pamatojums pretpasākumiem, Komisija par to informē dalībvalstis.

2. Lēmums par pretpasākumu ieviešanu stājas spēkā pēc 30 dienām pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienība Oficiālajā Vēstnesī*, un to atceļ tad, kad attiecīgais kuģu būvētājs ir pilnībā samaksājis maksājumu par zaudējumus radošu cenu noteikšanu. Pretpasākumi aptver visus kuģus, kas ir pasūtīti četru gadu laikā pēc lēmuma spēkā stāšanās brīža. Katru kuģi pakļauj pretpasākumiem četrus gadus pēc tā piegādes brīža. Minētos laika periodus var samazināt tikai pēc starptautiskas strīdu risināšanas procedūras pabeigšanas un saskaņā ar tās iznākumu.

Kuģus, uz kuriem attiecas piekraušanas un izkraušanas tiesību atteikšana, norāda Komisijas pieņemtajā lēmumā un publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Dalībvalstu muitas iestādes nedod atļauju piekraut un izkraut tos kuģus, uz kuriem attiecas piekraušanas un izkraušanas tiesību atteikšana.

10. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kura izveidota ar Regulu (ES) 2016/1036. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

11. pants

Pārbaudes apmeklējumi

1. Ja Komisija to uzskata par lietderīgu, tā veic apmeklējumus, lai pārbaudītu eksportētāju, kuģu būvētāju, tirgotāju, aģentu, ražotāju, tirdzniecības apvienību un organizāciju dokumentus, lai apstiprinātu informāciju, kas saņemta par zaudējumus radošu cenu noteikšanu un zaudējumiem. Ja netiek saņemta pienācīga un savlaicīga atbilde, Komisija var izvēlēties neveikt pārbaudes apmeklējumu.

2. Komisija pēc vajadzības var veikt izmeklēšanu trešās valstīs ar noteikumu, ka tā ir saņēmusi attiecīgo uzņēmumu piekrišanu, ir informējusi attiecīgās valsts valdības pārstāvjus un valsts valdībai nav iebildumu pret šādu izmeklēšanu. Tiklīdz ir saņemta attiecīgo uzņēmumu piekrišana, Komisija dara zināmus eksportētājvalsts iestādēm to uzņēmumu nosaukumus un adreses, kuri tiks apmeklēti, kā arī norunāto apmeklējuma laiku.

3. Attiecīgos uzņēmumus brīdina par tās informācijas būtību, kas tiks pārbaudīta pārbaudes apmeklējumu laikā, kā arī par to, kāda vēl informācija būs jāiesniedz šādu apmeklējumu laikā, lai gan tas neizslēdz iespēju pārbaudes laikā pieprasīt sīkākus datus par jau iegūto informāciju.

4. Izmeklēšanā, ko veic atbilstīgi 1., 2. un 3. punktam, Komisijai palīdz to dalībvalstu amatpersonas, kuras to lūdz.

12. pants

Nesadarbošanās

1. Gadījumos, kad kāda ieinteresētā puse atsaka piekļuvi vajadzīgajai informācijai vai kā citādi to nesniedz šajā regulā noteiktajā termiņā, vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pagaidu vai galīgo pozitīvo vai negatīvo slēdzienu var sagatavot, ņemot vērā pieejamos faktus.

Ja atklājas, ka kāda no ieinteresētajām pusēm ir sniegusi nepatiesu vai maldinošu informāciju, minēto informāciju neņem vērā un izmanto pieejamos faktus.

Ieinteresētās puses brīdina par nesadarbošanās sekām.

2. Ja atbildi nesniedz datorizētā veidā, to neuzskata par nesadarbošanos ar noteikumu, ka ieinteresētā puse pierāda, ka atbildes sniegšana prasītajā veidā sagādātu nesaprātīgu papildu apgrūtinājumu vai nesaprātīgus papildu izdevumus.

3. Pat ja informācija, ko piegādā ieinteresētā puse, nav ideāla visos aspektos, to neignorē – ar noteikumu, ka trūkumi nav tādi, kas radītu pārmērīgas grūtības, izstrādājot pieņemami precīzu slēdzienu, ka informācija ir iesniegta pienācīgi un laikus un ir pārbaudāma un ka puse ir rīkojusies, cik vien labi iespējams.

4. Ja pierādījumus vai informāciju nepieņem, iesniedzēju tūlīt informē par iemesliem un dod tam iespēju sniegt turpmākus paskaidrojumus noteiktajā termiņā. Ja paskaidrojumus uzskata par neapmierinošiem, šādu pierādījumu vai informācijas noraidīšanas iemeslus nodod atklātībai un norāda publicētajā slēdzienā.

5. Ja konstatējumu, tostarp to, kas attiecas uz parasto vērtību, pamatā ir 1. punkta noteikumi, tostarp sūdzībā ietvertā informācija, tos, ja iespējams un arī pienācīgi ņemot vērā izmeklēšanas termiņa ierobežojumus, pārbauda, salīdzinot ar citu pieejamo informāciju no neatkarīgiem avotiem, piemēram, ar publicētajām cenu lapām, oficiālo pārdošanas un muitas ieņēmumu statistiku vai informāciju, ko izmeklēšanas laikā iegūst no pārējām ieinteresētajām pusēm.

6. Ja kāda ieinteresētā puse nesadarbojas vai sadarbojas tikai daļēji un līdz ar to netiek atklāta būtiska informācija, izmeklēšanas rezultāts var būt šai pusei mazāk labvēlīgs nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies.

13. pants

Konfidencialitāte

1. Ar informāciju, kas pēc sava rakstura ir konfidenciāla (piemēram, tādēļ, ka tās atklāšana sniegtu ievērojamas priekšrocības konkurentam vai ļoti negatīvi ietekmētu personu, kura to ir sniegusi, vai personu, no kuras persona, kura sniegusi informāciju, informāciju ir ieguvusi) vai kuru izmeklēšanai pakļautās puses sniedz konfidenciāli, iestādes apietas kā ar konfidenciālu, ja tam ir pamatots iemesls.

2. Ieinteresētajām pusēm, kas iesniedz konfidenciālu informāciju, jāiesniedz nekonfidenciāls tās kopsavilkums. Minētie kopsavilkumi ir pietiekami precīzi, lai no tiem varētu pienācīgi saprast konfidenciāli iesniegtās informācijas būtību. Izņēmuma gadījumos šādas puses var norādīt, ka šādai informācijai kopsavilkumu sastādīt nav iespējams. Šādos izņēmuma gadījumos sniedz paziņojumu, kurā izklāsta iemeslus, kāpēc tas nav iespējams.

3. Ja uzskata, ka lūgums rīkoties ar informāciju kā ar konfidenciālu nav pamatots, un ja informācijas sniedzējs vai nu nevēlas atļaut piekļuvi informācijai, vai atļaut tās nodošanu atklātībā vispārīgā vai kopsavilkuma formā, šādu informāciju var neņemt vērā, ja vien no uzticamiem avotiem nevar pietiekami pierādīt, ka informācija ir pareiza. Konfidencialitātes lūgumus nenoraida patvaļīgi.

4. Šis pants neliedz Savienības iestādēm atklāt vispārīgu informāciju un jo īpaši iemeslus, kas pamato lēmumus, kuri ir pieņemti atbilstīgi šai regulai, ne arī atklāt pierādījumus, ko Savienības institūcijas izmanto, ciktāl tas vajadzīgs, lai izskaidrotu šos iemeslus tiesā. Veicot šādu atklāšanu, ņem vērā ieinteresēto pušu likumīgās intereses attiecībā uz to komercnoslēpumu neizpaušanu.

5. Komisija un dalībvalstis, ietverot to abu ierēdņus, neizpauž informāciju, kas saņemta, ievērojot šo regulu, un kuru ziņu sniedzējs lūdz uzskatīt par konfidenciālu, bez minētā ziņu sniedzēja īpašas atļaujas. Informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm vai iekšējos dokumentus, ko sagatavojušas Savienības vai dalībvalstu iestādes, neizpauž, izņemot šajā regulā īpaši paredzētus gadījumus.

6. Saskaņā ar šo regulu saņemto informāciju izmanto tikai tam mērķim, kuram tā pieprasīta.

14. pants

Nodošana atklātībā

1. Sūdzību iesniedzēji, kuģu būvētājs, eksportētājs, pircējs vai pircēji un to pārstāvības apvienības, kā arī eksportētājvalsts pārstāvji var lūgt atklāt sīkāku informāciju, kas ir pamatā būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuriem balstoties gatavojas ieteikt uzlikt maksājumu par zaudējumus radošu cenu noteikšanu vai izbeigt izmeklēšanu vai lietas izskatīšanu bez maksājuma uzlikšanas.

2. Lūgumus par informācijas izpaušanu, kā noteikts 1. punktā, nosūta Komisijai rakstveidā un saņem Komisijas noteiktajā termiņā.

3. Beigu informāciju sniedz rakstiski. To veic, pienācīgi ņemot vērā konfidenciālās informācijas aizsardzību, cik drīz vien iespējams un parasti ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms galīgā lēmuma datuma. Ja Komisija minētajā laikā nevar atklāt konkrētus faktus vai apsvērumus, tad tos atklāj, tiklīdz tas iespējams pēc tam.

Informācijas izpaušana neskar turpmākus iespējamus Komisijas lēmumus, bet, ja šādi lēmumi pamatojas uz atšķirīgiem faktiem un apsvērumiem, tos atklāj, tiklīdz tas ir iespējams.

4. Piezīmes, kas izdarītas pēc informācijas nodošanas atklātībā, ņem vērā tikai tad, ja tās ir saņemtas termiņā, ko Komisija nosaka katrā atsevišķā gadījumā un kas ir vismaz 10 dienas, pienācīgi ņemot vērā lietas steidzamību.

15. pants

Ziņojums

Komisija iekļauj informāciju par šīs regulas īstenošanu savā gada ziņojumā par tirdzniecības aizsardzības pasākumu piemērošanu un īstenošanu, ko iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, ievērojot Regulas (ES) 2016/1036 23. pantu.

16. pants

Nobeiguma noteikumi

1. Šī regula neliedz piemērot:

a) jebkādus īpašus noteikumus, ko nosaka starp Savienību un trešām valstīm noslēgtie nolīgumi;

b) īpašus pasākumus ar noteikumu, ka šāda rīcība nav pretrunā ar saistībām atbilstīgi Kuģu būvniecības nolīgumam.

2. Izmeklēšanu atbilstīgi šai regulai neveic un pasākumus nenosaka vai neuztur spēkā, ja šie pasākumi ir pretrunā ar Savienības pienākumiem, kas izriet no Kuģu būvniecības nolīguma vai citiem starptautiskajiem nolīgumiem.

Nekas šajā regulā nekavē Savienību izpildīt savus pienākumus atbilstīgi Kuģu būvniecības nolīgumam attiecībā uz strīdu izšķiršanu.

17. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 385/96 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas II pielikumā.

18. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no Kuģu būvniecības nolīguma spēkā stāšanās brīža ([1]).

To nepiemēro kuģiem, kas ir pasūtīti līdz Kuģu būvniecības nolīguma spēkā stāšanās brīdim, izņemot kuģus, kas ir pasūtīti pēc 1994. gada 21. decembra un kuri jāpiegādā pēc vairāk nekā pieciem gadiem pēc līguma slēgšanas brīža. Uz šādiem kuģiem šī regula attiecas, ja vien kuģu būvētājs nepierāda, ka paildzinātā piegāde ir sakarā ar parastiem komerciāliem iemesliem, nevis lai izvairītos no šīs regulas piemērošanas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2016. gada 8. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
M. SCHULZ	A.G. KOENDERS

([1]) Kuģu būvniecības nolīguma spēkā stāšanās datumu publicēs *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* L sērijā.

I PIELIKUMS

ATCELTĀ REGULA AR TAJĀ VEIKTO GROZĪJUMU

Padomes Regula (EK) Nr. 385/96 (OV L 56, 6.3.1996., 21. lpp.)	
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 37/2014 (OV L 18, 21.1.2014., 1. lpp.)	tikai pielikuma 5. punkts

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 385/96	Šī regula
1. līdz 4. pants	1. līdz 4. pants
5. panta 1. punkts	5. panta 1. punkts
5. panta 2. punkta pirmās daļas ievadvārdi	5. panta 2. punkta pirmās daļas ievadvārdi
5. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkta ievadvārdi	5. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkta ievadvārdi
5. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkta pirmais ievilkums	5. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkta i) apakšpunkts
5. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkta otrais ievilkums	5. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkta ii) apakšpunkts
5. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkta trešais ievilkums	5. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkta iii) apakšpunkts
5. panta 2. punkta otrā, trešā un ceturtā daļa	5. panta 2. punkta otrā, trešā un ceturtā daļa
5. panta 3. līdz 10. punkts	5. panta 3. līdz 10. punkts
5. panta 11. punkta pirmā daļa	5. panta 11. punkta pirmais un otrais teikums
5. panta 11. punkta otrā daļa	5. panta 11. punkta trešais teikums
5. panta 12. punkta pirmais teikums	5. panta 12. punkta pirmā daļa
5. panta 12. punkta otrais un trešais teikums	5. panta 12. punkta otrā daļa
6. panta 1. un 2. punkts	6. panta 1. un 2. punkts
6. panta 3. punkta pirmais teikums	6. panta 3. punkta pirmā daļa
6. panta 3. punkta otrais teikums	6. panta 3. punkta otrā daļa
6. panta 3. punkta trešais teikums	6. panta 3. punkta trešā daļa
6. panta 4. punkta pirmais teikums	6. panta 4. punkta pirmā daļa
6. panta 4. punkta otrais teikums	6. panta 4. punkta otrā daļa
6. panta 4. punkta trešais un ceturtais teikums	6. panta 4. punkta trešā daļa
6. panta 5. punkts	6. panta 5. punkts
6. panta 6. punkta pirmais teikums	6. panta 6. punkta pirmā daļa
6. panta 6. punkta otrais teikums	6. panta 6. punkta otrā daļa
6. panta 6. punkta trešais teikums	6. panta 6. punkta trešā daļa
6. panta 6. punkta ceturtais teikums	6. panta 6. punkta ceturtā daļa
6. panta 7. punkta pirmais teikums	6. panta 7. punkta pirmā daļa
6. panta 7. punkta otrais teikums	6. panta 7. punkta otrā daļa
6. panta 8. un 9. punkts	6. panta 8. un 9. punkts
7. līdz 11. pants	7. līdz 11. pants

Regula (EK) Nr. 385/96	Šī regula
12. panta 1. punkta pirmais teikums	12. panta 1. punkta pirmā daļa
12. panta 1. punkta otrais teikums	12. panta 1. punkta otrā daļa
12. panta 1. punkta trešais teikums	12. panta 1. punkta trešā daļa
12. panta 2. līdz 6. punkts	12. panta 2. līdz 6. punkts
13. pants	13. pants
14. panta 1. un 2. punkts	14. panta 1. un 2. punkts
14. panta 3. punkta pirmais, otrais un trešais teikums	14. panta 3. punkta pirmā daļa
14. panta 3. punkta ceturtais teikums	14. panta 3. punkta otrā daļa
14. panta 4. punkts	14. panta 4. punkts
14.a pants	15. pants
15. pants	16. pants
—	17. pants
16. pants	18. pants
—	I pielikums
—	II pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/1036

(2016. gada 8. jūnijs)

par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis

(kodifikācija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([1]),

tā kā:

(1) Padomes Regula (EK) Nr. 1225/2009 ([2]) ir vairākas reizes būtiski grozīta ([3]). Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā regula būtu jākodificē.

(2) Nolīgums par 1994. gada Vispārējā nolīguma par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu ("1994. gada Antidempinga nolīgums") ietver sīki izstrādātus noteikumus jo īpaši attiecībā uz dempinga aprēķināšanu, izmeklēšanas uzsākšanu un veikšanu, tostarp faktu konstatēšanu un apstrādi, pagaidu pasākumu ieviešanu, antidempinga maksājumu ieviešanu un iekasēšanu, antidempinga pasākumu ilgumu un pārskatīšanu un sabiedrības informēšanu par anitdempinga lietu izmeklēšanu.

(3) Lai panāktu atbilstošu un pārskatāmu to noteikumu piemērošanu, kas paredzēti 1994. gada Antidempinga nolīgumā, minētā nolīguma teksts pēc iespējas būtu jāatspoguļo Savienības tiesību aktos.

(4) 1994. gada Antidempinga nolīguma noteikumu piemērošanā ir svarīgi, lai Savienība ņemtu vērā to, kā šos noteikumus interpretē Savienības galvenie tirdzniecības partneri, tādējādi saglabājot tiesību un pienākumu līdzsvaru, ko noteica Vispārējā vienošanā par tarifiem un tirdzniecību ("VVTT").

(5) Ir vēlams izklāstīt skaidrus un sīki izstrādātus noteikumus normālās vērtības aprēķināšanai. Jo īpaši, visos gadījumos šāda vērtība būtu jānosaka, pamatojoties uz pietiekamiem pārdošanas apjomiem eksportētājvalstī parastā tirdzniecības režīmā. Ir lietderīgi sniegt pamatnostādnes attiecībā uz to, kad puses var uzskatīt par saistītām, lai konstatētu dempingu. Ir lietderīgi definēt apstākļus, kādos iespējams uzskatīt, ka noiets iekšējā tirgū rada zaudējumus un to var neņemt vērā, un kādos pret atlikušo noietu vai pret salikto normālo vērtību, vai pret noietu trešā valstī var vērst regresa prasību. Ir arī atbilstīgi paredzēt pienācīgu izmaksu sadali uzņēmuma darbības uzsākšanas situācijā un sniegt padomus, kā definēt uzņēmuma darbības uzsākšanu, kā arī par izmaksu sadales pakāpi un metodi. Veidojot normālo vērtību, ir arī nepieciešams norādīt metodes, ko jāizmanto, lai noteiktu pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu apmērus un peļņas procentu, kas būtu jāietver šādā vērtībā.

(6) Nosakot normālo vērtību valstīs bez tirgus ekonomikas, ir racionāli ieviest noteikumus, lai šim nolūkam varētu izvēlēties atbilstīgu trešo valsti ar tirgus ekonomiku, un, ja nav iespējams atrast piemērotu trešo valsti, paredzēt, ka normālo vērtību var noteikt, izmantojot jebkuru citu pienācīgu pamatojumu.

([1]) Eiropas Parlamenta 2016. gada 10. maija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 30. maija lēmums.
([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.).
([3]) Sk. I pielikumu.

(7) Ir lietderīgi definēt eksporta cenu un uzskaitīt korekcijas, kādas būtu jāveic gadījumos, kad ir nepieciešams rekonstruēt šo cenu, pamatojoties uz pirmo atvērtā tirgus cenu.

(8) Lai nodrošinātu taisnīgu eksporta cenas un normālās vērtības salīdzinājumu, ir ieteicams uzskaitīt faktorus, kas var ietekmēt cenas un cenu salīdzināmību, un izklāstīt konkrētus noteikumus par to, kad un kā būtu jāveic šādas korekcijas, tostarp to, ka būtu jāizvairās no divkāršām korekcijām. Ir nepieciešams paredzēt arī salīdzināšanu, izmantojot vidējās cenas, lai gan gadījumos, kad atsevišķas eksporta cenas mainās atkarībā no klienta, reģiona vai laikposma, tās var salīdzināt ar vidējo normālo vērtību.

(9) Ir vēlams izklāstīt skaidrus un sīki izstrādātus norādījumus par faktoriem, kurus var izmantot, nosakot, vai imports par dempinga cenām ir nodarījis būtisku kaitējumu vai arī draud nodarīt kaitējumu. Pierādot, ka attiecīgā importa apjoma un cenu dēļ Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts kaitējums, būtu jāpievērš uzmanība citu faktoru ietekmei un jo īpaši Savienībā dominējošajiem tirgus apstākļiem.

(10) Ir ieteicams definēt terminu "Savienības ražošanas nozare" un nodrošināt, ka ar eksportētājiem saistītās puses var tikt izslēgtas no šādas nozares, un definēt terminu "saistītas". Ir nepieciešams arī paredzēt antidempinga pasākumus, kas tiek īstenoti kāda Savienības reģiona ražotāju vārdā, un izklāstīt pamatnostādnes minētā reģiona definēšanai.

(11) Ir jāprecizē, kurš var iesniegt antidempinga sūdzību, tostarp pakāpi, kādā to vajadzētu atbalstīt Savienības rūpniecībai, un šādā sūdzībā ietveramo informāciju par dempingu, kaitējumu un cēloņiem. Ir lietderīgi arī konkretizēt sūdzību noraidīšanas vai lietas izskatīšanas uzsākšanas kārtību.

(12) Ir jāprecizē veids, kādā ieinteresētajām pusēm būtu jāpaziņo informācija, ko pieprasa attiecīgās iestādes. Ieinteresētajām pusēm būtu jādod iespēja uzrādīt visus būtiskos pierādījumus un aizstāvēt savas intereses. Ir arī vēlams skaidri norādīt noteikumus un kārtību, kas jāievēro izmeklēšanas laikā, un jo īpaši noteikumus attiecībā uz to, kā ieinteresētās puses informē par sevi, iepazīstina ar savu viedokli un iesniedz informāciju norādītajā termiņā (ja šādus viedokļus un informāciju ir jāņem vērā). Ir arī jāparedz nosacījumi, kādos ieinteresētajai pusei var būt pieejama citu ieinteresēto pušu sniegtā informācija un kādos tā var komentēt šādu informāciju. Dalībvalstīm un Komisijai būtu jāsadarbojas, lai ievāktu informāciju.

(13) Ir jāizklāsta nosacījumi, pie kādiem var uzlikt pagaidu maksājumus, tostarp nosacījumus, saskaņā ar kuriem pagaidu maksājumus var uzlikt ne ātrāk kā pēc 60 dienām, sākot no lietas izskatīšanas uzsākšanas, un ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc tās pabeigšanas. Administratīvu iemeslu dēļ ir jānodrošina, ka visos gadījumos šādus maksājumus var uzlikt Komisija uzreiz uz deviņiem mēnešiem vai arī, sadalot šo laikposmu divās daļās, – uz sešiem un trim mēnešiem.

(14) Ir jāizklāsta tādu saistību pieņemšanas procedūras, kas vērsti uz dempinga un kaitējuma likvidēšanu, tā vietā, lai ieviestu pagaidu vai galīgos maksājumus. Ir lietderīgi precizēt, kādas ir saistību laušanas vai atsaukšanas sekas un ka pagaidu maksājumus var uzlikt gadījumos, kad ir aizdomas par saistību nepildīšanu vai kad ir nepieciešama turpmāka izmeklēšana, lai papildinātu konstatēto. Pieņemot saistības, būtu jārūpējas, lai piedāvātās saistības un to realizēšana neizraisītu darbību, kas vērsta pret konkurenci.

(15) Ir jānodrošina, lai neatkarīgi no tā, vai ir pieņemti galīgie pasākumi vai nav, lietas parasti būtu jāizbeidz 12 mēnešu laikā un nekādā gadījumā ne vēlāk kā 15 mēnešus pēc izmeklēšanas sākuma.

(16) Izmeklēšana vai lietas izskatīšana būtu jāizbeidz, ja dempings ir *de minimis* vai kaitējums ir nenozīmīgs, un ir piemēroti definēt šīs situācijas. Ja ir jāievieš pasākumi, ir jāparedz izmeklēšanas izbeigšana un jāprecizē, ka pasākumiem vajadzētu būt mazākiem par dempinga starpību, ja ar to pietiek, lai novērstu kaitējumu, kā arī jākonkretizē pasākumu līmeņa aprēķināšanas metode, ja izmeklēšanu veic, izmantojot atlasi.

(17) Ir jāparedz atpakaļejoša pagaidu maksājumu iekasēšana, ja to uzskata par vajadzīgu, un jādefinē apstākļi, kas var novest pie maksājumu atpakaļejošas piemērošanas, lai izvairītos no piemērojamo galīgo pasākumu iedarbības mazināšanās. Ir jānodrošina maksājumu atpakaļejoša piemērošana arī gadījumos, kad tiek lauztas vai atsauktas saistības.

(18) Ir jānodrošina pasākumu izbeigšana pēc pieciem gadiem, ja vien pārskatīšana neliecina, ka tie būtu jāturpina. Gadījumos, kad iesniedz pietiekamus pierādījumus par izmaiņām apstākļos, ir arī jāveic starpposmu pārskatīšana vai izmeklēšana, lai noteiktu, vai iekasētais antidempinga maksājums nav atmaksājamas. Ir arī jāparedz, ka visos dempinga pārrēķinos, kuros nepieciešams rekonstruēt eksporta cenas, maksājumus neuzskata par izmaksām, kas rodas starp importu un tālāku pārdošanu, ja minētie maksājumi atspoguļojas to izstrādājumu cenās, uz kuriem attiecas Savienības pasākumi.

(19) Ir īpaši jānodrošina eksporta cenu un dempinga starpību pārvērtēšana, ja maksājumu piesaista eksportētājs, izmantojot kompensācijas mehānismu, un pasākumi neatspoguļojas to izstrādājumu cenās, uz kuriem attiecas Savienības pasākumi.

(20) 1994. gada Antidempinga nolīgums neietver noteikumus par antidempinga pasākumu apiešanu, lai gan atsevišķs VVTT ministru lēmums atzina, ka šādu pasākumu apiešana ir problēma, un šo jautājumu iesniedza izskatīšanai VVTT Antidempinga komitejā, lai pieņemtu rezolūciju. Ņemot vērā, ka līdz šim daudzpusējās sarunas ir bijušas neveiksmīgas, un kamēr nav zināms Pasaules Tirdzniecības organizācijas ("PTO") Antidempinga komitejas lēmums, Savienības tiesību aktos ir nepieciešami noteikumi, kas piemērojami atsevišķiem gadījumiem praksē, tostarp preču montāžai Savienībā vai trešā valstī, kuras galvenais mērķis ir apiet antidempinga pasākumus.

(21) Ir arī vēlams precizēt, kādas darbības ir spēkā esošo pasākumu apiešana. Apiešanas darbības var notikt gan Savienībā, gan ārpus tās. Tāpēc ir jāparedz, ka atbrīvojumus no paplašinātajiem maksājumiem, kas ir piešķirti importētājiem, var piešķirt arī eksportētājiem, ja maksājumus piemēro tā, lai tie risinātu apiešanas problēmu ārpus Savienības.

(22) Ir lietderīgi atļaut atlikt antidempinga pasākumus, ja tirgus apstākļi īslaicīgi mainās, kas šādu pasākumu nepārtrauktu piemērošanu uz laiku padara nelietderīgu.

(23) Ir jānodrošina to, ka izmeklēšanai pakļautais imports tiek reģistrēts importēšanas brīdī, lai vēlāk pret šādu importu varētu piemērot pasākumus.

(24) Lai nodrošinātu pasākumu pareizu ieviešanu, ir nepieciešams, lai dalībvalstis uzraudzītu un ziņotu Komisijai par importa darījumiem ar izstrādājumiem, par kuriem veic izmeklēšanu vai uz kuriem attiecina pasākumus, kā arī par maksājumu apjomu, kas iekasēts saskaņā ar šo regulu.

(25) Ir lietderīgi paredzēt pārbaudes apmeklējumus, lai pārbaudītu iesniegto informāciju par dempingu un kaitējumu, tomēr šādām pārbaudēm vajadzētu būt atkarīgām no tā, cik pilnīgas atbildes ir saņemtas uz aptaujas jautājumiem.

(26) Ir būtiski paredzēt atlasi gadījumos, kad iesaistīto pušu vai darījumu skaits ir pārāk liels, lai izmeklēšanu varētu pabeigt noteiktajā termiņā.

(27) Ja pušu sadarbība nav apmierinoša, ir jāparedz, ka var izmantot citu informāciju, lai konstatētu faktus, un to, ka šāda informācija pusēm var nebūt tik labvēlīga kā tad, ja tās būtu sadarbojušās.

(28) Būtu jāparedz noteikums par konfidenciālas informācijas apstrādi, lai netiktu izpausti komercnoslēpumi.

(29) Ir būtiski paredzēt noteikumu par būtisku faktu un apsvērumu izpaušanu pusēm, kuras atbilst attiecīgajiem nosacījumiem, un par to, ka šādai izpaušanai jānotiek saskaņā ar Savienības lēmumu pieņemšanas procesu tādā termiņā, lai puses varētu aizstāvēt savas intereses.

(30) Ir apdomīgi paredzēt administratīvu sistēmu, saskaņā ar kuru var griezties ar iebildumiem par to, vai pasākumi atbilst Savienības interesēm, tostarp patērētāja interesēm, un noteikt termiņus, kādos šāda informācija ir jāiesniedz, kā arī iesaistīto pušu tiesības izpaust informāciju.

(31) Šīs regulas īstenošanai ir vajadzīgi vienoti nosacījumi, lai pieņemtu pagaidu un galīgos maksājumus un lai varētu pārtraukt izmeklēšanu bez pasākumu noteikšanas. Komisijai minētie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([1]).

(32) Pagaidu pasākumu pieņemšanai būtu jāpiemēro konsultēšanās procedūra, ņemot vērā šādu pasākumu ietekmi un to loģisko saistību ar galīgo pasākumu pieņemšanu. Tā būtu arī jāizmanto attiecībā uz saistību pieņemšanu, termiņa beigu pārskatīšanas sākšanu vai ne, pasākumu apturēšanu, pasākumu apturēšanas paplašināšanu un pasākumu atjaunošanu, ņemot vērā šādu pasākumu ietekmi, salīdzinot ar galīgajiem pasākumiem. Ja pasākumu piemērošanas kavēšanās varētu radīt grūti labojamu kaitējumu, jāļauj Komisijai pieņemt tādus pagaidu pasākumus, kurus piemēro nekavējoties,

IR PIEŅĒMUŠAS ŠO REGULU.

1. pants

Principi

1. Antidempinga maksājumu var piemērot visiem izstrādājumiem par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība Savienībā rada kaitējumu.

2. Izstrādājumu uzskata par dempinga izstrādājumu, ja to eksportē uz Savienību par cenu, kas parastās tirdzniecības operācijās eksportētājvalstī ir zemāka, salīdzinot ar līdzīga izstrādājuma cenu.

3. Eksportētājvalsts parasti ir izcelsmes valsts. Tā tomēr var būt arī starpniekvalsts, izņemot gadījumus, kad, piemēram, izstrādājumi tiek tikai sūtīti caur šo valsti vai arī attiecīgie izstrādājumi šajā valstī netiek ražoti, vai arī šajā valstī nav, ar ko salīdzināt šo to cenu.

4. Šajā regulā "līdzīgs izstrādājums ir" ir izstrādājums, kas ir identisks, tas ir, visos aspektos vienāds ar attiecīgo izstrādājumu, vai arī, ja šāda izstrādājuma nav, citu izstrādājumu, kura īpašības ir ļoti līdzīgas attiecīgā izstrādājuma īpašībām, kaut arī tie nav identiski visos aspektos.

2. pants

Dempinga konstatēšana

A. NORMĀLĀ VĒRTĪBA

1. Normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti.

Taču gadījumos, kad eksportētājs eksportētājvalstī neražo vai nepārdod līdzīgu izstrādājumu, normālo vērtību var noteikt, pamatojoties uz citu pārdevēju vai ražotāju cenām.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

Cenas, ko izmanto puses, kuras izrādās saistītas vai ir savstarpēji vienojušās par kompensāciju mehānismu, nedrīkst uzskatīt par parastajās tirdzniecības operācijās izmantojamām cenām un nedrīkst izmantot, lai noteiktu normālo vērtību, ja vien nav noteikts, ka šādas attiecības cenu neietekmē.

Lai noteiktu, vai divas puses ir saistītas, var ņemt vērā saistīto pušu definīciju, kas izklāstīta Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2447 ([1]) 127. pantā.

2. Lai noteiktu normālo vērtību, parasti izmanto pašmāju patēriņam paredzēta līdzīga izstrādājuma pārdošanas apjomu, ja tas veido 5 % vai vairāk no attiecīgā izstrādājuma pārdošanas apjoma Savienībā. Taču var izmantot arī mazākus pārdošanas apjomus, ja, piemēram, noteiktās cenas uzskata par raksturīgām attiecīgajam tirgum.

3. Ja parastajās tirdzniecības operācijās nav identiska izstrādājuma noiets vai tas ir nepietiekams, vai arī konkrētā tirgus situācija neļauj veikt pienācīgu salīdzināšanu, identiskā izstrādājuma normālo vērtību aprēķina, pamatojoties uz ražošanas izmaksām izstrādājuma izcelsmes valstī, kurām pieskaitītas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas saprātīgā apmērā, kā arī peļņa, vai arī pamatojoties uz parastajās tirdzniecības operācijās izmantotajām eksporta cenām, eksportējot izstrādājumu uz atbilstīgu trešo valsti, ar noteikumu, ka šīs cenas ir reprezentatīvas cenas.

Var uzskatīt, ka attiecīgajam izstrādājumam pirmās daļas nozīmē ir īpaša tirgus situācija, *inter alia*, ja cenas ir mākslīgi pazeminātas, ja notiek ievērojama bartera tirdzniecība vai ja ir noslēgti nekomerciāli pārstrādes nolīgumi.

4. Līdzīga izstrādājuma pārdošanu eksportētājvalsts pašmāju tirgū vai eksportētās preces pārdošanu trešā valstī par cenām, kas ir zemākas par vienas vienības ražošanas izmaksām (nemainīgajām un mainīgajām), kurām pieskaitītas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas, cenas dēļ var neuzskatīt par parastām tirdzniecības operācijām un var neņemt vērā, nosakot normālo vērtību, tikai tādos gadījumos, ja ir konstatēts, ka šāda pārdošana notiek ievērojamos apjomos ilgākā laikposmā, turklāt par cenām, kas neļauj segt izmaksas saprātīgā laikposmā.

Ja cenas, kas pārdošanas brīdī ir zemākas par izmaksām, pārsniedz vidējās svērtās izmaksas izmeklēšanas laikā, uzskata, ka šādas cenas paredz izmaksu segšanu saprātīgā laikposmā.

Par ilgāku laikposmu parasti uzskata vienu gadu, bet tas nekādā gadījumā nav mazāks par sešiem mēnešiem, un uzskata, ka šādā laikposmā izstrādājumu pārdod ievērojamos apjomos par cenu, kas ir zemāka par vienas vienības izmaksām, ja nosaka, ka vidējā svērtā pārdošanas cena ir zemāka par vidējām svērtajām vienas vienības izmaksām vai ka noiets, pārdodot izstrādājumu par cenu, kas ir zemāka par vienas vienības izmaksām, ir vismaz 20 % no pārdošanas apjoma, ko izmanto, lai noteiktu normālo vērtību.

5. Izmaksas parasti aprēķina, pamatojoties uz izmeklēšanai pakļautās puses saglabāto dokumentāciju, ar noteikumu, ka šāda dokumentācija ir saskaņā ar vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem attiecīgajā valstī un ka ir parādīts, ka dokumentācija pieņemami atspoguļo ar ražošanu un attiecīgā izstrādājuma pārdošanu saistītās izmaksas.

Ja izmaksas, kas saistītas ar attiecīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu, nav pienācīgi atspoguļotas attiecīgās puses pierakstos, tās koriģē vai nosaka, pamatojoties uz citu tās pašas valsts ražotāju vai eksportētāju izmaksām vai arī, ja tāda informācija nav pieejama vai izmantojama, uz citiem pamatotiem apsvērumiem, iekļaujot informāciju, kas iegūta no citiem reprezentatīviem tirgiem.

Tiek aplūkoti iesniegtie pierādījumi par izmaksu pienācīgu sadali ar noteikumu, ka ir parādīta šāda sadalījuma izmantošana vēsturiskā aspektā. Ja trūkst piemērotākas metodes, priekšroku dod izmaksu sadalei, pamatojoties uz apgrozījumu. Izmaksas attiecīgi koriģē, ņemot vērā tos vienreizējos izmaksu posteņus, kas attiecas uz ražošanu nākotnē un/vai konkrētajā brīdī, ja vien tas jau nav atspoguļots izmaksu sadalē saskaņā ar šo daļu.

([1]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/2447 (2015. gada 24. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 343, 29.12.2015., 558. lpp.).

Ja kādā izmaksu segšanas laikposmā uz izmaksām atstāj ietekmi jaunas materiāli tehniskās bāzes izmantošana ražošanā, kurai ir nepieciešami ievērojami papildu ieguldījumi, vai arī zemi jaudas izmantošanas līmeņi, kam par iemeslu ir uzņēmuma darbības uzsākšana, kura notiek izmeklēšanas laikā vai tā daļā, saskaņā ar iepriekšminētajiem sadales noteikumiem šāda posma beigās piemēro uzņēmuma darbības uzsākšanas posma vidējās izmaksas, un attiecīgajā laikposmā tās šādā apmērā iekļauj 4. punkta otrajā daļā minētajās vidējās svērtajās izmaksās. Uzņēmuma darbības uzsākšanas posma ilgumu nosaka, ņemot vērā attiecīgā ražotāja vai eksportētāja apstākļus, bet tas nedrīkst pārsniegt izmaksu segšanas laikposmam atbilstīgu sākumposmu. Lai koriģētu izmeklēšanas laikā piemērojamās izmaksas, ņem vērā informāciju par uzņēmuma darbības uzsākšanas posmu, kas pārsniedz šo laikposmu, ja to iesniedz pirms pārbaudes apmeklējumiem un trīs mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas.

6. Pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu, kā arī peļņas summas balstās uz faktiskajiem datiem par līdzīga izstrādājuma ražošanu un pārdošanu parastās tirdzniecības operācijās, ko veic izmeklēšanai pakļautais eksportētājs vai ražotājs. Ja, pamatojoties uz šo, šādas summas nav iespējams noteikt, tās var noteikt, pamatojoties uz:

a) vidējām svērtajām faktiskajām summām, kas ir konstatētas citiem izmeklēšanai pakļautajiem eksportētājiem vai ražotājiem, kas nodarbojas ar līdzīga izstrādājuma ražošanu un pārdošanu izcelsmes valsts iekšējā tirgū;

b) faktiskajām summām, ko piemēro tās pašas vispārīgās preču kategorijas ražošanai un pārdošanai parastajās tirdzniecības operācijās, kuras veic attiecīgais eksportētājs vai ražotājs izcelsmes valsts iekšējā tirgū;

c) jebkurām citām saprātīgām metodēm ar noteikumu, ka šādi noteiktā peļņas summa nepārsniedz peļņu, ko parasti gūst citi eksportētāji vai ražotāji, pārdodot tajā pašā vispārīgajā kategorijā ietilpstošos izstrādājumus izcelsmes valsts iekšējā tirgū.

7. a) Importējot izstrādājumus no valstīm bez tirgus ekonomikas ([1]), parasto vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku vai pamatojoties uz cenu, importējot izstrādājumus no šīs trešās valsts uz citām valstīm, tostarp Savienību, vai, ja tas nav iespējams, izmantojot jebkuru citu pieņemamu pamatojumu, ietverot cenu, kāda Savienībā ir faktiski samaksāta vai maksājama par līdzīgu preci un kuru nepieciešamības gadījumā attiecīgi koriģē, ietverot pieņemamu peļņas procentu.

Attiecīgu trešo valsti ar tirgus ekonomiku izvēlas saprātīgā veidā, jo īpaši ņemot vērā to visu drošo informāciju, kas ir pieejama izvēles izdarīšanas laikā. Tāpat ņem vērā arī termiņus. Attiecīgā gadījumā izmanto trešo valsti ar tirgus ekonomiku, kurā veic tādu pašu izmeklēšanu.

Īsi pēc izmeklēšanas sākšanas tajā iesaistītās puses tiek informētas par izvēlēto trešo valsti ar tirgus ekonomiku, un tām atvēl 10 dienas piezīmju izteikšanai.

b) Veicot antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz importu no Ķīnas Tautas Republikas, Vjetnamas un Kazahstānas, kā arī no tādām valstīm bez tirgus ekonomikas, kas ir PTO dalībvalstis, līdz ar izmeklēšanas sākšanas dienu normālo vērtību nosaka atbilstīgi 1. līdz 6. punktam, ja, pamatojoties uz pienācīgi argumentētiem iesniegumiem, ko iesniedz viens vai vairāki izmeklēšanai pakļauti ražotāji, un saskaņā ar c) apakšpunktā minētajiem kritērijiem un procedūrām iespējams pierādīt, ka konkrētie ražotāji attiecībā uz līdzīgu izstrādājumu ražošanu un pārdošanu darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos. Ja to nav iespējams veikt, tad piemēro saskaņā ar a) apakšpunktu paredzētos noteikumus.

c) Saskaņā ar b) apakšpunktu pieprasījums ir jāiesniedz rakstveidā, un tajā ir jābūt pietiekamiem pierādījumiem par to, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, tas ir, ja:

— uzņēmumu lēmumi par cenām, izmaksām un ieguldījumiem, piemēram, ietverot izejvielas, tehnoloģiju un darbaspēka izmaksas, produkcijas izlaidi, realizāciju un investīcijām, tiek pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, bez valsts nozīmīgas iejaukšanās šajā ziņā, un lielāko ieguldījumu izmaksas būtībā atspoguļo tirgus vērtības,

— uzņēmumiem ir viena, skaidri saprotama pamata grāmatvedības uzskaite, kuru pārbauda neatkarīgs revidents saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem un kuru izmanto visiem nolūkiem,

([1]) Tostarp Albānija, Armēnija, Azerbaidžāna, Baltkrievija, Gruzija, Kirgizstāna, Moldova, Mongolija, Tadžikistāna, Turkmenistāna, Uzbekistāna un Ziemeļkoreja.

— uzņēmumu ražošanas izmaksas un finansiālo stāvokli neietekmē nozīmīgi izkropļojumi, kas mantoti no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas, jo īpaši attiecībā uz aktīvu nolietojumu, citiem norakstījumiem, bartera darījumiem un samaksu, kompensējot parādus,

— uz attiecīgajiem uzņēmumiem attiecas tiesību akti par bankrotu un īpašumtiesībām, kas garantē juridisku noteiktību un uzņēmumu darbības stabilitāti,

— valūtas konvertēšana notiek atbilstīgi valūtas kursam tirgū.

To, vai ražotājs atbilst šajā apakšpunktā minētajiem kritērijiem, parasti konstatē septiņu mēnešu laikā, tomēr katrā ziņā ne ilgāk kā astoņu mēnešu laikā pēc izmeklēšanas sākšanas pēc tam, kad Savienības nozarei ir bijusi iespēja izteikt savas piezīmes. Šis konstatējums paliek spēkā visu izmeklēšanas laiku. Komisija sniedz dalībvalstīm informāciju par sūdzību analīzi, kas veikta saskaņā ar b) apakšpunktu, parasti 28 nedēļās pēc izmeklēšanas sākšanas.

d) Ja Komisija ir ierobežojusi izmeklēšanu saskaņā ar 17. pantu, konstatēšanu atbilstīgi šā punkta b) un c) apakšpunktam veic tikai attiecībā uz izmeklēšanā iekļautajām pusēm un visiem ražotājiem, uz kuriem atbilstīgi 17. panta 3. punktam attiecas individuālie noteikumi.

B. EKSPORTA CENA

8. Eksporta cena ir tā cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par izstrādājumu, kuru eksportētājvalsts eksportē uz Savienību pārdošanai.

9. Gadījumos, kad eksporta cenas nav vai izrādās, ka tā nav ticama, jo eksportētājs un importētājs vai trešā persona ir savstarpēji saistīti vai ir vienojušies par kompensāciju mehānismu, eksporta cenu var noteikt, pamatojoties uz cenu, par kādu importētos izstrādājumus pirmo reizi pārdod tālāk neatkarīgam pircējam, vai arī izmanto kādu citu pieņemamu pamatu, ja izstrādājumi netiek pārdoti tālāk neatkarīgam pircējam vai tie tiek tālāk pārdoti tādā stāvoklī, kādā tika importēti.

Lai noteiktu drošu eksporta cenu, šādos gadījumos Savienības robežas līmenī tiek koriģētas visas izmaksas, tostarp maksājumi un nodokļi, kas rodas laikā starp importēšanu un tālāku pārdošanu, kā arī uzkrātā peļņa.

Koriģējamie posteņi ietver visas tās izmaksas, kas parasti rodas importētājam, bet ko nomaksā kāda puse vai nu Savienībā, vai ārpus tās, un kura ir saistīta ar importētāju vai eksportētāju vai kura ir vienojusies ar eksportētāju vai importētāju par kompensāciju mehānismu, ietverot parastās transporta, apdrošināšanas, kravas apstrādes, iekraušanas izmaksas un papildizmaksas, muitas nodokļus, visus antidempinga maksājumus un citus nodokļus, kas jāmaksā importētājvalstī par preču importu vai pārdošanu, un saprātīgu daļu par pārdošanas, vispārējām un administratīvām izmaksām un peļņu.

C. SALĪDZINĀŠANA

10. Eksporta cenu un normālo vērtību salīdzina taisnīgi. Šo salīdzināšanu veic, izmantojot vienādus tirdzniecības līmeņus un izvēloties laika ziņā pēc iespējas tuvākus pārdošanas apjomus, kā arī pienācīgu uzmanību pievēršot citām atšķirībām, kas ietekmē cenu salīdzināmību. Ja normālā vērtība un eksporta cena nav salīdzināmas tādā formā, kādas tās ir noteiktas, katrā konkrētā gadījumā pēc būtības izdara korekcijas, ņemot vērā faktorus, par kuriem apgalvo (un kuri norāda), ka tie ietekmē cenas un cenu salīdzināmību. Izdarot korekcijas, izvairās no jebkādas pārklāšanās, jo īpaši attiecībā uz atlaidēm, rabatu atlaidēm, daudzumiem un tirdzniecības līmeni. Ja izpilda konkrētos nosacījumus, var koriģēt šādus faktorus.

a) Fiziskās īpašības

Korekciju izdara, ņemot vērā attiecīgo izstrādājumu fizisko īpašību atšķirības. Korekcijas pakāpe atbilst konkrētās atšķirības tirgus vērtības saprātīgam novērtējumam.

b) Importa maksājumi un netiešie nodokļi

Normālo vērtību koriģē, ņemot vērā summu, kas atbilst visiem importa maksājumiem vai netiešajiem nodokļiem, ar ko apliek līdzīgo izstrādājumu un tajā ietilpstošās fiziskās sastāvdaļas, ja tas ir paredzēts patēriņam eksportētājvalstī, un netiek iekasētas vai atmaksātas, eksportējot izstrādājumu uz Savienību.

c) Atlaides, rabatu atlaides un daudzumi

Korekcijas izdara, ņemot vērā atlaižu un rabatu atlaižu, tostarp to, ko piešķir atkarībā no daudzuma, atšķirības, ja to apmērs ir pienācīgi noteikts un tās ir tieši saistītas ar attiecīgā izstrādājuma pārdošanu. Tāpat var izdarīt korekciju, ņemot vērā atliktās atlaides un rabatu atlaides, ja prasījums balstās uz stabilu praksi iepriekšējos laikposmos, tostarp atbilstību nosacījumiem, kas jāizpilda, lai šādas atlaides vai rabatu atlaides tiktu piešķirtas.

d) Tirdzniecības līmenis

i) Korekciju izdara, ņemot vērā tirdzniecības līmeņu atšķirības, tostarp atšķirības, kas var rasties ražotāja oriģināliekārtu noietā, ja attiecībā uz izplatīšanas kanāliem abos tirgos ir redzams, ka, salīdzinājumā ar parasto vērtību, eksporta cenai, ietverot salikto eksporta cenu, ir atšķirīgs tirdzniecības līmenis, un šī atšķirība ir ietekmējusi cenu salīdzināmību, ko rāda pārdevēja funkciju un cenu stabilas un nozīmīgas atšķirības dažādos tirdzniecības līmeņos eksportējošās valsts iekšējā tirgū. Korekcijas pakāpes pamatā ir atšķirības tirgus vērtībā.

ii) Tomēr apstākļos, kas nav paredzēti i) punktā, ja esošo tirdzniecības līmeņu atšķirību nevar noteikt, jo eksportējošo valstu iekšējos tirgos nav attiecīgu līmeņu, vai ja ir skaidri redzams, ka zināmas funkcijas saistās ar citiem tirdzniecības līmeņiem, ko neizmanto salīdzinājumam, var veikt īpašu korekciju.

e) Transporta, apdrošināšanas, kravas apstrādes, iekraušanas izmaksas un papildizmaksas

Korekciju izdara, ņemot vērā tādu ar attiecīgo izstrādājumu tieši saistīto izmaksu atšķirības, kas rodas, nogādājot attiecīgo izstrādājumu no eksportētāja telpām pie neatkarīga pircēja, ja šādas izmaksas tiek ietvertas cenā. Šīs izmaksas ietver transporta, apdrošināšanas, kravas apstrādes, iekraušanas un papildizmaksas.

f) Iesaiņošana

Korekciju izdara, ņemot vērā ar attiecīgo izstrādājumu tieši saistīto iesaiņošanas izmaksu atšķirības.

g) Kredīts

Korekciju izdara, ņemot vērā atšķirības konkrētajam pārdošanas apjomam piešķirto kredītu izmaksas, ar noteikumu, ka šo faktoru ņem vērā, nosakot cenu.

h) Izmaksas pēc pārdošanas

Korekciju izdara, ņemot vērā to tiešo izmaksu atšķirības, kas saistītas ar garantiju, tehniskās palīdzības un pakalpojumu nodrošināšanu, kuru paredz tiesības un/vai pirkuma–pārdevuma līgums.

i) Komisijas maksa

Korekciju izdara, ņemot vērā atšķirības komisijas naudā, ko maksā saistībā ar apskatāmo noietu.

Termins "komisijas maksa" attiecas arī uz uzcenojumu, ko saņem izstrādājuma vai līdzīga izstrādājuma tirgotājs, ja šāda tirgotāja funkcijas ir līdzīgas tā pārstāvja funkcijām, kurš strādā, pamatojoties uz komisijas maksu.

j) Valūtas konvertācija

Ja nepieciešams konvertēt valūtas, lai varētu salīdzināt cenas, šādu konvertēšanu veic, izmantojot pārdošanas datuma valūtas kursu, izņemot gadījumus, kad ārvalstu valūtas pārdošana gaidāmajos tirgos ir tieši saistīta ar attiecīgo eksporta noietu – tad izmanto nākotnes darījuma valūtas kursu. Pārdošanas datums parasti ir arī rēķina izrakstīšanas datums, bet var izmantot līguma noslēgšanas datumu, pirkuma pasūtījuma datumu vai pasūtījuma apstiprinājuma datumu, ja tie labāk parāda pārdošanas darījuma būtiskos nosacījumus. Valūtas kursu svārstības neņem vērā, un eksportētājiem atvēl 60 dienas, lai atspoguļotu valūtas kursu stabilu attīstību izmeklēšanas laikposmā.

k) Citi faktori

Korekciju var izdarīt arī saistībā ar atšķirībām citos faktoros, kas nav minēti a) līdz j) apakšpunktā, ja ir redzams, ka tie skar cenu salīdzināmību atbilstīgi šim punktam, jo īpaši ja patērētāji šo faktoru dēļ iekšējā tirgū maksā dažādas cenas.

D. DEMPINGA STARPĪBA

11. Ņemot vērā attiecīgos taisnīgas salīdzināšanas noteikumus, izmeklēšanas laikposmā parasti nosaka dempinga starpību, pamatojoties uz vidējās svērtās normālās vērtības un visu uz Savienību orientēto eksporta darījumu vidējo svērto cenu salīdzinājumu vai arī uz atsevišķu normālo vērtību un atsevišķu eksporta uz Savienību cenu salīdzinājumu uz atsevišķu darījumu bāzes. Taču normālo vērtību, kas noteikta, pamatojoties uz vidējo svērto lielumu, var salīdzināt ar visu atsevišķo eksporta uz Savienību darījumu cenām tad, ja ir eksporta cenas, kas ievērojami atšķiras atkarībā no pircējiem, reģioniem vai laikposmiem, un ja šīs daļas pirmajā teikumā norādītās metodes pilnībā neatspoguļo veiktā dempinga apmērus. Šī daļa neizslēdz atlasi saskaņā ar 17. pantu.

12. Dempinga starpība ir summa, par kādu normālā vērtība pārsniedz eksporta cenu. Ja dempinga starpība ir mainīga, var noteikt vidējo svērto dempinga starpību.

3. pants

Kaitējuma noteikšana

1. Ja nav norādīts citādi, ievērojot šo regulu, termins "kaitējums" nozīmē būtisku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, būtiska kaitējuma draudus Savienības ražošanas nozarei vai šādas ražošanas nozares veidošanās būtisku aizkavēšanu, un to interpretē saskaņā ar šā panta noteikumiem.

2. Kaitējuma noteikšanā pamatojas uz tiešiem pierādījumiem un objektīvi pārbauda:

a) importa par dempinga cenām apjomu un ietekmi uz līdzīgu izstrādājumu cenām Savienības tirgū; un

b) šāda importa turpmāko ietekmi uz Savienības ražošanas nozari.

3. Atkarībā no tā, kāds ir importa par dempinga cenām apjoms, spriež, vai ir bijis ievērojams importa par dempinga cenām pieaugums – vai nu absolūtā izteiksmē, vai attiecībā pret ražošanu vai patēriņu Savienībā. Atkarībā no šā importa ietekmes uz cenām spriež, vai imports par dempinga cenām ir piedāvājis ievērojami zemāku cenu, salīdzinājumā ar līdzīga izstrādājuma cenu Savienības ražošanā, vai arī šāda importa rezultātā notiek ievērojama cenu pazemināšanās vai arī tiek ievērojami aizkavēta cenu celšanās, kas pretējā gadījumā būtu notikusi. Viens vai vairāki no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums jāpieņem.

4. Ja vienlaicīgi antidempinga izmeklēšanai tiek pakļauts kāda izstrādājuma imports no vairākām valstīm, šāda importa ietekmi vērtē kopumā tikai tad, ja konstatē, ka:

a) dempinga starpība, kas noteikta katras valsts importam, pārsniedz 9. panta 3. punktā definēto *de minimis* apjomu, un katras valsts importa apjoms nav nenozīmīgs; un

b) importa ietekmes novērtējums kopumā ir vēlams, ņemot vērā importēto izstrādājumu savstarpējo konkurenci un importēto izstrādājumu un līdzīgu Savienības izstrādājumu konkurenci.

5. Pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz attiecīgo Savienības ražošanas nozari, novērtē visus būtiskos ekonomikas faktorus un indeksus, kas raksturo nozares stāvokli, ietverot to, ka nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiju ietekmes pagātnē, faktisko dempinga starpības lielumu, faktisko un iespējamo noieta, peļņas, produkcijas izlaides, tirgus daļas, ražīguma, investīciju nestās peļņas un jaudas izmantošanas samazinājumu, faktorus, kas ietekmē cenas Savienībā, faktisko un iespējamo ietekmi uz naudas plūsmu, preču krājumiem, nodarbinātību, darba algas, izaugsmi, spēju piesaistīt kapitālu vai investīcijas. Šīs uzskaitījums nav pilnīgs, un viens vai vairāki no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums jāpieņem.

6. Pamatojoties uz visiem būtiskajiem pierādījumiem, kas iesniegti saistībā ar 2. punktu, jāparāda, ka imports par dempinga cenām rada kaitējumu šīs regulas nozīmē. Jo īpaši jāparāda, ka apjoma un/vai cenas līmeņi, kas noteikti, ievērojot 3. punktu, ir ietekmējuši Savienības ražošanas nozari, kā paredzēts 5. punktā, un ka šī ietekme ir vērojama tādā pakāpē, ka to var dēvēt par būtisku ietekmi.

7. Tāpat arī pārbauda citus zināmos faktorus, ne tikai importu par dempinga cenām, kas vienlaikus rada kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar 6. punktu šādu pārējo faktoru radītais kaitējums netiek saistīts ar importu par dempinga cenām. Šajā ziņā apskatāmie faktori ietver to importēto izstrādājumu apjomu un cenu, kas nav preces par dempinga cenām, pieprasījuma samazināšanos vai izmaiņas patēriņa modelī, tirdzniecības ierobežojumus un konkurenci starp trešo valsti un ražotājiem Savienībā, tehnoloģiju attīstību un Savienības ražošanas nozares eksporta rezultātus un ražīgumu.

8. Importa par dempinga cenām ietekmi novērtē saistībā ar Savienības ražošanas nozares ražoto līdzīgo izstrādājumu, pamatojoties uz tādiem kritērijiem kā ražošanas process, ražotāju noiets un peļņa, ja pieejamie dati ļauj nodalīt šo saražoto izstrādājumu atsevišķi. Ja šāda atsevišķa nodalīšana nav iespējama, importa par dempinga cenām ietekmi novērtē, pārbaudot visšaurāko izstrādājumu grupu vai klāstu, kas ietver līdzīgo izstrādājumu un par ko ir pieejama nepieciešamā informācija.

9. Būtiska kaitējuma draudu konstatēšana pamatojas uz faktiem, bet ne uz nepamatotiem apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maz ticamām iespējamībām. Izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā dempings rada kaitējumu, ir jābūt skaidri paredzamām un nenovēršamām.

Konstatējot būtiska materiāla kaitējuma draudu esamību, būtu jāapsver šādi faktori:

a) ievērojams importa par dempinga cenām pieauguma temps Savienības tirgū, kas norāda uz ievērojamu importa pieauguma iespējamību;

b) tas, vai ir pietiekami liela eksportētāja spēja pārdot savu produkciju vai arī nenovēršams un ievērojams šādas spējas pieaugums, kas norāda uz ievērojamu eksporta par dempinga cenām palielināšanās iespēju uz Savienību, ņemot vērā to, ka ir pieejami citi eksporta tirgi papildu eksporta uzņemšanai;

c) tas, vai importa cenas ievērojami samazina cenas vai arī kavē cenu pieaugumu, kas pretējā gadījumā būtu noticis, un, iespējams, palielina pieprasījumu pēc turpmāka importa;

d) izmeklēšanai pakļauto izstrādājumu krājumi.

Neviens no iepriekš minētajiem faktoriem atsevišķi nevar droši norādīt, kāds lēmums jāpieņem, bet visu šo faktoru kopumam ir jānoved pie secinājuma, ka tālāks eksports par dempinga cenām ir nenovēršams un ka radīsies būtisks kaitējums, ja vien netiks veikti aizsardzības pasākumi.

4. pants

Savienības ražošanas nozares definīcija

1. Šajā regulā ar terminu "Savienības ražošanas nozare" saprot līdzīgo izstrādājumu ražotāju kopumu Savienībā vai arī tos ražotājus, kuru kopējais saražoto līdzīgo izstrādājumu apjoms veido lielāko daļu no šo izstrādājumu kopējā saražotā apjoma Savienībā, kā definēts 5. panta 4. punktā, izņemot gadījumus, kad:

a) ražotāji ir saistīti ar eksportētājiem vai importētājiem, vai arī paši ir par importa par dempinga cenām uzskatīto izstrādājumu importētāji, terminu "Savienības ražošanas nozare" var attiecināt uz pārējiem ražotājiem;

b) ja ir ārkārtas situācija attiecībā uz minēto produkciju, Savienības teritoriju var sadalīt divos vai vairākos konkurējošos tirgos, un ražotājus katrā no tiem var uzskatīt par atsevišķu ražošanas nozari, ja:

   i) šādā tirgū esošie ražotāji pārdod visus vai gandrīz visu minēto produkciju šajā tirgū; un

ii) minētā izstrādājuma ražotāji, kas atrodas citur Savienībā, pieprasījumu šajā tirgū apmierina niecīgos apmēros.

Šādā situācijā kaitējumu var konstatēt pat tad, ja Savienības ražošanas nozares lielākajai daļai nekāds kaitējums nav nodarīts, ar noteikumu, ka šādu izolētu tirgu ir piesātinājis imports par dempinga cenām, kā arī ar noteikumu, ka imports par dempinga cenām rada kaitējumu visu vai gandrīz visu izstrādājumu ražotājiem šādā tirgū.

2. Šīs regulas 1. punktā ražotājus uzskata par saistītiem ar eksportētājiem vai importētājiem tikai tad, ja:

a) viens no tiem tieši vai netieši kontrolē otru;

b) tos abus tieši vai netieši kontrolē trešā persona; vai

c) tie kopā tieši vai netieši kontrolē trešo personu ar noteikumu, ka ir pamats uzskatīt vai domāt, ka šādas attiecības liek attiecīgajam ražotājam uzvesties atšķirīgi no citiem, nesaistītiem ražotājiem.

Šajā punktā uzskata, ka viens kontrolē otru, ja pirmā stāvoklis, raugoties no juridiskā vai darbības viedokļa, ir tāds, ka tas var ierobežot vai vadīt otru.

3. Ja ar Savienības ražošanas nozari saprot konkrēta reģiona ražotājus, eksportētājiem dod iespēju piedāvāt attiecīgajam reģionam saistības, ievērojot 8. pantu. Šādos gadījumos, novērtējot Savienības ieinteresētību pasākumos, jo īpaši ņem vērā reģiona intereses. Ja savlaicīgi netiek piedāvātas piemērotas saistības vai arī ir attiecināmas 8. panta 9. un 10. punktā minētās situācijas, var uzlikt pagaidu vai galīgo maksājumu attiecībā uz visu Savienību. Šādos gadījumos, ja nepieciešams, maksājumus var attiecināt tikai uz konkrētiem ražotājiem vai eksportētājiem.

4. Šim pantam piemēro 3. panta 8. punkta noteikumus.

5. pants

Lietas izskatīšanas uzsākšana

1. Izņemot gadījumus, ko paredz 6. punkts, par dempingu uzskatāmas darbības pastāvēšanu, pakāpi un sekas sāk izmeklēt pēc rakstiskas sūdzības saņemšanas no fiziskas vai juridiskas personas, vai apvienības, kas nav tiesību subjekti, bet kas rīkojas Savienības ražošanas nozares vārdā.

Sūdzību var iesniegt Komisijai vai dalībvalstij, kas to nosūta Komisijai. Komisija nosūta dalībvalstij visu saņemto sūdzību kopijas. Sūdzību uzskata par iesniegtu pirmajā darbdienā, kas seko datumam, kurā Komisija ir saņēmusi sūdzību kā ierakstītu pasta sūtījumu, vai dienā, kad Komisija izsniedz apstiprinājumu par sūdzības saņemšanu.

Ja sūdzības nav saņemtas, bet dalībvalsts rīcībā ir pietiekami pierādījumi par dempingu un tā nodarīto kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, dalībvalsts nekavējoties dara zināmus šos pierādījumus Komisijai.

2. Sūdzībā, kas iesniegta saskaņā ar 1. punktu, ietver pierādījumus par dempingu, kaitējumu un cēloņsakarību starp importu, ko uzskata par importu par dempinga cenām, un kaitējumu, kuru uzskata par dempinga nodarītu kaitējumu. Sūdzība satur šādu informāciju, ja tā sūdzības iesniedzējam ir saprātīgi pieejama:

a) dati par sūdzības iesniedzēju un sūdzības iesniedzēja apraksts, kurā norādīts Savienībā ražotā līdzīgā izstrādājuma apjoms un vērtība. Ja rakstisko sūdzību iesniedz Savienības ražošanas nozares vārdā, sūdzībā norāda ražotājus, kuru vārdā sūdzība ir iesniegta, pievienojot visu zināmo līdzīgā izstrādājuma Savienības ražošanas nozares pārstāvju (vai līdzīgā izstrādājuma Savienības ražošanas nozares apvienību) sarakstu un, ja iespējams, norādot, kāds ir katra Savienības ražotāja saražotā līdzīgā izstrādājuma apjoms un vērtība;

b) par izstrādājuma par dempinga cenu uzskatītā izstrādājuma pilnīgs apraksts, minētā izstrādājuma izcelsmes vai eksporta valsts vai valstu nosaukumi, dati par katru zināmo eksportētāju vai ražotāju ārzemēs un zināmo personu saraksts, kas importē minēto izstrādājumu;

c) cenas, par kādām minētais izstrādājums tiek pārdots, ja tas ir paredzēts patēriņam preces eksporta vai izcelsmes valsts vai valstu iekšējā tirgū (vai, ja nepieciešams, cenas par kādām izstrādājuma eksporta vai izcelsmes valsts pārdod izstrādājumu trešai valstij vai valstīm, vai par izstrādājuma salikto vērtību), un eksporta cenas vai, ja nepieciešams, cenas, kādas nosaka, izstrādājumu pirmo reizi pārdodot tālāk neatkarīgam pircējam Savienībā;

d) izmaiņas varbūtējā importa par dempinga cenām apjomā, šā importa ietekme uz līdzīgiem izstrādājumiem Savienības tirgū un izrietošo importa ietekmi uz Savienības ražošanas nozari, par ko liecina būtiskie faktori un indeksi, kuri raksturo Savienības ražošanas nozares stāvokli, piemēram, tie, kas minēti 3. panta 3. un 5. punktā.

3. Ciktāl iespējams, Komisija pārbauda sūdzībā ietverto pierādījumu precizitāti un atbilstību, lai noteiktu, vai pietiek pierādījumu izmeklēšanas uzsākšanai.

4. Izmeklēšanu neuzsāk, ievērojot 1. punktu, ja vien, pamatojoties uz pārbaudi par to, kādā mērā tiek atbalstīta vai noraidīta Savienības līdzīgā izstrādājuma ražotāju izteiktā sūdzība, netiek konstatēts, ka sūdzību ir iesniegusi Savienības ražošanas nozare vai tā ir iesniegta nozares vārdā. Uzskata, ka sūdzību ir iesniegusi Savienības ražošanas nozare vai tā ir iesniegta nozares vārdā, ja šo sūdzību atbalsta tie Savienības ražotāji, kuru kopējā saražotā produkcija veido vairāk nekā 50 % no kopējo saražoto līdzīgo izstrādājumu apjoma, ko saražojusi tā Savienības ražošanas nozares daļa, kura vai nu atbalsta, vai noraida sūdzību. Taču izmeklēšanu neuzsāk, ja tie Savienības ražotāji, kuri nepārprotami atbalsta sūdzību, ražo mazāk nekā 25 % no kopējā saražoto līdzīgo izstrādājumu apjoma, ko saražojusi Savienības ražošanas nozare.

5. Ja vien nav pieņemts lēmums uzsākt izmeklēšanu, iestādes izvairās darīt sūdzību zināmu atklātībai, cenšoties panākt izmeklēšanas sākšanu. Taču pēc pienācīgi dokumentētas sūdzības saņemšanas un pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas tās informē attiecīgās eksportētājvalsts valdību.

6. Ja īpašos apstākļos Komisija nolemj uzsākt izmeklēšanu, kaut arī ne no Savienības ražošanas nozares pārstāvjiem, ne arī nozares vārdā sūdzība nav saņemta, to uzsāk un attaisno, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem par dempingu, kaitējumu un to cēloņsakarību, kas izklāstīti 2. punktā. Tiklīdz Komisija ir noteikusi, ka šāda izmeklēšana ir jāsāk, tā dalībvalstīm sniedz informāciju.

7. Lēmumā par to, vai uzsākt vai neuzsākt izmeklēšanu, vienlaikus apsver pierādījumus gan par dempingu, gan par kaitējumu. Sūdzību noraida, ja nav pietiekamu pierādījumu vai nu par dempingu, vai par kaitējumu, ar ko pamatot lietas izskatīšanu. Lietas izskatīšanu neuzsāk valstīs, no kurām importēto izstrādājumu tirgus daļa ir mazāka par 1 %, ja vien šādas valstis kopā nenodrošina 3 % vai vairāk no Savienības patēriņa.

8. Sūdzību var atsaukt pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas, šādā gadījumā pieņem, ka sūdzība vispār nav tikusi iesniegta.

9. Ja izrādās, ka ir pietiekami pierādījumi, lai pamatotu lietas izskatīšanas uzsākšanu, Komisija to dara 45 dienu laikā pēc sūdzības iesniegšanas dienas un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Ja iesniegtie pierādījumi nav pietiekami, tad 45 dienu laikā pēc sūdzības iesniegšanas dienas Komisijai par to informē sūdzības iesniedzēju. Parasti 21 dienas laikā pēc dienas, kad Komisijai ir iesniegta sūdzība, Komisija nodrošina dalībvalstīm informāciju par saņemtās sūdzības analīzi.

10. Paziņojumā par lietas izskatīšanas uzsākšanu pasludina izmeklēšanas uzsākšanu, nosauc attiecīgo izstrādājumu un valstis, sniedz saņemtās informācijas kopsavilkumu un nodrošina to, lai visa būtiskā informācija tiktu darīta zināma Komisijai.

Tajā norāda termiņus, kādos ieinteresētās puses var informēt par sevi, darīt zināmu savu viedokli rakstveidā un iesniegt informāciju, ja izmeklēšanā šādus viedokļus un informāciju ņem vērā. Tajā arī norāda termiņu, kādā ieinteresētās puses saskaņā ar 6. panta 5. punktu var pieteikties uz uzklausīšanu Komisijā.

11. Komisija paziņo attiecīgajiem eksportētājiem, importētājiem un importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienībām, kā arī eksportētājvalsts un sūdzību iesniedzēju pārstāvjiem par lietas izskatīšanas uzsākšanu un, ņemot vērā prasību neizpaust konfidenciālu informāciju, iesniedz rakstiskās sūdzības, kas saņemta, ievērojot 1. punktu, pilnu tekstu zināmajiem eksportētājiem un eksportētājvalsts iestādēm un pēc pieprasījuma izsniedz to pārējām iesaistītajām ieinteresētajām pusēm. Ja iesaistīto eksportētāju skaits ir īpaši liels, rakstiskās sūdzības pilnu tekstu var iesniegt tikai eksportētājvalsts iestādēm vai attiecīgajām tirdzniecības apvienībām.

12. Antidempinga lietas izskatīšana neaizkavē muitas formalitāšu kārtošanu.

6. pants

Izmeklēšana

1. Pēc lietas izskatīšanas uzsākšanas Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm sāk izmeklēšanu Savienības līmenī. Šāda izmeklēšana ietver gan dempinga, gan kaitējuma izmeklēšanu, un abas izmeklēšanas veic vienlaicīgi.

Lai konstatējumi būtu reprezentatīvi, izvēlas attiecīgu izmeklēšanas laikposmu, kas dempinga gadījumā parasti ir vismaz seši mēneši tieši pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas.

Parasti neņem vērā informāciju, kas attiecas uz laikposmu, kas seko izmeklēšanas laikposmam.

2. Pusēm, kurām nosūta antidempinga izmeklēšanas aptaujas lapas, atvēl 30 dienas atbilžu sagatavošanai. Eksportētājiem atvēlēto termiņu nosaka, sākot no datuma, kad ir saņemta aptaujas lapa, un uzskata, ka eksportētājs to saņem vienu nedēļu pēc tam, kad tā ir izsūtīta eksportētājam vai nodota attiecīgajam eksportētājvalsts diplomātiskajam pārstāvim. 30 dienu termiņu var pagarināt, ņemot vērā izmeklēšanas termiņus, ar noteikumu, ka attiecīgā puse uzrāda pamatotu iemeslu šāda pagarinājuma nepieciešamībai sakarā ar tās īpašiem apstākļiem.

3. Komisija var lūgt dalībvalstīm nodrošināt informāciju, un dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu šo lūgumu.

Tās nosūta pieprasīto informāciju, kā arī visu veikto pārbaužu un pētījumu rezultātus Komisijai.

Ja par šo informāciju tiek izrādīta vispārēja interese vai, ja kāda dalībvalsts to pieprasa, Komisija nosūta šo informāciju dalībvalstīm ar noteikumu, ka tā nav konfidenciāla; konfidenciālas informācijas gadījumā tiek nosūtīts kopsavilkums, kuram nav konfidenciāla rakstura.

4. Komisija var lūgt dalībvalstis veikt visas nepieciešamās kontroles un pārbaudes, jo īpaši attiecībā uz importētājiem, tirgotājiem un ražotājiem Savienībā, kā arī veikt izmeklēšanu trešās valstīs ar noteikumu, ka attiecīgie uzņēmumi dod savu piekrišanu un ka minētās valsts valdība ir saņēmusi oficiālu informāciju un tai nav iebildumu.

Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu šādu Komisijas lūgumu.

Ja Komisija vai dalībvalsts pieprasa, Komisijas ierēdņi tiek pilnvaroti palīdzēt dalībvalsts ierēdņiem izpildīt to pienākumus.

5. Ieinteresētās puses, kas ir informējušas par sevi saskaņā ar 5. panta 10. punktu, uzklausa, ja tās *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā paziņojumā norādītajā termiņā ir iesniegušas rakstisku lūgumu tikt uzklausītām, parādot, ka tās ir ieinteresētās puses, kuras, iespējams, ietekmēs lietas izskatīšanas rezultāti, un kurām ir konkrēti iemesli, kādēļ tās būtu jāuzklausa.

6. Pēc pieprasījuma importētājiem, eksportētājiem, eksportētājvalsts valdības pārstāvjiem un sūdzību iesniedzējiem, kuri ir informējuši par sevi saskaņā ar 5. panta 10. punktu, dod iespēju uzklausīt puses, kuru intereses ir pretējas, tā, lai būtu pārstāvēti pretēji viedokļi un piedāvāti atspēkojoši argumenti.

Nodrošinot šādas iespējas, ņem vērā nepieciešamību saglabāt konfidencialitāti un pušu intereses.

Nevienai pusei nav pienākuma ierasties uz tikšanos, un neierašanās nedrīkst ietekmēt attiecīgās puses stāvokli.

Saskaņā ar šo daļu sniegto mutisko informāciju ņem vērā tikai tādā mērā, kādā to pēc tam apstiprina rakstveidā.

7. Atbildot uz rakstisku lūgumu, sūdzību iesniedzēji, importētāji un eksportētāji, un to pārstāvības apvienības, lietotāji un patērētāju organizācijas, kas ir informējuši par sevi saskaņā ar 5. panta 10. punktu, kā arī eksportētājvalsts pārstāvji var pārbaudīt visu informāciju, kuru kāda puse ir darījusi zināmu izmeklēšanas vajadzībām un kura neietilpst Savienības vai tās dalībvalstu institūciju sagatavotajos iekšējos dokumentos, un kura ir būtiska konkrētās puses lietai, nav konfidenciāla 19. panta nozīmē un kuru izmanto izmeklēšanā.

Minētās puses var sagatavot atbildes uz minēto informāciju, un to piezīmes ņem vērā, ja vien tās ir pietiekami pamatotas.

8. Izņemot 18. pantā paredzētos apstākļus, ciktāl iespējams, pārbauda ieinteresēto pušu sniegtās informācijas precizitāti.

9. Ja lietas izskatīšana ir uzsākta, ievērojot 5. panta 9. punktu, izmeklēšanu pabeidz viena gada laikā, ja iespējams. Katrā ziņā šādas izmeklēšanas vienmēr pabeidz 15 mēnešus pēc uzsākšanas saskaņā ar konstatētiem faktiem atbilstīgi 8. pantam attiecībā uz saistībām vai konstatētiem faktiem atbilstīgi 9. pantam attiecībā uz galīgo lēmumu.

7. pants

Pagaidu pasākumi

1. Pagaidu maksājumus var uzlikt, ja:

a) lietas izskatīšana ir uzsākta saskaņā ar 5. pantu;

b) par to ir paziņots un ieinteresētajām pusēm ir bijusi atbilstīga iespēja iesniegt informāciju un sniegt piezīmes saskaņā ar 5. panta 10. punktu;

c) provizoriski ir konstatēts dempings un no tā izrietošais kaitējums Savienības ražošanas nozarei; un

d) Savienības interesēs ir novērst šādu kaitējumu.

Pagaidu maksājumus ievieš ne agrāk kā 60 dienas pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas, bet ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc lietas izskatīšanas uzsākšanas.

2. Pagaidu antidempinga maksājuma apmērs nepārsniedz provizoriski noteikto dempinga starpību, bet tam vajadzētu būt mazākam par dempinga starpību, ja ar šādu mazāku maksājumu pietiek, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

3. Pagaidu maksājumus nodrošina ar garantijām, un attiecīgo preču laišana brīvā apgrozībā Savienības teritorijā ir atkarīga no šādas garantijas sniegšanas.

4. Komisija pieņem pagaidu pasākumus saskaņā ar 15. panta 4. punktā minēto procedūru.

5. Ja dalībvalsts pieprasa Komisijas tūlītēju iejaukšanos un ja ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi, Komisija vēlākais piecu darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas nolemj, vai ir uzliekams pagaidu antidempinga maksājums.

6. Pagaidu maksājumus var uzlikt uz sešiem mēnešiem un pagarināt šo laikposmu vēl par trim mēnešiem, vai arī uzlikt uz deviņiem mēnešiem. Taču maksājumu piemērošanu var pagarināt vai uzlikt tikai uz deviņiem mēnešiem, ja eksportētāji, kas veido nozīmīgu attiecīgo tirdzniecības darījumu procentu, to pieprasa vai neiebilst pret Komisijas paziņojumu.

8. pants

Saistības

1. Gadījumā, ja provizoriski ir konstatēts, ka dempings pastāv un ka tas ir radījis kaitējumu, Komisija var saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto konsultēšanas procedūru piekrist, ka eksportētāji brīvprātīgi uzņemas pietiekamas saistības pārskatīt savas cenas vai pārtraukt eksportu par dempinga cenām, ja tā ir pārliecināta, ka tādējādi tiek novērsta dempinga kaitīgā ietekme.

Šādā gadījumā un tikmēr, kamēr šādas saistības ir spēkā, attiecīgi vai nu pagaidu maksājumi, kurus Komisija noteikusi saskaņā ar 7. panta 1. punktu, vai galīgie maksājumi, kuri noteikti saskaņā ar 9. panta 4. punktu, neattiecas uz tādu attiecīgo izstrādājumu importu, kurus ražojuši uzņēmumi, kas minēti Komisijas lēmumā, ar kuru tā pieņem saistības, ar vēlākiem grozījumiem.

Saskaņā ar šādām saistībām cenu paaugstinājums nav lielāks nekā nepieciešams, lai likvidētu dempinga starpību, bet tam vajadzētu būt mazākam par dempinga starpību, ja ar šādu paaugstinājumu pietiek, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

2. Saistības var ierosināt Komisija, bet eksportētāju pienākums nav uzņemties šādas saistības. Fakts, ka eksportētāji nepiedāvā saistības vai neņem vērā aicinājumu tādas uzņemties, nekādi neskar lietas izskatīšanu.

Taču var konstatēt, ka kaitējuma draudi ir daudz reālāki, ja imports par dempinga cenām turpinās. No eksportētājiem nepieprasa un nepieņem saistības, ja vien provizoriski netiek konstatēts, ka dempings pastāv un ka tas ir radījis kaitējumu.

Izņemot ārkārtas gadījumus saistības drīkst piedāvāt tikai līdz tā termiņa beigām, kurā, ievērojot 20. panta 5. punktu, var iesniegt protestus.

3. Piedāvātās saistības nav jāpieņem, ja to pieņemšana ir nepraktiska, ja faktisko vai potenciālo eksportētāju skaits ir pārāk liels vai arī citu iemeslu dēļ, ietverot iemeslus, kas saistīti ar vispārējo politiku. Attiecīgo eksportētāju var informēt par iemesliem, kuru dēļ ir ieteikts noraidīt piedāvājumu, un tam var dot iespēju šajā ziņā izteikt savas piezīmes Noraidīšanas iemeslus izklāsta galīgajā lēmumā.

4. Pusēm, kuras piedāvā saistības, pieprasa sniegt šādu saistību nekonfidenciālu variantu, lai ar to varētu iepazīties izmeklēšanā ieinteresētās puses.

5. Ja saistības pieņem, tad izmeklēšanu izbeidz. Komisija izbeidz izmeklēšanu saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Ja saistības pieņem, dempinga un kaitējuma izmeklēšanu parasti izbeidz. Šādos gadījumos, konstatējot, ka dempings vai kaitējums nepastāv, saistības automātiski zaudē spēku, izņemot gadījumus, kad šāds konstatējums galvenokārt pamatots ar spēkā esošajām saistībām. Šādos gadījumos var pieprasīt, lai saistības patur spēkā pieņemamu laikposmu.

Gadījumā, ja konstatē dempingu un kaitējumu, saistību ieviešanu turpina saskaņā ar to noteikumiem un šīs regulas noteikumiem.

7. Komisija pieprasa, lai katrs eksportētājs, kura saistības ir pieņemtas, regulāri sniedz informāciju par minēto saistību izpildīšanu un atļauj pārbaudīt attiecīgos datus. Šādas prasības neievērošanu uzskata par saistību pārkāpšanu.

8. Ja konkrēti eksportētāji saistības pieņem izmeklēšanas laikā, 11. panta nolūkā uzskata, ka tās stājas spēkā no datuma, kurā pabeigta izmeklēšana attiecībā uz eksportētājvalsti.

9. Ja kāda puse nepilda vai atsauc saistības vai gadījumā, ja Komisija atsauc saistību pieņemšanu, šo pieņemšanu attiecīgi atsauc ar Komisijas lēmumu vai Komisijas regulu un automātiski piemēro pagaidu maksājumu, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar 7. pantu, vai galīgo maksājumu, kurš noteikts saskaņā ar 9. panta 4. punktu, ar nosacījumu, ka attiecīgajam eksportētājam ir bijusi dota iespēja sniegt piezīmes, izņemot, ja eksportētājs pats ir atsaucis saistības. Ja Komisija nolemj atsaukt saistības, tā sniedz informāciju dalībvalstīm.

Ikviena ieinteresētā puse var iesniegt informāciju, kas sniedz *prima facie* pierādījumus par saistību neizpildi. Turpmāku izmeklēšanu, lai konstatētu, vai saistības ir vai nav izpildītas, parasti pabeidz sešu mēnešu laikā, bet ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc tam, kad iesniegts attiecīgi pamatots pieprasījums.

Saistību izpildes novērošanai Komisija var pieprasīt dalībvalstu kompetento iestāžu palīdzību.

10. Pamatojoties uz labāko pieejamo informāciju, ja ir iemesls uzskatīt, ka saistības netiek pildītas, ja tās netiek pildītas vai ir atsauktas, gadījumos, ja nav pabeigta izmeklēšana, kuras rezultātā notika saistību uzņemšanās, saskaņā ar 7. pantu var noteikt pagaidu maksājumu.

9. pants

Lietas izbeigšana, nesākot pasākumus; galīgo maksājumu uzlikšana

1. Ja sūdzību atsauc, lietas izskatīšanu var izbeigt, ja vien šāda izbeigšana nav pretrunā ar Savienības interesēm.

2. Ja aizsardzības pasākumi nav nepieciešami, izmeklēšanu vai lietas izskatīšanu izbeidz. Komisija izbeidz izmeklēšanu saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Ja lietas izskatīšana ir uzsākta, ievērojot 5. panta 9. punktu, kaitējumu parasti uzskata par nenozīmīgu, ja attiecīgā importa apjoms ir mazāks par 5. panta 7. punktā norādītajiem apjomiem. Šādu lietas izskatīšanu izbeidz nekavējoties, ja konstatē, ka dempinga starpība ir mazāka par 2 %, izsakot to procentos no eksporta cenas, ar noteikumu, ka tad, ja atsevišķiem eksportētājiem dempinga starpība ir mazāka par 2 %, izbeidz tikai izmeklēšanu, bet uz tiem joprojām attiecas lietas izskatīšana un saskaņā ar 11. pantu tie var tikt pakļauti atkārtotai izmeklēšanai attiecībā uz attiecīgo valsti.

4. Ja galīgi konstatētie fakti apliecina dempinga un tā radītā kaitējuma esību un saskaņā ar 21. pantu Savienības interesēs ir nepieciešams iejaukties, Komisija saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru nosaka galīgo antidempinga maksājumu. Ja spēkā ir pagaidu maksājumi, tad Komisija minēto procedūru sāk ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms šādu maksājumu termiņa beigām.

Antidempinga maksājuma apmērs nepārsniedz konstatēto dempinga starpību, bet tam vajadzētu būt mazākam par dempinga starpību, ja ar to pietiek, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

5. Izstrādājuma importam no visiem avotiem, par kuriem konstatēts, ka tie īsteno dempingu un nodara kaitējumu, vienmēr bez diskriminācijas piemēro antidempinga maksājumu pienācīgā apmērā, ja vien tas nav imports no avotiem, kuru piedāvātās saistības pieņemtas saskaņā ar šīs regulas noteikumiem.

Regulā, ar ko nosaka antidempinga pasākumus, precizē katra piegādātāja maksājumu vai, ja tas nav iespējams, attiecīgās piegādātājvalsts mēroga maksājumu. Pat ja piegādātāji ir juridiski nošķirti no citiem piegādātājiem vai no valsts, nosakot maksājumu, tos tomēr var uzskatīt par vienu subjektu. Šīs daļas piemērošanas nolūkā var ņemt vērā tādus faktorus kā strukturāla vai korporatīva saistība starp piegādātājiem un valsti vai starp piegādātājiem, valsts kontrole vai materiāla ietekme uz cenu noteikšanu un produkcijas izlaidi vai piegādātājvalsts ekonomikas struktūra.

6. Ja Komisija ir ierobežojusi izmeklēšanu saskaņā ar 17. pantu, antidempinga maksājums, ko piemēro importam, ko veic eksportētāji vai ražotāji, kas tika informējuši par sevi saskaņā ar 17. pantu, bet kas netika iekļauti izmeklēšanā, nepārsniedz vidējo svērto dempinga starpību, kura konstatēta attiecībā uz atlasē iekļautajām pusēm neatkarīgi no tā, vai normālā vērtība šādām pusēm noteikta, pamatojoties uz 2. panta 1. līdz 6. punktu vai 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu.

Šajā punktā Komisija neņem vērā nulles un nelielās starpības, ne arī 18. pantā minētajos apstākļos konstatētās starpības.

Importam, ko veic eksportētāji vai ražotāji, uz kuriem attiecas 17. pantā paredzētie individuālie noteikumi, piemēro individuālos maksājumus.

10. pants

Atpakaļejošs spēks

1. Pagaidu pasākumus un galīgos antidempinga maksājumus piemēro tikai tiem izstrādājumiem, kas tiek laisti brīvā apgrozībā pēc tam, kad ir stājies spēkā pasākums, kas pieņemts, ievērojot attiecīgi 7. panta 1. punktu vai 9. panta 4. punktu un ņemot vērā šajā regulā noteiktos izņēmumus.

2. Ja ir piemērots pagaidu maksājums un galīgi konstatētie fakti apliecina dempinga un kaitējuma esību, neatkarīgi no tā, vai tiks noteikts galīgais antidempinga maksājums, Komisija lemj par to, kāda daļa no pagaidu maksājuma ir iekasējama galīgi.

Šajā nolūkā "kaitējums" nenozīmē Savienības ražošanas nozares būtisku aizkavēšanu, ne arī būtiska kaitējuma draudus, izņemot gadījumu, kad konstatē, ka bez pagaidu pasākumiem tie būtu pārvērtušies būtiskā kaitējumā. Visos pārējos gadījumos, kas saistīti ar šādiem draudiem vai aizkavēšanu, atceļ visus pagaidu maksājumus un galīgos maksājumus var ieviest tikai, sākot no datuma, kad ir sastādīts galīgais lēmums, kas apliecina draudu vai būtiskas aizkavēšanas esamību.

3. Ja galīgais antidempinga maksājums pārsniedz pagaidu maksājumu, starpību neiekasē. Galīgo maksājumu pārrēķina, ja tas ir mazāks par pagaidu maksājumu. Ja galīgais lēmums ir negatīvs, pagaidu maksājumu neapstiprina.

4. Galīgo antidempinga maksājumu var piemērot izstrādājumiem, kas nonākuši patēriņā ne agrāk kā 90 dienas pirms pagaidu pasākumu piemērošanas datuma, bet ne pirms izmeklēšanas uzsākšanas, ja:

a) imports ir reģistrēts saskaņā ar 14. panta 5. punktu;

b) Komisija ir devusi attiecīgajiem importētājiem iespēju sniegt savas piezīmes;

c) minētais izstrādājums jau ilgāku laiku ir bijis izstrādājums par dempinga cenām vai importētājs ir apzinājies vai tam bija jāapzinās, ka tas īsteno dempingu saistībā ar dempinga pakāpi vai apgalvoto vai konstatēto kaitējumu; un

d) papildus importa līmenim, kas radījis kaitējumu izmeklēšanas laikā, importa apjoms turpina ievērojami pieaugt un, ņemot vērā laiku, apjomu un citus apstākļus, ticams, ka tas nopietni samazinās piemērojamā antidempinga maksājuma korektīvo iespaidu.

5. Gadījumos, kad netiek pildītas vai tiek atsauktas saistības, galīgos maksājumus var piemērot precēm, kas nonākušas patēriņā ne agrāk kā 90 dienas pirms pagaidu pasākumu piemērošanas, ar noteikumu, ka imports ir reģistrēts saskaņā ar 14. panta 5. punktu un ka šādu atpakaļejošu novērtējumu nepiemēro importam, kas veikts pirms saistību neizpildes vai atsaukšanas.

11. pants

Ilgums, pārskatīšana un atlīdzināšana

1. Antidempinga pasākums paliek spēkā tik ilgi un tādā apmērā, kāds nepieciešams, lai neitralizētu dempingu, kas rada kaitējumu.

2. Galīgā antidempinga pasākuma termiņš beidzas piecus gadus pēc tā uzlikšanas vai piecus gadus pēc datuma, kurā pabeigta pēdējā dempinga un kaitējuma pārskatīšana, ja vien pārskatīšanā nekonstatē, ka pasākuma beigas var novest pie dempinga un kaitējuma turpināšanās vai atkārtošanās. Šādu termiņa beigu pārskatīšanu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc Savienības ražotāju pieprasījuma vai to vārdā iesniegta pieprasījuma, un pasākums paliek spēkā, kamēr nav zināmi minētās pārskatīšanas rezultāti.

Termiņa beigu pārskatīšanu sāk, ja pieprasījums satur pietiekamus pierādījumus tam, ka pasākumu beigas varētu novest pie dempinga un kaitējuma turpināšanās vai atkārtošanās. Uz šādu varbūtību var norādīt, piemēram, pierādījumi par turpinātu dempingu un kaitējumu vai pierādījumi, ka kaitējuma novēršana ir daļēji vai pilnīgi atkarīga no pasākumu piemērošanas, vai pierādījumi, ka eksportētāju situācija vai tirgus apstākļi norāda, ka kaitīgais dempings var turpināties.

Veicot izmeklēšanu saskaņā ar šo punktu, eksportētājiem, importētājiem, eksportētājvalsts pārstāvjiem un ražotājiem Savienībā nodrošina iespēju izvērst paskaidrojumus, atspēkot vai sniegt piezīmes par jautājumiem, kas izklāstīti pārskatīšanas pieprasījumā, un secinājumus izdara, ņemot vērā visus būtiskos un pienācīgi dokumentētos pierādījumus, kas iesniegti saistībā ar jautājumu, vai pasākumu izbeigšana var vai nevar novest pie dempinga un kaitējuma turpināšanās vai atkārtošanās.

Paziņojumu par gaidāmajām termiņa beigām savlaicīgi publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* pasākumu piemērošanas termiņa pēdējā gadā, kā noteikts šajā punktā. Pēc tam ražotājiem Savienībā ne vēlāk kā trīs mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām ir tiesības iesniegt pārskatīšanas pieprasījumu saskaņā ar otro daļu. Publicē arī paziņojumu par pasākumu faktisko izbeigšanu, ievērojot šo punktu.

3. Ja uzskata par lietderīgu, pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma, vai pēc kāda eksportētāja vai importētāja pieprasījuma ar noteikumu, ka pēc galīgā pasākuma ieviešanas ir pagājis attiecīgs laikposms vai vismaz viens gads, vai pēc Savienības ražotāju pieprasījuma, kurā ir ietverti pietiekami pierādījumi, kas pamato nepieciešamību pēc šādas starpposma pārskatīšanas, var pārskatīt arī nepieciešamību turpināt pasākumu piemērošanu.

Starpposma pārskatīšanu uzsāk, ja pieprasījumā ir sniegti pietiekami pierādījumi tam, ka pasākuma turpmāka piemērošana, lai neitralizētu dempingu, ilgāk nav nepieciešama, un/vai nav domājams, ka kaitējums turpināsies vai atkārtosies, ja pasākumu atceltu vai mainītu, vai ka ar esošo pasākumu nepietiek vai vairs nepietiek, lai neitralizētu dempingu, kas rada kaitējumu.

Ja izmeklēšanas pasākumus veic, ievērojot šo punktu, Komisija cita starpā var apsvērt, vai ar dempingu un kaitējumu saistītie apstākļi nav ievērojami mainījušies un vai esošie pasākumi nodrošina cerētos rezultātus un novērš kaitējumu, kas ir konstatēts iepriekš saskaņā ar 3. pantu. Šajā ziņā, pieņemot galīgo lēmumu, ņem vērā visus būtiskos un pienācīgi dokumentētos pierādījumus.

4. Pārskatīšanu veic arī, lai konstatētu attiecīgās eksportētājvalsts to jauno eksportētāju dempinga individuālās starpības, kuri netika eksportējuši izstrādājumu izmeklēšanas laikposmā, ar kuru pamatoti pasākumi.

Pārskatīšanu uzsāk, ja jaunais eksportētājs vai ražotājs var parādīt, ka nav saistīts ar kādu no tiem eksportētājvalsts eksportētājiem vai ražotājiem, uz kuriem attiecas izstrādājumam piemērotie antidempinga pasākumi, un ka tas faktiski ir veicis eksportu uz Savienību pēc izmeklēšanas laikposma, vai ja tas var pierādīt, ka ir uzņēmies neatsaucamas līgumsaistības eksportēt uz Savienību ievērojamu daudzumu.

Jaunā eksportētāja pārskatīšanu sāk un veic paātrināti pēc tam, kad Savienības ražotājiem ir bijusi iespēja sniegt piezīmes. Komisijas regula par pārskatīšanas uzsākšanu atceļ spēkā esošos maksājumus attiecībā uz attiecīgo jauno eksportētāju, grozot regulu, kas ir uzlikusi šādus maksājumus, un pakļaujot importu reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu, lai nodrošinātu antidempinga maksājuma atpakaļejošu piemērošanu, sākot no pārskatīšanas uzsākšanas datuma, ja tā rezultātā tiek konstatēts dempings.

Šā punkta noteikumus nepiemēro, ja maksājumi uzlikti saskaņā ar 9. panta 6. punktu.

5. Šīs regulas attiecīgos noteikumus par procedūrām un izmeklēšanu veikšanu, izņemot tos, kas attiecas uz termiņiem, piemēro ikvienas pārskatīšanas gadījumā, ko veic atbilstīgi 2., 3. un 4. punktam.

Pārskatīšanas atbilstīgi 2. un 3. punktam veic paātrināti, un parasti tās pabeidz 12 mēnešu laikā pēc pārskatīšanas sākšanas datuma. Katrā ziņā pārskatīšanu atbilstīgi 2. un 3. punktam visos gadījumos pabeidz 15 mēnešu laikā pēc tās sākšanas.

Pārskatīšanu atbilstīgi 4. punktam visos gadījumos pabeidz deviņu mēnešu laikā pēc tās sākšanas.

Ja pārskatīšana, ko veic saskaņā ar 2. punktu, ir sākta, kamēr tajā pašā procedūrā turpinās pārskatīšana saskaņā ar 3. punktu, tad pārskatīšanu saskaņā ar 3. punktu pabeidz tajā pašā laikā, kas paredzēts attiecībā uz pārskatīšanu saskaņā ar 2. punktu.

Ja izmeklēšana nav pabeigta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā noteikto termiņu laikā, tad pasākumi:

— nav spēkā, ja tiek veiktas izmeklēšanas saskaņā ar 2. punktu,

— nav spēkā, ja paralēli tiek veiktas izmeklēšanas saskaņā ar 2. un 3. punktu, ja vai nu izmeklēšana saskaņā ar 2. punktu ir sākta, kamēr saskaņā ar to pašu procedūru notiek pārskatīšana saskaņā ar 3. punktu, vai ja šādas pārskatīšanas sāktas vienlaicīgi, vai

— paliek nemainīti, ja tiek veiktas izmeklēšanas saskaņā ar 3. un 4. punktu.

Paziņojumu par pasākumu faktisko izbeigšanu saskaņā ar šo punktu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. Pārskatīšanu, ko veic, ievērojot šo pantu, sāk Komisija. Komisija saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru pieņem lēmumu par to, vai sākt pārskatīšanu, ievērojot šā panta 2. punktu. Tiklīdz kāds operators vai dalībvalsts ir iesnieguši pieprasījumu, ar ko pamato pārskatīšanas sākšanu, ievērojot 3. un 4. punktu, un Komisija ir pabeigusi to analizēt, vai Komisija pati ir noteikusi, ka būtu jāpārskata vajadzība pēc tālākas pasākumu piemērošanas, Komisija arī sniedz informāciju dalībvalstīm.

Atkarībā no pārskatīšanas rezultātiem pasākumus saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru atceļ vai turpina, ievērojot šā panta 2. punktu, vai atceļ, turpina vai groza, ievērojot šā panta 3. un 4. punktu.

Ja pasākumus atceļ attiecībā uz atsevišķiem eksportētājiem, bet ne visai valstij kopumā, uz šiem eksportētājiem turpina attiekties procedūra un, ievērojot šo pantu, uz tiem automātiski var attiecināt atkārtotu izmeklēšanu jebkuras jaunas pārskatīšanas laikā, kura attiecas uz minēto valsti.

7. Ja pasākumu pārskatīšana, ievērojot 3. punktu, tiek veikta pasākumu piemērošanas laikposma beigās, kā norādīts 2. punktā, šāda pārskatīšana aptver arī 2. punktā izklāstītos apstākļus.

8. Neatkarīgi no 2. punkta importētājs var pieprasīt atmaksāt iekasētos maksājumus, ja izrādās, ka dempinga starpība, uz kuras pamata maksājums veikts, ir likvidēta vai samazināta līdz līmenim, kas ir zemāks par līmeni, no kura sāk piemērot spēkā esošos maksājumus.

Pieprasot atmaksāt antidempinga maksājumus, importētājs iesniedz Komisijai iesniegumu. Iesniegumu iesniedz ar tās dalībvalsts starpniecību, kuras teritorijā izstrādājumi tika laisti brīvā apgrozībā, sešu mēnešu laikā, sākot no datuma, kad kompetentās iestādes attiecīgi noteica piemērojamo galīgo maksājumu apmēru, vai sākot no datuma, kurā tika pieņemts galīgais lēmums iekasēt pagaidu maksājumus. Dalībvalstis tūlīt nosūta iesniegumu Komisijai.

Uzskata, ka iesniegums par atmaksāšanu ir attiecīgi papildināts ar pierādījumiem tikai tad, ja tajā ir atrodama precīza informācija par pieprasīto atmaksājamo antidempinga maksājumu summu un visi muitas dokumenti attiecībā uz šādas summas aprēķiniem un samaksāšanu. Tajā ir arī reprezentatīvu laikposmu aptveroši pierādījumi par parastajām cenām un eksporta cenām, ko eksportētājs vai ražotājs, uz kuru attiecas maksājums, ir noteicis eksportam uz Savienību. Gadījumos, kad importētājs nav saistīts ar attiecīgo eksportētāju vai ražotāju, un šāda informācija nav tūlīt pieejama, vai ja eksportētājs vai ražotājs nevēlas to sniegt importētājam, iesniegumā ir eksportētāja vai ražotāja apliecinājums, ka dempinga starpība ir samazināta vai likvidēta, kā norādīts šajā pantā, un ka būtiskos pierādījumus iesniegs Komisijai. Ja šādi pierādījumi pieņemamā laikposmā netiek saņemti no eksportētāja vai ražotāja, iesniegumu noraida.

Komisija lemj, vai un kādā apmērā pieteikums būtu jāapmierina, vai arī tā jebkurā laikā var nolemt, ka sāks starpposma pārskatīšanu saskaņā ar pārskatīšanai piemērojamiem noteikumiem; šādas pārskatīšanas rezultātā iegūto informāciju un konstatējumus izmanto, lai noteiktu, vai un kādā mērā maksājumu atmaksāšana ir pamatota. Tiklīdz Komisija ir pabeigusi pieteikuma izskatīšanu, tā dalībvalstīm sniedz informāciju.

Maksājumu atmaksāšana parasti notiek 12 mēnešu laikā un nekādā gadījumā nepārsniedz 18 mēnešus, sākot no datuma, kurā izstrādājuma importētājs, kam uzlikts antidempinga maksājums, ir iesniedzis atmaksāšanas pieprasījumu, pievienojot attiecīgus pierādījumus.

Parasti atļautā atmaksājuma summu izmaksā dalībvalstis 90 dienu laikā pēc Komisijas lēmuma.

9. Visās pārskatīšanās un izmeklēšanās par atmaksāšanu, kuras, ievērojot šo pantu, veic Komisija ar noteikumu, ka apstākļi nav mainījušies, izmanto tās pašas metodes, kas tika izmantotas izmeklēšanā, kuras rezultātā tika ieviests maksājums, attiecīgi ņemot vērā 2. pantu un jo īpaši tā 11. un 12. punktu, kā arī 17. pantu.

10. Izmeklēšanā, ko veic, ievērojot šo pantu, Komisija pārbauda eksporta cenu ticamību saskaņā ar 2. pantu. Taču, nolemjot veidot eksporta cenu saskaņā ar 2. panta 9. punktu, tā šo cenu aprēķina, neieturot samaksāto antidempinga maksājumu summu, ja tiek sniegti pārliecinoši pierādījumi, ka maksājums ir attiecīgi atspoguļots tālākpārdošanas cenās un turpmākajās pārdošanas cenās Savienībā.

12. pants

Absorbcija

1. Ja Savienības ražošanas nozares pārstāvji vai cita ieinteresētā puse (parasti divu gadu laikā pēc pasākumu stāšanās spēkā) iesniedz pietiekamu informāciju, kas liecina, ka pēc sākotnējās izmeklēšanas perioda un pirms vai pēc pasākumu noteikšanas Savienībā importēto izstrādājumu eksporta cenas ir samazinājušās vai palikušas nemainīgas, vai nepietiekami mainījušās tālākpārdošanas cenas vai turpmākās pārdošanas cenas, Komisija var atsākt izmeklēšanu, lai pārbaudītu, vai pasākums ir ietekmējis iepriekšminētās cenas. Tiklīdz ieinteresētā puse ir iesniegusi pietiekamu informāciju, ar ko pamato izmeklēšanas atsākšanu, un Komisija ir pabeigusi tās analīzi, Komisija dalībvalstīm sniedz informāciju.

Izmeklēšanu saskaņā ar pirmajā daļā izklāstītajiem nosacījumiem var atsākt arī pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma.

2. Ja veic atkārtotu izmeklēšanu, ievērojot šo pantu, eksportētājiem, importētājiem un Savienības ražotājiem nodrošina iespēju precizēt situāciju attiecībā uz tālākpārdošanas cenām vai turpmākajām pārdošanas cenām. Ja izdara secinājumu, ka pasākumam būtu vajadzējis izraisīt pārmaiņas šajās cenās, lai novērstu saskaņā ar 3. pantu iepriekš konstatēto kaitējumu, saskaņā ar 2. pantu pārvērtē eksporta cenas un pārrēķina dempinga starpības, ņemot vērā par jaunu novērtētās eksporta cenas. Ja uzskata, ka 12. panta 1. punkta nosacījumi ir izpildīti eksporta cenu krituma dēļ, kas noticis pēc sākotnējā izmeklēšanas laikposma un pirms vai pēc pasākumu piemērošanas, tad var pārrēķināt dempinga starpības, lai ņemtu vērā šīs zemākās eksporta cenas.

3. Ja atkārtotā izmeklēšanā saskaņā ar šo pantu konstatē palielinātu dempingu, Komisija saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru var grozīt spēkā esošos pasākumus atbilstoši jaunajiem konstatējumiem par eksporta cenām. Antidempinga maksājuma summa, kas noteikta saskaņā ar šo pantu, nepārsniedz divkāršu sākotnēji noteiktā maksājuma summu.

4. Visu atkārtotu izmeklēšanu gadījumā, ko veic saskaņā ar šo pantu, piemēro attiecīgos 5. un 6. panta noteikumus, izņemot, ja šādas izmeklēšanas veic paātrināti un parasti pabeidz sešu mēnešu laikā no atkārtotās izmeklēšanas sākuma datuma. Katrā ziņā šādas atkārtotās izmeklēšanas visos gadījumos pabeidz deviņu mēnešu laikā no atkārtotās izmeklēšanas sākšanas.

Ja atkārtotā izmeklēšana nav pabeigta pirmajā daļā noteikto termiņu laikā, tad pasākumi paliek nemainīti. Paziņojumu par pasākumu saglabāšanu saskaņā ar šo punktu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Saskaņā ar šo pantu domājamās normālās vērtības izmaiņas ņem vērā tikai tad, ja termiņos, kas norādīti paziņojumā par izmeklēšanas uzsākšanu, Komisijai dara pieejamu pilnīgu informāciju par pārskatītajām normālajām vērtībām, to papildinot ar pamatotiem pierādījumiem. Ja izmeklēšana ietver normālo vērtību atkārtotu pārbaudi, importu var pakļaut reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu, kamēr nav zināmi atkārtotas izmeklēšanas rezultāti.

13. pants

Pasākumu apiešana

1. Saskaņā ar šo regulu uzlikto antidempinga maksājumu darbības jomu var paplašināt arī attiecībā uz nedaudz pārveidota vai nepārveidota līdzīga izstrādājuma importu no trešām valstīm vai uz nedaudz pārveidota līdzīga izstrādājuma vai šāda izstrādājuma sastāvdaļu importu no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana.

Antidempinga maksājumus, kuri nepārsniedz saskaņā ar 9. panta 5. punktu uzlikto atlikušo antidempinga maksājuma likmi, var attiecināt arī uz importu no uzņēmumiem, kas gūst labumu no atsevišķiem maksājumiem valstīs, uz kurām attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana.

Apiešanu definē kā pārmaiņas tirdzniecības modelī starp trešām valstīm un Savienību vai starp atsevišķiem uzņēmumiem valstī, kas pakļauta pasākumiem, un Savienību, kuri izriet no prakses, procesa vai darba un kam bez maksājuma uzlikšanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiskā pamatojuma, ja ir pierādījumi, ka maksājuma koriģējošā ietekme mazinās līdzīgo izstrādājumu cenu un/vai daudzumu izteiksmē, un ja vajadzības gadījumā saskaņā ar 2. panta noteikumiem ir pierādījumi par dempingu attiecībā uz līdzīgam izstrādājumam agrāk noteiktajām normālajām vērtībām.

Trešajā daļā minētā prakse, process vai darbs, *inter alia*, ietver:

a) attiecīgā izstrādājuma nelielu pārveidošanu, lai to varētu klasificēt zem muitas kodiem, kuri parasti nav pakļauti pasākumiem, ar noteikumu, ka šādu pārveidojumu rezultātā nemainās izstrādājuma būtiskās īpašības;

b) pasākumiem pakļauta izstrādājuma sūtījumu caur trešām valstīm;

c) eksportētāju vai ražotāju veiktu savu tirdzniecības modeļu vai pārdošanas kanālu reorganizāciju valstī, kas pakļauta pasākumiem, lai vēlāk savus izstrādājumus eksportētu uz Savienību caur ražotājiem, kuri gūst labumu no atsevišķām maksājuma likmēm, kas ir zemākas nekā attiecīgā ražotāja izstrādājumiem piemērojamā likme;

d) panta 2. punktā norādītajos apstākļos, detaļu montāžu Savienībā vai kādā trešā valstī.

2. Uzskata, ka montāžas operācija Savienībā vai trešā valstī apiet spēkā esošos pasākumus, ja:

a) operācija ir sākusies vai ir ievērojami pieaudzis tās apmērs pēc vai īsi pirms antidempinga izmeklēšanas uzsākšanas un attiecīgās detaļas nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi; un

b) detaļas veido 60 % vai vairāk no kopējās samontētā izstrādājuma detaļu vērtības, bet neuzskata, ka notiek pasākumu apiešana, ja montāžas vai nobeiguma apstrādes laikā ievestajām detaļām pievienotā vērtība par 25 % pārsniedz ražošanas izmaksas; un

c) maksājuma korektīvo ietekmi mazina līdzīgo samontēto izstrādājumu cenas un/vai daudzumi, un ir pierādījumi par dempingu attiecībā uz agrāk noteiktajām līdzīgo vai pielīdzināmo izstrādājumu normālajām vērtībām.

3. Izmeklēšanu saskaņā ar šo pantu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts vai jebkuras ieinteresētās puses pieprasījuma, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem attiecībā uz 1. punktā izklāstītajiem faktoriem. Izmeklēšanu sāk ar Komisijas regulu, kurā var būt arī norādījumi muitas dienestiem reģistrēt importu, ievērojot 14. panta 5. punktu, vai arī pieprasīt garantijas. Tiklīdz ieinteresētā puse vai dalībvalsts ir iesniegusi pieprasījumu, ar ko pamato izmeklēšanas sākšanu, un Komisija ir pabeigusi savu analīzi, vai ja Komisija pati ir noteikusi, ka ir vajadzība sākt izmeklēšanu, Komisija dalībvalstīm sniedz informāciju.

Izmeklēšanu veic Komisija. Komisijai var palīdzēt muitas iestādes, un izmeklēšanu pabeidz deviņos mēnešos.

Ja galīgi noskaidrotie fakti pamato pasākumu paplašināšanu, to veic Komisija saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Paplašināšana stājas spēkā dienā, kad, ievērojot 14. panta 5. punktu, tika ieviesta reģistrācija vai kad tika pieprasītas garantijas. Attiecīgos šīs regulas procesuālos noteikumus par izmeklēšanas sākšanu un veikšanu piemēro atbilstīgi šim pantam.

4. Imports nav pakļauts reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu vai pasākumiem, ja tās tirgo uzņēmumi, kuri gūst priekšrocības no atbrīvojumiem.

Atbrīvojumu pieprasījumus, kas pienācīgi pamatoti ar pierādījumiem, iesniedz termiņos, kas noteikti Komisijas regulā, ar kuru sāk izmeklēšanu.

Ja apiešanas prakse, process vai darbs notiek ārpus Savienības, atbrīvojumus var piešķirt tiem attiecīgā izstrādājuma ražotājiem, kuri var pierādīt, ka tie nav saistīti ne ar vienu ražotāju, kas ir pakļauts pasākumiem, un kuri pierāda, ka tie nav iesaistīti šā panta 1. un 2. punktā definētajā apiešanas praksē.

Ja apiešanas prakse, process vai darbs notiek Savienībā, atbrīvojumus var piešķirt tiem importētājiem, kuri var pierādīt, ka tie nav saistīti ar ražotājiem, kas ir pakļauti pasākumiem.

Minētos atbrīvojumus piešķir ar Komisijas lēmumu, un tie paliek spēkā attiecīgajā lēmumā noteiktajā laikposmā un saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem. Tiklīdz Komisija ir pabeigusi pieteikuma izskatīšanu, tā dalībvalstīm sniedz informāciju.

Ja ir izpildīti 11. panta 4. punktā paredzētie nosacījumi, atbrīvojumus var piešķirt arī pēc izmeklēšanas pabeigšanas, kuras rezultātā pasākumi paplašināti.

Ja kopš pasākumu paplašināšanas ir pagājis vismaz viens gads un ja atbrīvojumu pieprasa vai, iespējams, pieprasīs ievērojams skaits pušu, Komisija var pieņemt lēmumu sākt pārskatīt pasākumu paplašināšanu. Ikvienu šādu pārskatīšanu izdara saskaņā ar 11. panta 5. punkta noteikumiem, kas piemērojami pārskatīšanai atbilstīgi 11. panta 3. punktam.

5. Šis pants nekavē parastā kārtībā piemērot spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

14. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Pagaidu vai galīgos antidempinga maksājumus uzliek ar regulu, un dalībvalstis tos iekasē, ievērojot regulā par šādu maksājumu ieviešanu noteikto iekasēšanas veidu, likmi un pārējos kritērijus. Šādus maksājumus iekasē arī neatkarīgi no muitas nodokļiem, nodokļiem un citiem maksājumiem, ko parasti uzliek importam.

Nevienu izstrādājumu nepakļauj abiem – gan antidempinga, gan kompensācijas maksājumiem, risinot vienu un to pašu situāciju, kas izriet no dempinga vai eksporta subsīdijām.

2. Regulas par pagaidu vai galīgo antidempinga maksājumu uzlikšanu un regulas vai lēmumus par saistību pieņemšanu, izmeklēšanas vai lietas izskatīšanas izbeigšanu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šādās regulās vai lēmumos, pienācīgi ievērojot informācijas konfidencialitāti, jo īpaši norāda, ja iespējams, eksportētāju vārdus vai arī iesaistītās valstis, izstrādājuma aprakstu un to visu būtisko faktu un apsvērumu kopsavilkumu, kas attiecas uz dempinga un kaitējuma noteikšanu. Visos gadījumos regulas vai lēmuma kopiju nosūta zināmajām ieinteresētajām pusēm. Šā punkta noteikumi *mutatis mutandis* attiecas uz pārskatīšanām.

3. Ievērojot šo regulu, var pieņemt īpašus noteikumus, jo īpaši attiecībā uz izcelsmes koncepcijas kopējo definīciju, kas sniegta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013 ([1]).

4. Saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru pasākumus, kas piemēroti saskaņā ar šo regulu, Savienības interesēs ar Komisijas lēmumu var atlikt uz deviņiem mēnešiem. Komisija saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru var pagarināt pasākumu atlikšanu uz turpmāku laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu.

Pasākumus var atlikt tikai tajā gadījumā, ja tirgus apstākļi uz laiku ir mainījušies tādā apmērā, ka nav domājams, ka pasākumu atlikšanas dēļ atkal tiks nodarīts kaitējums, un ar noteikumu, ka Savienības ražošanas nozarei ir bijusi iespēja sniegt piezīmes un minētās piezīmes ir ņemtas vērā. Pasākumus var jebkurā brīdī atsākt saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, ja apturēšanas iemesls vairs nav spēkā.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

5 Komisija, pēc tam, kad ir savlaicīgi informējusi dalībvalstis, var norīkot muitas iestādes veikt atbilstīgus pasākumus importa reģistrēšanai, lai pasākumus attiecībā uz šo importu vēlāk varētu piemērot no šādas reģistrācijas datuma. Importu var pakļaut reģistrēšanai pēc Savienības ražošanas nozares pieprasījuma, ja tas satur pietiekamus pierādījumus šādas rīcības pamatošanai. Reģistrēšanu ievieš ar regulu, kas konkretizē rīcības mērķi un vajadzības gadījumā – iespējamo nākotnes saistību apmēru. Importu nepakļauj reģistrēšanai ilgāk par deviņiem mēnešiem.

6. Katru mēnesi dalībvalstis iesniedz ziņojumus Komisijai par izmeklēšanai un pasākumiem pakļauto izstrādājumu importa tirdzniecību, kā arī par maksājumu summām, kas iekasētas, ievērojot šo regulu.

7. Neskarot 6. punktu, Komisija katrā atsevišķā gadījumā var pieprasīt dalībvalstīm sniegt informāciju, kas vajadzīga, lai efektīvi pārraudzītu pasākumu piemērošanu. Šajā ziņā piemēro 6. panta 3. un 4. punktu. Uz visu informāciju, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar šo pantu, attiecas 19. panta 6. punkta noteikumi.

15. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 4. pantu.

5. Ievērojot Regulas (ES) Nr. 182/2011 3. panta 5. punktu, ja izmanto rakstisko procedūru, lai pieņemtu galīgos pasākumus atbilstīgi 3. punktam vai lai izlemtu sākt vai nesākt termiņa beigu pārskatīšanu, ievērojot šīs regulas 11. panta 6. punktu, minēto procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja priekšsēdētāja noteiktajā termiņā tā nolemj priekšsēdētājs vai to pieprasa komitejas locekļu vairākums, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 1. punktā. Ja citos gadījumos, kad komitejā notiek apspriedes par pasākuma projektu, tiek izmantota rakstiskā procedūra, šādu procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja priekšsēdētāja noteiktajā termiņā tā nolemj priekšsēdētājs vai to pieprasa vienkāršs komitejas locekļu vairākums. Ja citos gadījumos, kad komitejā nenotiek apspriedes par pasākuma projektu, tiek izmantota rakstiskā procedūra, šādu procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja priekšsēdētāja noteiktajā termiņā tā nolemj priekšsēdētājs vai ja to pieprasa vismaz ceturtā daļa komitejas locekļu.

6. Komiteja var izskatīt jebkuru jautājumu saistībā ar šīs regulas piemērošanu, kuru ierosinājusi Komisija vai kurš ierosināts pēc dalībvalsts pieprasījuma. Dalībvalstis var pieprasīt informāciju un apmainīties viedokļiem komitejā, vai tieši kontaktējoties ar Komisiju.

16. pants

Pārbaudes apmeklējumi

1. Ja Komisija uzskata par nepieciešamu, tā var sarīkot apmeklējumu, lai pārbaudītu importētāju, eksportētāju, tirgotāju, aģentu, ražotāju, tirdzniecības asociāciju un organizāciju dokumentāciju un pārbaudītu par dempingu un kaitējumu sniegto informāciju. Ja nav pienācīgas un savlaicīgas atbildes, Komisija var izvēlēties neveikt pārbaudes apmeklējumu.

2. Komisija pēc vajadzības drīkst veikt izmeklēšanu trešās valstīs ar noteikumu, ka tā ir saņēmusi attiecīgo uzņēmumu piekrišanu, ka tā ir informējusi attiecīgās valsts valdības pārstāvjus un ka valsts valdībai nav iebildumu pret šādu izmeklēšanu. Tiklīdz ir saņemta attiecīgo uzņēmumu piekrišana, Komisija dara zināmus eksportētājvalsts iestādēm to uzņēmumu nosaukumus un adreses, kuri tiks apmeklēti, kā arī norunāto apmeklējuma laiku.

3. Attiecīgajiem uzņēmumiem dara zināmu tās informācijas raksturu, kas tiks pārbaudīta pārbaudes apmeklējumu laikā, kā arī visu turpmāko informāciju, ko nepieciešams sniegt šādu apmeklējumu laikā, lai gan tas neliedz pārbaudes laikā pieprasīt sniegt sīkāku informāciju iegūtās informācijas sakarā.

4. Ja izmeklēšanu veic, ievērojot 1., 2. un 3. punktu, Komisijai sniedz palīdzību to dalībvalstu ierēdņi, kas pieprasa sev šādu iespēju.

17. pants

Pārbaude izlases veidā

1. Gadījumos, kad ir daudz sūdzību iesniedzēju, eksportētāju vai importētāju, izstrādājumu vai darījumu veidu, izmeklēšanu var ierobežot ar pieņemamu pušu, izstrādājumu vai darījumu skaitu, ko nosaka, veicot statistiski derīgu atlasi, pamatojoties uz atlases laikā pieejamo informāciju, vai ar vislielāko pārstāvēto produkcijas, pārdošanas vai eksporta apjomu, kādu ir iespējams pieņemami izpētīt atvēlētajā laikā.

2. Komisija veic pušu, izstrādājumu vai darījumu veidu galīgo atlasi saskaņā ar šiem atlases noteikumiem, lai gan priekšroku dod paraugu atlasei, konsultējoties un saņemot piekrišanu no attiecīgajām pusēm, ar noteikumu, ka šādas puses informē par sevi un nodrošina pietiekamu informāciju trīs nedēļu laikā pēc izmeklēšanas sākšanas, tādējādi ļaujot izvēlēties raksturīgus paraugus.

3. Gadījumos, kad izmeklēšanu ierobežo saskaņā ar šo pantu, tomēr aprēķina individuālu dempinga starpību katram sākotnēji neizvēlētam eksportētājam vai ražotājam, kurš ir iesniedzis nepieciešamo informāciju šajā regulā noteiktajos termiņos, izņemot gadījumus, kad eksportētāju vai ražotāju skaits ir tik liels, ka atsevišķas pārbaudes būtu pārmērīgi apgrūtinošas un neļautu savlaicīgi pabeigt izmeklēšanu.

4. Ja ir pieņemts lēmums par atlasi un dažas vai visas no atlasītajām pusēm zināmā mērā nesadarbojas, līdz ar to, iespējams, būtiski ietekmējot izmeklēšanas iznākumu, var izvēlēties jaunus paraugus.

Tomēr, ja nesadarbošanās ir vērojama būtiskos apmēros vai arī trūkst laika, lai izvēlētos jaunu paraugu, piemēro attiecīgos 18. panta noteikumus.

18. pants

Nesadarbošanās

1. Gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju šajā regulā paredzētajā termiņā vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, var izdarīt pagaidu vai galīgos konstatējumus, pozitīvus vai negatīvus.

Ja atklājas, ka kāda no ieinteresētajām pusēm ir sniegusi nepatiesu vai maldinošu informāciju, minēto informāciju neņem vērā un izmanto pieejamos faktus.

Ieinteresētajām pusēm dara zināmu to, kādas sekas var radīt nesadarbošanās.

2. To, ka netiek sniegta atbilde elektroniskā formā, neuzskata par nesadarbošanos ar noteikumu, ka ieinteresētā puse pierāda, ka atbildes sagatavošana pieprasītajā formā radītu nepamatotu, lieku apgrūtinājumu vai nepamatotas papildu izmaksas.

3. Ja arī ieinteresētās puses iesniegtā informācija nav nevainojama visos aspektos, to tomēr ņem vērā ar noteikumu, ka neviens no trūkumiem nerada nevajadzīgus sarežģījumus precīza un pieņemama konstatējuma iegūšanai un ka informācija tiek iesniegta savlaicīgi un ir pārbaudāma, un attiecīgā puse lietas labā ir darījusi, ko spējusi.

4. Ja pierādījumi vai informācija netiek pieņemta, par iemesliem tūlīt informē šo pierādījumu vai informācijas iesniedzēju, un dod iespēju sniegt turpmākus paskaidrojumus norādītajā termiņā. Ja paskaidrojumus atzīst par neapmierinošiem, konstatējumus izpauž un publicē, norādot šādu pierādījumu noraidīšanas iemeslus.

5. Ja konstatējumi, ietverot tos, kas attiecas uz normālo vērtību, pamatojas uz 1. punkta noteikumiem, ietverot sūdzībā iekļauto informāciju, tos pārbauda, ja iespējams un, ņemot vērā izmeklēšanas termiņus, salīdzinot ar citu pieejamo neatkarīgo avotu sniegto informāciju, piemēram, ar publicētajām cenu lapām, oficiālo importa statistiku un muitas ieņēmumiem, vai informāciju, ko izmeklēšanas laikā iegūst no pārējām ieinteresētajām pusēm.

Attiecīgā gadījumā šāda informācija var iekļaut atbilstīgus datus par pasaules tirgu vai citiem reprezentatīviem tirgiem.

6. Ja ieinteresētā puse nesadarbojas vai sadarbojas tikai daļēji un līdz ar to netiek sniegta būtiska informācija, izmeklēšanas iznākums šai pusei var būt nelabvēlīgāks nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies.

19. pants

Konfidencialitāte

1. Ar informāciju, kas pēc sava rakstura ir konfidenciāla (piemēram, tā nodrošinātu ievērojamas priekšrocības konkurentam vai ļoti negatīvi ietekmētu personu, kura šādu informāciju ir sniegusi vai personu, no kuras persona, kura informāciju ir sniegusi, ir informāciju ieguvusi) vai kuru izmeklēšanai pakļautās puses sniedz konfidenciāli, iestādes apietas kā ar konfidenciālu, ja tam ir pamatots iemesls.

2. Ieinteresētajām pusēm, kuras sniedz konfidenciālu informāciju, pieprasa sniegt tās nekonfidenciālu kopsavilkumu. Šādi kopsavilkumi ir pietiekami sīki izstrādāti, lai ļautu pieņemamā veidā saprast konfidenciāli iesniegtās informācijas būtību. Ārkārtas situācijā šīs puses var norādīt, ka šādu informāciju nav iespējams sniegt kopsavilkuma veidā. Šādā ārkārtas situācijā norāda iemeslus, kāpēc nav iespējams izveidot kopsavilkumu.

3. Ja uzskata, ka prasība pēc konfidencialitātes nav attaisnota un ja informācijas sniedzējs vai nu negrib darīt informāciju pieejamu, vai atļauj to izpaust vispārīgā vai kopsavilkuma formā, šādu informāciju var neņemt vērā, ja vien attiecīgi avoti pieņemamā veidā neapliecina, ka informācija ir pareiza. Konfidencialitātes prasību patvaļīgi nenoraida.

4. Šis pants neliedz Savienības iestādēm darīt zināmu vispārīgu informāciju un jo īpaši iemeslus, kas pamato lēmumus, kuri ir pieņemti, ievērojot šo regulu, ne arī darīt zināmus pierādījumus, ko izmanto Savienības institūcijas, ciktāl tas nepieciešams, lai izskaidrotu šos iemeslus tiesā. Darot zināmu šādu informāciju, ņem vērā attiecīgo pušu likumīgās intereses, un šo pušu komercnoslēpumus neatklāj.

5. Komisija un dalībvalstis, ietverot to abu ierēdņus, neizpauž jebkādu informāciju, kas saņemta, ievērojot šo regulu, un kuru ziņu sniedzējs lūdz uzskatīt par konfidenciālu, bez minētā ziņu sniedzēja īpašas atļaujas. Informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm vai jebkurus iekšējos dokumentus, ko sagatavojušas Savienības vai dalībvalstu iestādes, neizpauž, izņemot šajā regulā īpaši paredzētus gadījumus.

6. Saskaņā ar šo regulu saņemto informāciju izmanto tikai tam mērķim, kuram tā pieprasīta.

Šis noteikums neliedz izmeklēšanas gaitā saņemto informāciju izmantot citu izmeklēšanu sākšanai tai pašā lietas izskatīšanā saistībā ar attiecīgo izstrādājumu

20. pants

Informācijas izpaušana

1. Sūdzību iesniedzēji, importētāji un eksportētāji un to pārstāvības apvienības, un eksportētājvalsts pārstāvji var pieprasīt, lai tiem sniedz sīkāku informāciju, kas ir pamatā būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata ir ieviesti pagaidu pasākumi. Pieprasījumus par šādas informācijas izpaušanu iesniedz rakstveidā tūlīt pēc pagaidu pasākumu ieviešanas, un informāciju pēc tam cik ātri vien iespējams sniedz rakstveidā.

2. Šīs regulas 1. punktā minētās puses var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu vai pārtraukt izmeklēšanu vai lietas izskatīšanu, neieviešot pasākumus, īpašu uzmanību veltot informācijai par faktiem vai apsvērumiem, kas atšķiras no tiem, kurus izmantoja, ieviešot kādu no pagaidu pasākumiem.

3. Prasības par galīgu nodošanu atklātībai, kā teikts 2. punktā, rakstveidā adresē Komisijai, un, ja ir uzlikts pagaidu pasākums, tās saņem ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad ir publicēta šā maksājuma uzlikšana. Ja pagaidu maksājums nav uzlikts, pusēm nodrošina iespēju pieprasīt galīgu nodošanu atklātībai Komisijas noteiktajos termiņos.

4. Informācijas galīgo nodošanu atklātībai veic rakstveidā. To dara, ievērojot prasību par konfidenciālas informācijas aizsardzību, tiklīdz iespējams un parasti ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms 9. pantā noteikto procedūru sākšanas. Ja Komisija minētajā laikā nevar atklāt konkrētus faktus vai apsvērumus, tad tos atklāj, cik vien ātri iespējams pēc tam.

Informācijas atklāšana neskar nevienu turpmāku lēmumu, ko var pieņemt Komisija, bet, ja šāds lēmums ir pamatots ar atšķirīgiem faktiem un apsvērumiem, tos nodod atklātībai, cik ātri vien iespējams.

5. Piezīmes, kas iesniegtas pēc informācijas galīgās nodošanas atklātībā, tiek ņemtas vērā tikai tad, ja tās ir saņemtas termiņā, ko nosaka Komisija katrā atsevišķā gadījumā un kas ir vismaz desmit dienas, pienācīgi ņemot vērā lietas steidzamību. Ja ir jāveic papildu informācijas galīgā nodošana atklātībā, var noteikt īsāku laikposmu.

21. pants

Savienības intereses

1. Konstatējumu par to, vai iejaukšanās ietilpst Savienības interesēs, pamato ar dažādu interešu novērtēšanu kopumā, ietverot vietējo ražotāju, lietotāju un patērētāju intereses. Konstatējumus, ievērojot šo pantu, var izdarīt tikai tad, ja visām pusēm ir bijusi iespēja darīt zināmus savus viedokļus, ievērojot 2. punktu. Šādā pārbaudē īpaši apsver nepieciešamību likvidēt kaitējumu radošā dempinga izkropļojošo ietekmi uz tirdzniecību un atjaunot efektīvu konkurenci. Pasākumus, ko nosaka, pamatojoties uz konstatēto dempingu un kaitējumu, nedrīkst piemērot, ja iestādes, atsaucoties uz visu iesniegto informāciju, var izdarīt nepārprotamus secinājumus, ka Savienības interesēs nav piemērot šādus pasākumus.

2. Lai iestādes varētu ņemt vērā visus viedokļus un informāciju, pieņemot lēmumu par to, vai pasākumu ieviešana ir vai nav Savienības interesēs, paziņojumā par antidempinga izmeklēšanas sākšanu noteiktajā termiņā sūdzību iesniedzēji, importētāji un to pārstāvības apvienības, reprezentatīvie lietotāji un pārstāvības patērētāju organizācijas var informēt par sevi un iesniegt informāciju Komisijai. Šādu informāciju vai attiecīgu tās kopsavilkumu dara pieejamu pārējām šajā pantā minētajām pusēm, un tām ir tiesības atbildēt uz šo informāciju.

3. Puses, kuras ir rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, var pieprasīt tikšanos. Šādas prasības apmierina, ja tās ir iesniegtas 2. punktā norādītajā termiņā un ja tajās ir izklāstīti iemesli attiecībā uz Savienības interesēm, kāpēc puses būtu jāuzklausa.

4. Puses, kuras ir rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, var sniegt piezīmes par ikviena pagaidu maksājuma piemērošanu. Šādas piezīmes saņem 25 dienu laikā no konkrēto pasākumu piemērošanas dienas, ja tās ir jāņem vērā, un tās vai attiecīgos to kopsavilkumus dara pieejamus citām pusēm, kurām ir tiesības atbildēt uz šādām piezīmēm.

5. Komisija izskata pienācīgi iesniegto informāciju un to, ciktāl tā ir reprezentatīva, un šādas analīzes rezultātus kopā ar atzinumu pēc būtības nosūta 15. pantā minētajai komitejai kā daļu no pasākumu projekta, ko iesniedz, ievērojot 9. pantu. Komisijai būtu jāņem vērā komitejā paustie viedokļi, ievērojot Regulā (ES) Nr. 182/2011 paredzētos nosacījumus.

6. Puses, kuras ir rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, var pieprasīt, lai tām nosūta faktus un apsvērumus, ar kuriem, visticamāk, tiks pamatoti galīgie lēmumi. Šādu informāciju dara pieejamu tiktāl, cik tas iespējams, un neskarot nevienu turpmāku Komisijas lēmumu.

7. Informāciju ņem vērā tikai tad, ja to papildina faktiski pierādījumi, kas pamato tās derīgumu.

22. pants

Nobeiguma noteikumi

Šī regula nekavē piemērot:

a) jebkādus īpašus noteikumus, kas noteikti nolīgumos, kuri noslēgti starp Savienību un trešām valstīm;

b) Savienības regulas lauksaimniecības sektorā un Padomes Regulas (EK) Nr. 1667/2006 ([1]), (EK) Nr. 614/2009 ([2]) un (EK) Nr. 1216/2009 ([3]). Šī regula papildina minētās regulas, atkāpjoties no jebkādiem to noteikumiem, kuri nepieļauj antidempinga maksājumu piemērošanu;

c) īpašus pasākumus ar noteikumu, ka šāda rīcība nav pretrunā ar saistībām saskaņā ar 1994. gada Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību.

23. pants

Ziņojums

1. Komisija, pienācīgi ņemot vērā konfidenciālas informācijas aizsardzības prasības 19. panta izpratnē, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ikgadēju ziņojumu par šīs regulas piemērošanu un īstenošanu. Ziņojumā iekļauj informāciju par pagaidu un galīgo pasākumu piemērošanu, izmeklēšanas pārtraukšanu bez pasākumu noteikšanas, atkārtotu izmeklēšanu, pārskatīšanu un pārbaudes apmeklējumiem un to dažādo struktūru darbību, kurām ir jāuzrauga šīs regulas īstenošana un no tās izrietošo pienākumu ievērošana.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 1667/2006 (2006. gada 7. novembris) par glikozi un laktozi (OV L 312, 11.11.2006., 1. lpp.).
([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 614/2009 (2009. gada 7. jūlijs) par vienotu sistēmu ovalbumīna un laktalbumīna tirdzniecībai (OV L 181, 14.7.2009., 8. lpp.).
([3]) Padomes Regula (EK) Nr. 1216/2009 (2009. gada 30. novembris), ar ko nosaka tirdzniecības režīmu, kas piemērojams dažām lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtām precēm (OV L 328, 15.12.2009., 10. lpp.).

2. Eiropas Parlaments viena mēneša laikā pēc Komisijas ziņojuma iesniegšanas var uzaicināt Komisiju apmeklēt tā atbildīgās komitejas *ad hoc* sanāksmi, lai izklāstītu un izskaidrotu jebkādus jautājumus saistībā ar šīs regulas īstenošanu.

3. Komisija ziņojumu publisko ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tā iesniegšanas Eiropas Parlamentam un Padomei.

24. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 1225/2009 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

25. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2016. gada 8. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
M. SCHULZ	A.G. KOENDERS

I PIELIKUMS

ATCELTĀ REGULA AR SEKOJOŠO GROZĪJUMU SARAKSTU

Padomes Regula (EK) Nr. 1225/2009	
(OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.)	
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 765/2012	
(OV L 237, 3.9.2012., 1. lpp.)	
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1168/2012	
(OV L 344, 14.12.2012., 1. lpp.)	
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 37/2014	tikai pielikuma 22. punkts
(OV L 18, 21.1.2014., 1. lpp.)	

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 1225/2009	Šī regula
1. līdz 4. pants	1. līdz 4. pants
5. panta 1. līdz 9. punkts	5. panta 1. līdz 9. punkts
5. panta 10. punkta pirmais teikums	5. panta 10. punkta pirmā daļa
5. panta 10. punkta otrais un trešais teikums	5. panta 10. punkta otrā daļa
5. panta 11. un 12. punkts	5. panta 11. un 12. punkts
6. panta 1. punkta pirmais un otrais teikums	6. panta 1. punkta pirmā daļa
6. panta 1. punkta trešais teikums	6. panta 1. punkta otrā daļa
6. panta 1. punkta ceturtais teikums	6. panta 1. punkta trešā daļa
6. panta 2. punkts	6. panta 2. punkts
6. panta 3. punkta pirmais teikums	6. panta 3. punkta pirmā daļa
6. panta 3. punkta otrais teikums	6. panta 3. punkta otrā daļa
6. panta 3. punkta trešais teikums	6. panta 3. punkta trešā daļa
6. panta 4. punkta pirmais teikums	6. panta 4. punkta pirmā daļa
6. panta 4. punkta otrais teikums	6. panta 4. punkta otrā daļa
6. panta 4. punkta trešais teikums	6. panta 4. punkta trešā daļa
6. panta 5. punkts	6. panta 5. punkts
6. panta 6. punkta pirmais teikums	6. panta 6. punkta pirmā daļa
6. panta 6. punkta otrais teikums	6. panta 6. punkta otrā daļa
6. panta 6. punkta trešais teikums	6. panta 6. punkta trešā daļa
6. panta 6. punkta ceturtais teikums	6. panta 6. punkta ceturtā daļa
6. panta 7. punkta pirmais teikums	6. panta 7. punkta pirmā daļa
6. panta 7. punkta otrais teikums	6. panta 7. punkta otrā daļa
6. panta 8. un 9. punkts	6. panta 8. un 9. punkts
7. panta 1. punkta pirmais teikums	7. panta 1. punkta pirmā daļa
7. panta 1. punkta otrais teikums	7. panta 1. punkta otrā daļa
7. panta 2. līdz 5. punkts	7. panta 2. līdz 5. punkts
7. panta 7. punkts	7. panta 6. punkts
8. panta 1. punkta pirmais teikums	8. panta 1. punkta pirmā daļa
8. panta 1. punkta otrais teikums	8. panta 1. punkta otrā daļa
8. panta 1. punkta trešais teikums	8. panta 1. punkta trešā daļa
8. panta 2. punkta pirmais un otrais teikums	8. panta 2. punkta pirmā daļa
8. panta 2. punkta trešais un ceturtais teikums	8. panta 2. punkta otrā daļa
8. panta 2. punkta piektais teikums	8. panta 2. punkta trešā daļa

Regula (EK) Nr. 1225/2009	Šī regula
8. panta 3., 4. un 5. punkts	8. panta 3., 4. un 5. punkts
8. panta 6. punkta pirmais un otrais teikums	8. panta 6. punkta pirmā daļa
8. panta 6. punkta trešais teikums	8. panta 6. punkta otrā daļa
8. panta 7. un 8. punkts	8. panta 7. un 8. punkts
8. panta 9. punkta pirmā daļa	8. panta 9. punkta pirmā daļa
8. panta 9. punkta otrās daļas pirmais un otrais teikums	8. panta 9. punkta otrā daļa
8. panta 9. punkta otrās daļas trešais teikums	8. panta 9. punkta trešā daļa
8. panta 10. punkts	8. panta 10. punkts
9. panta 1., 2. un 3. punkts	9. panta 1., 2. un 3. punkts
9. panta 4. punkta pirmais teikums	9. panta 4. punkta pirmā daļa
9. panta 4. punkta otrais teikums	9. panta 4. punkta otrā daļa
9. panta 5. punkts	9. panta 5. punkts
9. panta 6. punkta pirmais teikums	9. panta 6. punkta pirmā daļa
9. panta 6. punkta otrais teikums	9. panta 6. punkta otrā daļa
9. panta 6. punkta trešais teikums	9. panta 6. punkta trešā daļa
10. panta 1. punkts	10. panta 1. punkts
10. panta 2. punkta pirmais teikums	10. panta 2. punkta pirmā daļa
10. panta 2. punkta otrais un trešais teikums	10. panta 2. punkta otrā daļa
10. panta 3. punkts	10. panta 3. punkts
10. panta 4. punkta ievadvārdi	10. panta 4. punkta ievadvārdi un a) un b) apakšpunkti
10. panta 4. punkta a) apakšpunkts	10. panta 4. punkta c) apakšpunkts
10. panta 4. punkta b) apakšpunkts	10. panta 4. punkta d) apakšpunkts
10. panta 5. punkts	10. panta 5. punkts
11. panta 1. līdz 4. punkts	11. panta 1. līdz 4. punkts
11. panta 5. punkta pirmās daļas pirmais teikums	11. panta 5. punkta pirmās daļa
11. panta 5. punkta pirmās daļas otrais un trešais teikums	11. panta 5. punkta otrā daļa
11. panta 5. punkta pirmās daļas ceturtais teikums	11. panta 5. punkta trešā daļa
11. panta 5. punkta pirmās daļas piektais teikums	11. panta 5. punkta ceturtā daļa
11. panta 5. punkta otrā daļa	11. panta 5. punkta piektā daļa
11. panta 5. punkta trešā daļa	11. panta 5. punkta sestā daļa
11. panta 6. punkta pirmais, otrais un trešais teikums	11. panta 6. punkta pirmā daļa
11. panta 6. punkta ceturtais teikums	11. panta 6. punkta otrā daļa
11. panta 6. punkta piektais teikums	11. panta 6. punkta trešā daļa
11. panta 7. punkts	11. panta 7. punkts

Regula (EK) Nr. 1225/2009	Šī regula
11. panta 8. punkta pirmā, otrā un trešā daļa	11. panta 8. punkta pirmā, otrā un trešā daļa
11. panta 8. punkta ceturtās daļas pirmais un otrais teikums	11. panta 8. punkta ceturtā daļa
11. panta 8. punkta ceturtās daļas trešais teikums	11. panta 8. punkta piektā daļa
11. panta 8. punkta ceturtās daļas ceturtais teikums	11. panta 8. punkta sestā daļa
11. panta 9. un 10. punkts	11. panta 9. un 10. punkts
12. pants	12. pants
13. panta 1. punkta pirmās daļas pirmais teikums	13. panta 1. punkta pirmā daļa
13. panta 1. punkta pirmās daļas otrais teikums	13. panta 1. punkta otrā daļa
13. panta 1. punkta pirmās daļas trešais teikums	13. panta 1. punkta trešā daļa
13. panta 1. punkta otrā daļa	13. panta 1. punkta ceturtā daļa
13. panta 2. un 3. punkts	13. panta 2. un 3. punkts
13. panta 4. punkta pirmās daļas pirmais teikums	13. panta 4. punkta pirmā daļa
13. panta 4. punkta pirmās daļas otrais teikums	13. panta 4. punkta otrā daļa
13. panta 4. punkta pirmās daļas trešais teikums	13. panta 4. punkta trešā daļa
13. panta 4. punkta pirmās daļas ceturtais teikums	13. panta 4. punkta ceturtā daļa
13. panta 4. punkta otrā daļa	13. panta 4. punkta piektā daļa
13. panta 4. punkta trešā daļa	13. panta 4. punkta sestā daļa
13. panta 4. punkta ceturtā daļa	13. panta 4. punkta septītā daļa
13. panta 5. punkts	13. panta 5. punkts
14. panta 1. punkta pirmais un otrais teikums	14. panta 1. punkta pirmā daļa
14. panta 1. punkta trešais teikums	14. panta 1. punkta otrā daļa
14. panta 2. punkta pirmais teikums	14. panta 2. punkta pirmā daļa
14. panta 2. punkta otrais, trešais un ceturtais teikums	14. panta 2. punkta otrā daļa
14. panta 3. punkts	14. panta 3. punkts
14. panta 4. punkta pirmais un otrais teikums	14. panta 4. punkta pirmā daļa
14. panta 4. punkta trešais un ceturtais teikums	14. panta 4. punkta otrā daļa
14. panta 5., 6. un 7. punkts	14. panta 5., 6. un 7. punkts
15. un 16. pants	15. un 16. pants
17. panta 1., 2. un 3. punkts	17. panta 1., 2. un 3. punkts
17. panta 4. punkta pirmais teikums	17. panta 4. punkta pirmā daļa
17. panta 4. punkta otrais teikums	17. panta 4. punkta otrā daļa
18. panta 1. punkta pirmais teikums	18. panta 1. punkta pirmā daļa
18. panta 1. punkta otrais teikums	18. panta 1. punkta otrā daļa
18. panta 1. punkta trešais teikums	18. panta 1. punkta trešā daļa

Regula (EK) Nr. 1225/2009	Šī regula
18. panta 2. līdz 6. punkts	18. panta 2. līdz 6. punkts
19. panta 1. līdz 5. punkts	19. panta 1. līdz 5. punkts
19. panta 6. punkta pirmais teikums	19. panta 6. punkta pirmā daļa
19. panta 6. punkta otrais teikums	19. panta 6. punkta otrā daļa
20. panta 1., 2. un 3. punkts	20. panta 1., 2. un 3. punkts
20. panta 4. punkta pirmais, otrais un trešais teikums	20. panta 4. punkta pirmā daļa
20. panta 4. punkta ceturtais teikums	20. panta 4. punkta otrā daļa
20. panta 5. punkts	20. panta 5. punkts
21. un 22. pants	21. un 22. pants
22.a pants	23. pants
23. pants	24. pants
24. pants	25. pants
I pielikums	—
II pielikums	—
—	I pielikums
—	II pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/1037

(2016. gada 8. jūnijs)

par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis

(kodifikācija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Padomes Regula (EK) Nr. 597/2009 ([3]) ir būtiski grozīta ([4]). Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā regula būtu jākodificē.

(2) Pasaules Tirdzniecības Organizācijas dibināšanas līguma ("PTO līgums") 1.A pielikumā, *inter alia*, ietverta 1994. gada Vispārējā vienošanās par tarifiem un tirdzniecību ("VVTT 1994"), Lauksaimniecības nolīgums ("Lauksaimniecības nolīgums"), Nolīgums par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu un Nolīgums par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem ("Subsīdiju nolīgums").

(3) Lai panāktu atbilstošu un pārskatāmu to noteikumu piemērošanu, kas paredzēti, Subsīdiju nolīgumā, minētā nolīguma teksts pēc iespējas būtu jāatspoguļo Savienības tiesību aktos.

(4) Turklāt ir lietderīgi pietiekami detalizēti paskaidrot, kad uzskata, ka subsīdija pastāv, saskaņā ar kādiem principiem tā kompensējama (jo īpaši – vai subsīdija ir piešķirta konkrēti) un saskaņā ar kādiem kritērijiem aprēķināms kompensējamās subsīdijas apmērs.

(5) Nosakot subsīdijas pastāvēšanu, ir jāpierāda, ka valdība vai jebkura sabiedriskā organizācija kādas valsts teritorijā ir veikusi finansiālu ieguldījumu vai arī ir veikts ienākumu vai cenu atbalsts VVTT 1994 XVI panta nozīmē un ka no tā ir ieguvis uzņēmums – saņēmējs.

(6) Lai aprēķinātu saņēmēja ieguvumu gadījumos, kad attiecīgajā valstī tirgus standarts nav ieviests, standarts būtu jānosaka, pielāgojot attiecīgajā valstī dominējošos nosacījumus, pamatojoties uz reāliem faktoriem, kas ir pieejami minētajā valstī. Ja tas nav iespējams tāpēc, ka, *inter alia*, šādu cenu un izmaksu nav vai uz tām nevar paļauties, tad attiecīgais tirgus standarts būtu jānosaka, pamatojoties uz nosacījumiem citos tirgos.

(7) Ir vēlams izklāstīt skaidras un sīki izstrādātas pamatnostādnes attiecībā uz faktoriem, kas var būt svarīgi, nosakot, vai subsidēts imports ir nodarījis būtisku kaitējumu vai arī var radīt kaitējumu. Pierādot, ka konkrētā importa apjoms un cenu līmeņi ir tā kaitējuma pamatā, kas ir nodarīts Savienības ražošanas nozarei, uzmanība būtu jāpievērš citu faktoru ietekmei un jo īpaši Savienībā dominējošajiem tirgus apstākļiem.

([1]) 2014. gada 10. decembra atzinums (OV C 230, 14.7.2015., 129. lpp.).
([2]) Eiropas Parlamenta 2016. gada 10. maija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 30. maija lēmums.
([3]) Padomes Regula (EK) Nr. 597/2009 (2009. gada 11. jūnijs) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 188, 18.7.2009., 93. lpp.).
([4]) Skatīt V pielikumu.

(8) Ir vēlams definēt terminu "Savienības ražošanas nozare" un paredzēt, ka personas, kas ir saistītas ar eksportētājiem, drīkst izslēgt no šādas ražošanas nozares, un definēt terminu "saistīts". Ir arī jāparedz kompensācijas maksājuma pasākums, kas veicams kāda Savienības reģiona ražotāju vārdā, un jāizklāsta pamatnostādnes šāda reģiona noteikšanai.

(9) Ir jānosaka, kas var iesniegt sūdzību par kompensācijas maksājumu, precizējot, kādā mērā Savienības ražošanas nozarei vajadzētu to atbalstīt, kā arī informāciju par kompensējamām subsīdijām, kaitējumu un cēloņsakarību, kas būtu jāietver šādā sūdzībā. Ir lietderīgi arī precizēt procedūras sūdzību noraidīšanai vai procedūras sākšanai.

(10) Ir jāprecizē veids, kā ieinteresētajām pusēm paziņo par informāciju, ko pieprasa iestādes, un kā tām dod plašas iespējas iesniegt visus svarīgos pierādījumus un aizstāvēt savas intereses. Ir vēlams arī skaidri noteikt, kādi noteikumi un procedūra jāievēro izmeklēšanas laikā, jo īpaši noteikumus attiecībā uz to, kā ieinteresētās puses informē par sevi, iepazīstina ar savu viedokli un iesniedz informāciju norādītajā termiņā (ja šādus viedokļus un informāciju ir jāņem vērā). Ir lietderīgi arī izstrādāt nosacījumus, ar kādiem ieinteresētā puse var piekļūt informācijai, ko ir paziņojušas citas ieinteresētās puses, un komentēt to. Dalībvalstīm un Komisijai arī būtu jāsadarbojas informācijas vākšanā.

(11) Ir jāizklāsta nosacījumi, ar kādiem drīkst piemērot pagaidu maksājumus, tostarp nosacījumus, saskaņā ar kuriem pagaidu maksājumus drīkst piemērot ne agrāk kā 60 dienas pēc izmeklēšanas sākuma un ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc tā. Komisija minētos maksājumus jebkurā gadījumā drīkst piemērot tikai uz četru mēnešu laikposmu.

(12) Ir jāizklāsta procedūras tādu saistību pieņemšanai, ar ko likvidē vai kompensē kompensējamās subsīdijas un kaitējumu tā vietā, lai piemērotu pagaidu vai galīgos maksājumus. Ir lietderīgi precizēt arī saistību neizpildes vai atsaukšanas sekas un to, ka pagaidu maksājumus drīkst piemērot, ja ir aizdomas par pārkāpumu vai arī ja ir vajadzīga turpmāka izmeklēšana, lai papildinātu atklātos faktus. Pieņemot saistības, būtu jāparūpējas par to, lai ierosinātās saistības un to izpilde neradītu pret konkurenci vērstu rīcību.

(13) Uzskatāms par lietderīgu atļaut atsaukt saistības un piemērot maksājumu ar vienu tiesību aktu. Lai garantētu spēkā esošo pasākumu pienācīgu īstenošanu, ir arī nepieciešams nodrošināt, ka atsaukšanas procedūra parasti tiek pabeigta sešos mēnešos un nekādā gadījumā neilgst ilgāk kā deviņus mēnešus.

(14) Jāparedz, ka lietas tiktu izbeigtas neatkarīgi no tā, vai ir pieņemti galīgie pasākumi, parasti 12 mēnešos un jebkurā gadījumā ne ilgāk kā 13 mēnešos pēc izmeklēšanas sākuma.

(15) Izmeklēšana vai procedūra būtu jāizbeidz, ja atklājas, ka subsīdiju apjoms ir *de minimis* vai arī – jo īpaši, ja tas attiecas uz jaunattīstības valstu izcelsmes importu, – ka subsidētā importa apjoms ir niecīgs, un būtu lietderīgi definēt šos apstākļus. Gadījumos, kad ir jāpiemēro pasākumi, jāparedz izmeklēšanas pārtraukšana un jāprecizē, ka pasākumiem ir jābūt mazākiem par kompensējamo subsīdiju apjomu, ja šāds mazāks apjoms novērstu kaitējumu, kā arī jāprecizē metode, ar kuru aprēķina pasākumu līmeni paraugu ņemšanas gadījumā.

(16) Jāparedz pagaidu maksājumu iekasēšana ar atpakaļejošu datumu, ja to uzskata par lietderīgu, un jāprecizē apstākļi, kādos var piemērot maksājumu iekasēšanu ar atpakaļejošu datumu, lai izvairītos no piemērojamo galīgo pasākumu ietekmes mazināšanas. Ir jāparedz arī, ka maksājumus drīkst piemērot ar atpakaļejošu datumu tajos gadījumos, ja tiek pārkāptas vai atsauktas saistības.

(17) Jāparedz, ka pasākumu termiņš beidzas pēc pieciem gadiem, ja vien atkārtotā pārskatīšanā netiek konstatēts, ka tie jāsaglabā. Ir jāparedz arī, ka gadījumos, kad tiek iesniegti pietiekami pierādījumi par to, ka apstākļi mainījušies, starpposma pārskatīšanā vai izmeklēšanā ir jānosaka, vai kompensācijas maksājumu atmaksāšana ir pamatota.

(18) Kaut arī Subsīdiju nolīgumā nav noteikumu par kompensācijas pasākumu apiešanu, šādas apiešanas iespēja pastāv ar noteikumiem, kas ir līdzīgi, bet nav identiski antidempinga pasākumu apiešanai. Līdz ar to šķiet lietderīgi šajā regulā paredzēt noteikumu pret šādu izvairīšanos.

(19) Ir vēlams precizēt, kurām pusēm ir tiesības pieprasīt sākt izmeklēšanu, lai novērstu pasākumu apiešanu.

(20) Ir arī vēlams precizēt, kādas darbības ir spēkā esošo pasākumu apiešana. Apiešanas darbības var notikt gan Savienībā, gan ārpus tās. Tāpēc ir jāparedz, ka atbrīvojumus no paplašinātajiem maksājumiem, kas ir piešķirti importētājiem, var piešķirt arī eksportētājiem, ja maksājumus piemēro tā, lai tie risinātu apiešanas problēmu ārpus Savienības.

(21) Ir lietderīgi atļaut atlikt kompensācijas pasākumus, ja tirgus apstākļi īslaicīgi mainās, kas šādu pasākumu nepārtrauktu piemērošanu uz laiku padara nelietderīgu.

(22) Ir jāparedz, ka importu, par kuru veic izmeklēšanu, importējot drīkst reģistrēt, lai pēc tam pret šādu importu varētu piemērot pasākumus.

(23) Lai nodrošinātu pasākumu pareizu ieviešanu, ir nepieciešams, lai dalībvalstis uzraudzītu un ziņotu Komisijai par importa darījumiem ar izstrādājumiem, par kuriem veic izmeklēšanu vai uz kuriem attiecina pasākumus, kā arī par maksājumu apjomu, kas ir iekasēts atbilstīgi šai regulai. Būtu jāparedz arī iespēja Komisijai, ievērojot konfidencialitātes noteikumus, pieprasīt dalībvalstīm sniegt informāciju, kas izmantojama cenu saistību novērošanai un spēkā esošo pasākumu efektivitātes līmeņa pārbaudīšanai.

(24) Ir lietderīgi paredzēt pārbaudes vizītes, lai pārbaudītu informāciju, kas iesniegta par kompensējamām subsīdijām un kaitējumu, šādas pārbaudes tomēr veicot ar nosacījumu, ka aptaujas anketās ir saņemtas pienācīgas atbildes.

(25) Ir būtiski paredzēt paraugu ņemšanu gadījumos, kad ir liels pušu vai darījumu skaits, lai izmeklēšanu varētu pabeigt noteiktajā termiņā.

(26) Jāparedz, ka gadījumā, ja puses apmierinoši nesadarbojas, tad faktu konstatēšanai drīkst izmantot citu informāciju, un ka šāda informācija drīkst būt pusēm nelabvēlīgāka, nekā tā būtu sadarbošanās gadījumā.

(27) Būtu jāparedz, ka ar konfidenciālu informāciju rīkojas tā, lai netiktu izpausti komercnoslēpumi vai valdības noslēpumi.

(28) Ir svarīgi paredzēt, ka būtiski fakti un apsvērumi tiek pienācīgi atklāti pusēm, kam uz to ir tiesības, un ka tos dara zināmus, pienācīgi ievērojot lēmumu pieņemšanas procesu Savienībā, termiņā, kas atļauj pusēm aizstāvēt savas intereses.

(29) Ir lietderīgi izveidot administratīvu sistēmu, saskaņā ar kuru var iesniegt argumentus attiecībā uz to, vai pasākumi atbilst Savienības interesēm, tostarp patērētāju interesēm, un noteikt termiņus, kādos šāda informācija ir jāiesniedz, precizējot iesaistīto pušu tiesības uz informācijas atklāšanu.

(30) Piemērojot Subsīdiju nolīguma noteikumus, lai saglabātu līdzsvaru starp tiesībām un pienākumiem, ko ar minēto nolīgumu ir paredzēts izveidot, ir būtiski, lai Savienība ņemtu vērā, kā šīs tiesības un pienākumus interpretē Savienības galvenie tirdzniecības partneri, ciktāl par to ļauj spriest tiesību akti vai izveidojusies prakse.

(31) Šīs regulas īstenošanai ir vajadzīgi vienoti nosacījumi, lai pieņemtu pagaidu un galīgos maksājumus un lai varētu pārtraukt izmeklēšanu bez pasākumu noteikšanas. Komisijai minētie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([1]).

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

(32) Pagaidu pasākumu pieņemšanai būtu jāizmanto konsultēšanās procedūra, ņemot vērā šādu pasākumu ietekmi un to loģisko saistību ar galīgo pasākumu pieņemšanu. Tā būtu arī jāizmanto attiecībā uz saistību pieņemšanu, termiņa beigu pārskatīšanas sākšanu vai ne, pasākumu apturēšanu, pasākumu apturēšanas paplašināšanu un pasākumu atjaunošanu, salīdzinot šādu pasākumu ietekmi ar galīgajiem pasākumiem. Ja pasākumu piemērošanas kavēšanās varētu radīt grūti labojamu kaitējumu, jāļauj Komisijai pieņemt tādus pagaidu pasākumus, kurus piemēro nekavējoties,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Principi

1. Kompensācijas maksājumu drīkst piemērot, lai kompensētu jebkuru subsīdiju, kas tieši vai netieši piešķirta par jebkura tāda izstrādājuma izgatavošanu, ražošanu, eksportu vai pārvadāšanu, kura laišana brīvā apgrozībā Savienībā rada kaitējumu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, ja izstrādājumus neimportē tieši no izcelsmes valsts, bet eksportē uz Savienību no starpniekvalsts, tad šīs regulas noteikumus piemēro pilnībā un darījumu vai darījumus vajadzības gadījumā uzskata par notikušiem starp izcelsmes valsti un Savienību.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

a) izstrādājumu uzskata par subsidētu, ja tas iegūst no kompensējamās subsīdijas, kā noteikts 3. un 4. pantā. Šādu subsīdiju drīkst piešķirt importētā izstrādājuma izcelsmes valsts valdība vai tās starpniekvalsts valdība, no kuras izstrādājumu eksportē uz Savienību, šajā regulā tā nosaukta par "eksportētāju valsti";

b) "valdība" nozīmē valdību vai jebkuru valsts iestādi izcelsmes vai eksportētājas valsts teritorijā;

c) "līdzīgs izstrādājums" ir izstrādājums, kas ir tāds pats, proti, līdzīgs visos aspektos attiecīgajam izstrādājumam vai, ja tāda izstrādājuma nav, citam izstrādājumam, kurš, kaut arī nav līdzīgs visos aspektos, ir ar tādām īpašībām, kas ļoti atgādina attiecīgā izstrādājuma īpašības;

d) "kaitējums", ja vien nav noteikts citādi, nozīmē materiālu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, materiāla kaitējuma iespēju Savienības ražošanas nozarei vai ievērojamu kavējumu šādas ražošanas nozares izveidē, un to interpretē saskaņā ar 8. pantu.

3. pants

Subsīdijas definīcija

Uzskata, ka subsīdija pastāv, ja:

1) a) izcelsmes vai eksportētājas valsts valdība veic finansiālu ieguldījumu, tas ir, ja:

i) valdības prakse ietver tiešu naudas līdzekļu nodošanu (piemēram, dotācijas, aizdevumus, pašu kapitāla ieguldījumus), potenciālu tiešu naudas līdzekļu vai saistību nodošanu (piemēram, aizdevumu garantijas);

ii) valdība atsakās no ieņēmumiem vai neiekasē ieņēmumus, kas citādi būtu iekasējami (piemēram, nodokļu stimuli, kā nodokļu atlaides). Šajā ziņā eksportētā izstrādājuma atbrīvošanu no nodevām vai nodokļiem, ko maksā par līdzīgiem izstrādājumiem, ja tie ir paredzēti iekšzemes patēriņam, vai šādu nodevu vai nodokļu atlaišanu par summu, kas nepārsniedz to, kura būtu uzkrājusies, neuzskata par subsīdiju ar noteikumu, ka šādu atbrīvojumu piešķir saskaņā ar I, II un III pielikumu;

iii) valdība piegādā preces vai pakalpojumus, kas nav daļa no vispārējās infrastruktūras, vai pērk preces;

iv) valdība:

— veic maksājumus finansēšanas līdzekļu piešķiršanas mehānismam, vai

— uztic privātai organizācijai vai norīko privātu organizāciju pildīt vienu vai vairākas funkcijas, kas minētas i), ii) un iii) punktā, kam parasti vajadzētu atrasties valdības kompetencē, un minētā darbība pēc būtības neatšķiras no darbības, ko parasti veic valdības;

vai

b) pastāv jebkāds ienākumu vai cenu atbalsts VVTT 1994 XVI panta izpratnē; un

2) tādā veidā tiek piešķirts ieguvums.

4. pants

Kompensējamās subsīdijas

1. Uz subsīdijām kompensācijas pasākumus attiecina tikai tad, ja tās ir īpašas, kā noteikts 2., 3. un 4. punktā.

2. Lai noteiktu, vai kāda subsīdija ir īpaša, uzņēmumam vai uzņēmumu vai ražošanas nozaru grupai ("zināmi uzņēmumi"), kas ir piešķīrējas iestādes kompetencē, piemēro šādus principus:

a) ja piešķīrēja iestāde vai tiesību akti, ar kuriem saskaņā piešķīrēja iestāde darbojas, izteikti ierobežo piekļuvi subsīdijai tikai līdz zināmiem uzņēmumiem, tad šāda subsīdija ir īpaša;

b) ja piešķīrēja iestāde vai tiesību akti, ar kuriem saskaņā šī piešķīrēja iestāde darbojas, paredz objektīvus kritērijus vai nosacījumus, kas reglamentē tiesības uz subsīdiju un tās apjomu, tad īpašu iezīmju nav ar noteikumu, ka tiesības ir automātiskas un ka šādi kritēriji un nosacījumi tiek stingri ievēroti;

c) ja, neskatoties uz šķietamu īpašu iezīmju trūkumu, kas izriet no to principu piemērošanas, kuri noteikti a) un b) apakšpunktā, ir iemesls uzskatīt, ka subsīdija faktiski var būt īpaša, drīkst ņemt vērā citus faktorus. Šādi faktori ir: tas, ka subsīdiju programmu izmanto ierobežots zināmu uzņēmumu skaits; tas, ka to pārsvarā izmanto zināmi uzņēmumi; neproporcionāli lielu subsīdiju apjomu piešķiršana zināmiem uzņēmumiem; veids, kādā piešķīrēja iestāde ir izmantojusi savu rīcības brīvību, lemjot par subsīdijas piešķiršanu. Šajā sakarā jo īpaši ņem vērā informāciju par biežumu, ar kādu tiek noraidīti vai apstiprināti subsīdiju pieteikumi, kā arī šādu lēmumu pamatojumu.

Šā punkta b) apakšpunkta nolūkā "objektīvi kritēriji vai nosacījumi" ir kritēriji vai nosacījumi, kas ir neitrāli, kas nav labvēlīgāki zināmiem uzņēmumiem pretstatā citiem un kas ir ekonomiskas dabas, un ko piemēro horizontāli, piemēram, darbinieku skaits vai uzņēmuma lielums.

Kritēriji vai nosacījumi ir skaidri jānosaka normatīvajos aktos vai citos oficiālos dokumentos tā, lai tos varētu pārbaudīt.

Piemērojot šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, ņem vērā ekonomiskās darbības dažādošanas pakāpi piešķīrējas iestādes jurisdikcijā, kā arī to, cik ilgi darbojas subsīdiju programma.

3. Subsīdija, kas ir ierobežota zināmiem uzņēmumiem, kuri atrodas noteiktā ģeogrāfiskā reģionā piešķīrējas iestādes jurisdikcijā, ir īpaša. Vispārēji piemērojamo nodokļu likmju noteikšanu vai mainīšanu, kuru veic jebkurā valdības līmenī, kam uz to ir tiesības, šajā regulā neuzskata par īpašu subsīdiju.

4. Neatkarīgi no 2. un 3. punkta par konkrētām uzskata tādas subsīdijas, kurām:

a) juridiski vai faktiski vienīgais nosacījums vai viens no vairākiem nosacījumiem ir eksporta izpilde, tostarp tas, kas minēts I pielikumā;

b) vienīgais nosacījums vai viens no vairākiem nosacījumiem ir vietējā ražojuma preču izmantošanas pārsvars pār importētām precēm.

Attiecībā uz a) apakšpunktu uzskata, ka subsīdijas faktiski nosaka eksporta rezultāti, ja fakti pierāda, ka subsīdijas piešķiršana, nebūdama juridiski atkarīga no eksporta veikšanas, faktiski ir saistīta ar faktisko vai paredzamo eksportu vai eksporta ieņēmumiem. Subsīdiju neuzskata par eksporta subsīdiju šīs regulas nozīmē tikai tāpēc, ka tā ir piešķirta uzņēmumiem, kas nodarbojas ar eksportu.

5. Jebkuru īpašu iezīmju noteikšanu saskaņā ar šo pantu skaidri pamato ar tiešiem pierādījumiem.

5. pants

Kompensējamās subsīdijas apjoma aprēķināšana

Kompensējamo subsīdiju apjoms atbilst tam ieguvumam, kas ir piešķirts saņēmējam subsīdiju jautājuma izmeklēšanas laikā. Parasti šis laikposms ir saņēmēja nesenākais finanšu gads, bet var būt arī jebkurš cits vismaz sešu mēnešu laikposms pirms izmeklēšanas sākuma, par kuru ir pieejami ticami finansiālie un citi būtiski dati.

6. pants

Saņēmējam piešķirtā ieguvuma aprēķināšana

Lai aprēķinātu saņēmējam piešķirto ieguvumu, piemēro šādus noteikumus:

a) valdības piešķirtu akciju kapitālu neuzskata par ieguvuma piešķiršanu, ja vien ieguldījumu nevar uzskatīt par neatbilstīgu parastajai privātu ieguldītāju ieguldījumu praksei, tostarp attiecībā uz riska kapitāla piešķiršanu, izcelsmes un/vai eksportētājas valsts teritorijā;

b) valsts aizdevumu neuzskata par ieguvuma piešķiršanu, ja vien nav atšķirības starp summu, ko uzņēmums, kas saņem valsts aizdevumu, maksā par šo valsts aizdevumu, un summu, ko uzņēmums maksātu par līdzīgu komerciālu aizņēmumu, kuru tas faktiski varēja saņemt tirgū. Tādā gadījumā ieguvums ir starpība starp abām summām;

c) valdības izsniegtu aizņēmuma garantiju neuzskata par ieguvuma piešķiršanu, ja vien nav atšķirības starp summu, ko uzņēmums, kurš saņem garantiju, maksā par valdības garantēto aizņēmumu, un summu, ko uzņēmums maksātu par līdzīgu komerciālu aizņēmumu, ja nebūtu valdības garantijas. Tādā gadījumā ieguvums ir starpība starp abām šīm summām, kas koriģēta, ņemot vērā visas maksu atšķirības;

d) valdības veiktu nodrošināšanu ar precēm vai pakalpojumiem vai preču pirkšanu neuzskata par ieguvuma piešķiršanu, ja vien šī nodrošināšana netiek veikta par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo, vai pirkumi netiek veikti par atlīdzību, kas ir lielāka par atbilstīgo. Attiecīgajam izstrādājumam vai pakalpojumam tā nodrošināšanas vai pirkšanas valstī atlīdzības atbilstību nosaka, ņemot vērā tos tirgus nosacījumus, kas ir pārsvarā, tostarp cenu, kvalitāti, pieejamību, pieprasījumu, piegādes maksu un citus pirkšanas vai pārdošanas nosacījumus.

Ja piegādātājā valstī vai valstī, kas iepērk, nav šādu dominējošu attiecīgo izstrādājumu vai pakalpojumu tirgus nosacījumu, kurus var izmantot kā atbilstīgus tirgus standartus, piemēro šādus noteikumus:

i) attiecīgajā valstī dominējošos nosacījumus pielāgo, pamatojoties uz faktiskajām izmaksām, cenām un citiem faktoriem, kas pieejami minētajā valstī, tiktāl, lai varētu atspoguļot normālus tirgus nosacījumus; vai

ii) vajadzības gadījumā izmanto citas valsts tirgū vai pasaules tirgū dominējošos nosacījumus, kas pieejami saņēmējam.

7. pants

Vispārīgi noteikumi, kas jāievēro, veicot aprēķinus

1. Kompensējamo subsīdiju apjomu nosaka uz vienu subsidētā izstrādājuma vienību, ko eksportē uz Savienību.

Aprēķinot šo apjomu, no kopējās subsīdijas drīkst atskaitīt šādus elementus:

a) jebkuru pieteikuma iesniegšanas maksu vai citas nepieciešamās izmaksas, kas jāmaksā, lai pieteiktos uz subsīdiju vai lai to saņemtu;

b) eksporta nodokļus, nodevas vai citus maksājumus, ko iekasē par izstrādājuma eksportu uz Savienību un kas ir īpaši paredzēti subsīdijas kompensēšanai.

Ja ieinteresētā puse pieprasa atskaitījumu, tai ir jāpierāda, ka šī prasība ir pamatota.

2. Ja subsīdiju piešķir neatkarīgi no izgatavotajiem, saražotajiem, izvestajiem vai pārvadātajiem daudzumiem, kompensējamās subsīdijas apjomu nosaka, kopējo subsīdijas vērtību atkarībā no apstākļiem sadalot konkrētajam izstrādājumu ražošanas, pārdošanas vai eksporta līmenim subsīdiju jautājuma izmeklēšanas periodā.

3. Ja subsīdiju var sasaistīt ar pamatlīdzekļu iegādi vai nākotnē paredzamu iegādi, kompensējamās subsīdijas apjomu aprēķina, sadalot subsīdiju par laikposmu, kas atbilst parastam šādu aktīvu nolietojuma laikposmam konkrētajā ražošanas nozarē.

Tādējādi aprēķināto apjomu, ko var attiecināt uz izmeklēšanas periodu, tostarp to, kas izriet no pamatlīdzekļiem, kas iegūti pirms šā perioda, sadala saskaņā ar 2. punktā aprakstīto.

Ja aktīvi nav amortizējami, subsīdiju novērtē kā bezprocentu aizdevumu un ar to rīkojas saskaņā ar 6. panta b) punktu.

4. Ja subsīdiju nevar sasaistīt ar pamatlīdzekļu pirkšanu, tad ieguvuma apjomu, kas saņemts izmeklēšanas periodā, principā attiecina uz šo periodu un sadala saskaņā ar 2. punktā aprakstīto, ja vien nerodas īpaši apstākļi, kas attaisno sadalījumu citā periodā.

8. pants

Kaitējuma noteikšana

1. Kaitējuma noteikšanu pamato uz tiešiem pierādījumiem, un tajā ietver šādu faktoru objektīvu izpēti:

a) subsidētā importa apjoms un subsidētā importa iespaids uz līdzīgu izstrādājumu cenām Savienības tirgū; un

b) šo importu turpmākā ietekme uz Savienības ražošanas nozari.

2. Attiecībā uz subsidētā importa apjomu ņem vērā, vai ir bijis ievērojams pieaugums subsidētā importa apjomā vai nu absolūtajā izteiksmē, vai attiecībā uz ražošanu vai patēriņu Savienībā. Attiecībā uz subsidētā importa iespaidu uz cenām ņem vērā, vai šis imports ir realizēts par ievērojami zemākām cenām salīdzinājumā ar līdzīgu Savienības ražošanas nozares izstrādājumu cenām vai arī šāda importa dēļ kā citādi ievērojami samazinās cenas vai arī ievērojami tiek kavēts cenu pieaugums, kas citādi būtu noticis. Neviens no šiem faktoriem nedz atsevišķi, nedz kopā nav pamats izšķirīgajam ieteikumam.

3. Ja vienlaikus veic kompensācijas maksājumu izmeklēšanu par izstrādājuma importu no vairākām valstīm, šāda importa izraisītās sekas novērtē kopumā tikai tad, ja tiek noteikts, ka:

a) kompensējamo subsīdiju apjoms, kas noteikts attiecībā pret importu no katras valsts, ir lielāks par minimālo, kas noteikts 14. panta 5. punktā, un importa apjoms no katras valsts nav niecīgs; un

b) importa izraisīto seku novērtējums kopumā ir atbilstīgs, ņemot vērā konkurences nosacījumus starp ievestajiem izstrādājumiem un konkurences nosacījumus starp ievestajiem izstrādājumiem un līdzīgajiem Savienības izstrādājumiem.

4. Pārbaudot subsidētā importa ietekmi uz attiecīgo Savienības ražošanas nozari, pārbaudē tiek ietverts visu to būtisko ekonomisko faktoru un indeksu novērtējums, kas attiecas uz ražošanas nozares situāciju, tostarp tas, ka ražošanas nozare vēl joprojām nav pārvarējusi sekas, kas radušās pēc iepriekšējās subsidēšanas vai dempinga, kompensējamo subsīdiju apjoma lielums; pārdošanas apjoma, peļņas, preču izlaiduma, tirgus daļas, ražīguma, peļņas no kapitāla ieguldījuma un jaudas izmantošanas faktiskā vai iespējamā samazināšanās, faktori, kas ietekmē Savienības cenas, faktiskās un iespējamās negatīvā ietekmes uz skaidras naudas plūsmu, inventāru, nodarbinātību, algām, izaugsmi, spēju saņemt kapitālu vai ieguldījumus un, ja tas attiecas uz lauksaimniecību, vai ir palielinājies slogs valsts atbalsta programmām. Šis saraksts nav pilnīgs, neviens no šiem faktoriem nedz atsevišķi, nedz kopā nav par pamatu izšķirīgajiem ieteikumiem.

5. Ar visiem būtiskajiem pierādījumiem, kas iesniegti saistībā ar 1. punktu, ir jāpierāda, ka subsidētais imports rada kaitējumu. Konkrēti, tas paredz pierādīt, ka apjoms un/vai cenu līmeņi, kas noteikti saskaņā ar 2. punktu, rada iespaidu uz Savienības ražošanas nozari, kā paredzēts 4. punktā, un ka šis iespaids ir tik liels, ka to var klasificēt kā būtisku.

6. Pēta arī zināmus faktorus, kas nav subsidētais imports, bet kas tāpat rada kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, lai nodrošinātu, ka kaitējumu, ko rada šādi citi faktori, nepiedēvē subsidētajam importam atbilstīgi 5. punktam. Faktori, kurus šajā sakarā drīkst ņemt vērā, ietver: nesubsidētā importa apjomu un cenas; pieprasījuma samazināšanos vai pārmaiņas patēriņa modelī; tirdzniecības ierobežojumus no trešo valstu un Savienības ražotājiem un konkurenci starp tiem; tehnoloģijas attīstību; kā arī Savienības ražošanas nozares eksporta apjomu un produktivitāti.

7. Subsidētā importa ietekmi novērtē saistībā ar līdzīgu Savienības ražošanas nozares izstrādājumu produkciju, kad pieejamie dati atļauj atsevišķi noteikt šādu produkciju, pamatojoties uz tādiem kritērijiem kā ražošanas process, saražoto preču noiets un peļņa. Ja atsevišķi noteikt šādu produkciju nav iespējams, subsidētā importa iedarbību novērtē, izpētot šaurākās tādas izstrādājumu grupas vai klāsta produkciju, kas ietver līdzīgu izstrādājumu, par kuru ir iespējams saņemt vajadzīgo informāciju.

8. Būtiska kaitējuma draudus nosaka, pamatojoties uz faktiem, nevis tikai uz apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maznozīmīgu iespēju. Izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā subsīdija var radīt kaitējumu, vajadzēja būt skaidri paredzamām un ir jābūt nenovēršamām.

Nosakot būtiska kaitējuma draudu eksistenci, ņem vērā tādus faktorus kā:

a) attiecīgās subsīdijas vai subsīdiju iezīmes un ietekme uz tirdzniecību, kas no tās vai tām varētu rasties;

b) ievērojams subsidētā importa daļas pieaugums Savienības tirgū, kas norāda uz būtisku importa palielināšanās iespēju;

c) vai ir pietiekama brīvi pieejama eksportētāja jaudas rezerve vai draudīga un ievērojama šādas jaudas palielināšanās, kas norāda uz to, ka subsidētā eksporta apjoms uz Savienību var ievērojami palielināties, ņemot vērā arī citu eksporta tirgu pieejamību, kas varētu absorbēt jebkuru papildu eksportu;

d) tas, vai importa preces ieved par cenām, kas ievērojami samazinātu cenas vai kavētu cenu palielināšanos, kura citādi būtu notikusi un, iespējams, palielinātu pieprasījumu pēc turpmāka importa;

e) tā izstrādājuma krājumi, par kuru notiek izmeklēšana.

Neviens no iepriekšminētajiem faktoriem viens pats nevar būt pamats izšķirīgajam ieteikumam, bet aplūkoto faktoru kopumam ir jānoved pie slēdziena, ka draud turpmāks subsidēts eksports un ka tiks radīts būtisks kaitējums, ja netiks īstenota aizsardzība.

9. pants

Savienības ražošanas nozares definīcija

1. Šajā regulā terminu "Savienības ražošanas nozare" interpretē kā attiecināmu uz Savienības līdzīgo izstrādājumu ražotājiem kopumā vai uz tiem no tiem, kuru kopējā izlaide veido lielāko daļu, kā noteikts 10. panta 6. punktā, no kopējās šādu izstrādājumu produkcijas Savienībā, izņemot:

a) ja ražotāji ir saistīti ar eksportētājiem vai importētājiem vai ja tie paši ir šķietami subsidēto izstrādājumu importētāji, tad terminu "Savienības ražošanas nozare" drīkst interpretēt kā attiecināmu uz atlikušajiem ražotājiem;

b) izņēmuma gadījumos Savienības teritoriju attiecībā uz attiecīgo produkciju drīkst sadalīt divos vai vairākos konkurējošos tirgos un ražotājus katrā tirgū uzskatīt par atsevišķu ražošanas nozari, ja:

   i) šā tirgus ražotāji pārdod visu vai gandrīz visu savu attiecīgā izstrādājuma produkciju tādā tirgū; un

   ii) pieprasījumu tādā tirgū ievērojami neapmierina konkrētā izstrādājuma ražotāji, kas atrodas citur Savienībā.

   Šādos apstākļos var atklāt kaitējuma esamību pat tad, ja lielākajai daļai Savienības kopējās ražošanas nozares netiek nodarīts kaitējums, ar noteikumu, ka subsidētais imports koncentrējas šādā izolētā tirgū, un vēl ar tādu noteikumu, ka subsidētais imports rada kaitējumu visas vai gandrīz visas produkcijas ražotājiem šādā tirgū.

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām ražotājus uzskata par saistītiem ar eksportētājiem vai importētājiem tikai tad, ja:

a) viens no tiem tieši vai netieši kontrolē otru;

b) abus tieši vai netieši kontrolē kāda trešā persona; vai

c) kopā tie tieši vai netieši kontrolē kādu trešo personu, ja vien ir pamats uzskatam vai aizdomām, ka šādas saistības sekas ir tādas, ka konkrētais ražotājs rīkojas citādi salīdzinājumā ar nesaistītajiem ražotājiem.

Šā punkta nolūkā uzskata, ka viens kontrolē otru tad, ja pirmais juridiski vai faktiski spēj uzspiest otram ierobežojumus vai dot norādījumus.

3. Ja Savienības ražošanas nozari interpretē kā attiecināmu uz noteikta reģiona ražotājiem, tad eksportētājiem vai valdībai, kas piešķir kompensējamās subsīdijas, dod iespēju piedāvāt saistības saskaņā ar 13. pantu attiecībā uz konkrēto reģionu. Šādos gadījumos, novērtējot Savienības interesi pasākumos, īpaši tiek ņemtas vērā reģiona intereses. Ja tūlīt netiek piedāvātas atbilstīgas saistības vai arī ja pastāv apstākļi, kas izklāstīti 13. panta 9. un 10. punktā, tad attiecībā uz Savienību kopumā drīkst noteikt pagaidu vai galīgo kompensācijas maksājumu. Šādos gadījumos maksājumus, ja iespējams, piemēro tikai konkrētiem ražotājiem vai eksportētājiem.

4. Šim pantam piemēro 8. panta 7. punkta noteikumus.

10. pants

Procedūras uzsākšana

1. Izņemot gadījumus, kas paredzēti 8. punktā, izmeklēšanu, lai noteiktu jebkuras piedēvētas subsīdijas pastāvēšanu, pakāpi un ietekmi, sāk tad, ja ir saņemta rakstiska sūdzība Savienības ražošanas nozares vārdā no jebkuras fiziskas vai juridiskas personas vai jebkuras apvienības, kas nav juridiska persona.

Sūdzību var iesniegt Komisijai vai dalībvalstij, kas to pārsūta Komisijai. Komisija nosūta dalībvalstīm katras saņemtās sūdzības kopiju. Sūdzību uzskata par iesniegtu pirmajā darbdienā pēc tās piegādes Komisijai ar ierakstītu sūtījumu vai pēc tam, kad Komisija ir izsniegusi rakstisku apliecinājumu par saņemšanu.

Ja nav sūdzību, tomēr dalībvalsts rīcībā ir pietiekami pierādījumi par subsidēšanu un no tās izrietošu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, šī dalībvalsts tūlīt dara šos pierādījumus zināmus Komisijai.

2. Sūdzībā, kas minēta 1. punktā, ietver pietiekamus pierādījumus par kompensējamo subsīdiju pastāvēšanu (tostarp, ja iespējams, to apjomu), kaitējumu un cēloņsakarību starp importu, kam tiek piedēvētas subsīdijas, un piedēvēto kaitējumu. Sūdzība ietver šādu informāciju, ciktāl pamatoti tā ir pieejama sūdzības iesniedzējam:

a) ziņas par sūdzības iesniedzēju un aprakstu par Savienībā ražotā līdzīgā izstrādājuma apjomu un vērtību, kuru ražo sūdzības iesniedzējs. Ja rakstisko sūdzību iesniedz Savienības ražošanas nozares vārdā, tad sūdzībā precizē ražošanas nozari, kuras vārdā sūdzība tiek iesniegta, ar sarakstu, kurā ietver visus zināmos līdzīgā izstrādājuma ražotājus (vai līdzīgā izstrādājuma ražotāju apvienības) Savienībā, un, iespēju robežās, ar šādu ražotāju Savienībā ražotā līdzīgā izstrādājuma apjoma un vērtības aprakstu;

b) tā izstrādājuma pilnu aprakstu, kam tiek piedēvētas subsīdijas, kā arī tā konkrētās izcelsmes vai eksporta valsts vai valstu nosaukumus, ziņas par katru zināmo eksportētāju vai ārzemju ražotāju un to zināmo personu sarakstu, kas importē konkrēto izstrādājumu;

c) pierādījumus attiecībā uz konkrēto subsīdiju pastāvēšanu, apjomu, iezīmēm un kompensējamību;

d) pārmaiņas, kas piedēvētas subsidētā importa apjomā, tāda importa ietekmi uz līdzīgo izstrādājumu cenām Savienības tirgū un importa turpmāku ietekmi uz Savienības ražošanas nozari, ko pierāda būtiski faktori un indeksi, kas attiecas uz situāciju Savienības ražošanas nozarē, kā tie, kas uzskaitīti 8. panta 2. un 4. punktā.

3. Komisija, cik iespējams, pārbauda sūdzībā sniegto pierādījumu precizitāti un atbilstību, lai noteiktu, vai pierādījumi ir pietiekami, lai pamatotu izmeklēšanas sākšanu.

4. Izmeklēšanu drīkst uzsākt, lai noteiktu, vai piedēvētās subsīdijas ir vai nav īpašas 4. panta 2. un 3. punkta nozīmē.

5. Izmeklēšanu drīkst uzsākt arī attiecībā uz tāda veida pasākumiem, kas uzskaitīti IV pielikumā, ciktāl tie satur subsīdijas elementu, kā noteikts 3. pantā, lai noteiktu, vai attiecīgie pasākumi pilnībā atbilst minētā pielikuma noteikumiem.

6. Izmeklēšanu atbilstīgi 1. punktam neuzsāk, ja vien nav noteikts, pamatojoties uz to, kādā mērā Savienības līdzīgā izstrādājuma ražotāji atbalsta sūdzību vai iebilst pret to, ka sūdzību iesniegusi Savienības ražošanas nozare vai sūdzība ir iesniegta tās vārdā. Uzskata, ka sūdzību iesniegusi Savienības ražošanas nozare vai sūdzība ir iesniegta tās vārdā, ja to atbalsta tie Savienības ražotāji, kuru kopējā produkcija veido vairāk nekā 50 % no līdzīgā izstrādājuma kopējās produkcijas, ko saražo tās Savienības ražošanas nozares daļa, kas vai nu atbalsta sūdzību, vai iebilst pret to. Izmeklēšanu tomēr nevar uzsākt, ja Savienības ražotāji, kas skaidri ir pauduši savu atbalstu sūdzībai, kopumā pārstāv mazāk nekā 25 % no līdzīgā izstrādājuma kopējās produkcijas, ko saražo Savienības ražošanas nozare.

7. Ja vien nav pieņemts lēmums sākt izmeklēšanu, iestādes nenodod atklātībai sūdzību, kas vēlas panākt izmeklēšanas uzsākšanu. Tomēr pēc iespējas drīzāk pēc atbilstīgi dokumentētas sūdzības saņemšanas atbilstīgi šim pantam un jebkurā gadījumā pirms izmeklēšanas sākuma Komisija informē konkrēto izcelsmes un/vai eksportētāju valsti, ko uzaicina uz apspriešanos, lai noskaidrotu situāciju attiecībā uz jautājumiem, kas minēti 2. punktā, un nonāktu pie risinājuma, kas panākts, abpusēji vienojoties.

8. Ja Komisija īpašos apstākļos nolemj sākt izmeklēšanu, nesaņemot rakstisku sūdzību šādas izmeklēšanas sākšanai, ko iesnieguši Savienības ražošanas nozares pārstāvji vai kas iesniegta nozares vārdā, tad tas ir jādara, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem par kompensējamo subsīdiju, kaitējuma un cēloņsakarības pastāvēšanu, kā aprakstīts 2. punktā, lai attaisnotu šādu uzsākšanu. Tiklīdz Komisija ir noteikusi, ka šāda izmeklēšana ir jāsāk, tā dalībvalstīm sniedz informāciju.

9. Lemjot par to, vai sākt vai nesākt izmeklēšanu, vienlaikus izskata pierādījumus gan par subsīdijām, gan par kaitējumu. Sūdzību noraida, ja pierādījumi vai nu par kompensējamām subsīdijām, vai par kaitējumu nav pietiekami, lai attaisnotu procedūru. Procedūru nesāk attiecībā uz valstīm, kuru importa preces aizņem mazāk nekā 1 % tirgus daļas, ja vien šādas valstis kopumā neveido 3 % vai vairāk no Savienības patēriņa.

10. Sūdzību drīkst atsaukt pirms izmeklēšanas sākuma, un tādā gadījumā uzskata, ka tā nav tikusi iesniegta.

11. Ja izrādās, ka pierādījumi ir pietiekami, lai pamatotu procedūras sākšanu, Komisija to dara 45 dienu laikā pēc sūdzības iesniegšanas dienas un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Ja iesniegtie pierādījumi nav pietiekami, tad 45 dienu laikā pēc sūdzības iesniegšanas dienas Komisijai par to informē sūdzības iesniedzēju. Parasti 21 dienas laikā pēc dienas, kad Komisijai ir iesniegta sūdzība, Komisija nodrošina dalībvalstīm informāciju par iesniegtās sūdzības analīzi.

12. Paziņojumā par procedūras sākšanu paziņo par izmeklēšanas uzsākšanu, norāda attiecīgo izstrādājumu un valstis, dod saņemtās informācijas kopsavilkumu un paredz, ka visa būtiskā informācija ir jāsniedz Komisijai.

Tajā nosaka termiņu, kurā ieinteresētās puses iepazīstina ar sevi, rakstiski izklāsta savu viedokli un iesniedz informāciju, ja šāds viedoklis un informācija ir jāņem vērā izmeklēšanas laikā. Tajā ir noteikts arī termiņš, kurā ieinteresētās puses var pieteikties, lai Komisija tās uzklausītu saskaņā ar 11. panta 5. punktu.

13. Komisija informē eksportētājus, importētājus un importētāju un eksportētāju pārstāvju apvienības, kas, cik Komisijai ir zināms, ir ieinteresētās puses, kā arī izcelsmes un/vai eksportētāju valsti un sūdzības iesniedzējus par procedūras uzsākšanu un, pienācīgi rūpējoties par konfidenciālas informācijas aizsardzību, izsniedz pilnu 1. punktā minētās rakstiskās sūdzības tekstu zināmajiem eksportētājiem un izcelsmes un/vai eksportētājas valsts iestādēm, un pēc pieprasījuma dara to zināmu arī citām iesaistītajām ieinteresētajām pusēm. Ja iesaistīto eksportētāju skaits ir īpaši liels, pilno rakstiskās sūdzības tekstu var nosūtīt tikai izcelsmes un/vai eksportētājas valsts iestādēm vai attiecīgajai profesionālajai apvienībai.

14. Izmeklēšana par kompensācijas maksājumu nekavē muitošanas procedūras.

11. pants

Izmeklēšana

1. Pēc procedūras uzsākšanas Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, sāk izmeklēšanu Savienības līmenī. Šāda izmeklēšana attiecas gan uz subsidēšanu, gan kaitējumu, un tos izmeklē vienlaikus.

Lai sasniegtu reprezentatīvu konstatējumu, tiek izvēlēts izmeklēšanas periods, kas saistībā ar subsidēšanu parasti sakrīt ar 5. pantā paredzēto izmeklēšanas periodu.

Informāciju, kas attiecas uz laikposmu pēc izmeklēšanas perioda, parasti neņem vērā.

2. Pusēm, kas saņem aptaujas anketu, ko izmanto kompensācijas maksājumu izmeklēšanā, dod vismaz 30 dienas atbildei. Eksportētājiem termiņu skaita no aptaujas anketas saņemšanas dienas, ko šai nolūkā uzskata par saņemtu vienu nedēļu pēc tam, kad tā izsūtīta respondentam vai nosūtīta atbilstīgajai izcelsmes un/vai eksportētājas valsts diplomātiskajai pārstāvniecībai. Drīkst piešķirt pagarinājumu līdz 30 dienām, pienācīgi ņemot vērā izmeklēšanas termiņus, ar noteikumu, ka attiecīgā puse, norādot uz īpašiem apstākļiem, pienācīgi pamato šādu pagarinājumu.

3. Komisija var prasīt, lai dalībvalstis tai sniegtu informāciju, un dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai apmierinātu šos pieprasījumus.

Tās nosūta Komisijai prasīto informāciju kopā ar visu veikto pārbaužu, kontroļu vai izmeklēšanas rezultātiem.

Ja šī informācija var interesēt visus vai arī ja tās nosūtīšanu pieprasa kāda dalībvalsts, tad Komisija to nosūta dalībvalstīm ar noteikumu, ka tā nav konfidenciāla. Ja informācija ir konfidenciāla, tad nosūta nekonfidenciālu kopsavilkumu.

4. Komisija var prasīt, lai dalībvalstis veiktu visas vajadzīgās pārbaudes un kontroles, jo īpaši attiecībā uz importētājiem, tirgotājiem un Savienības ražotājiem, un veiktu izmeklēšanu trešās valstīs ar noteikumu, ka attiecīgie uzņēmumi devuši savu piekrišanu un ka konkrētās valsts valdība ir par to oficiāli brīdināta un neiebilst.

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai apmierinātu šos Komisijas pieprasījumus.

Komisijas ierēdņi tiek pilnvaroti palīdzēt dalībvalstu ierēdņiem veikt to pienākumus, ja Komisija vai kāda dalībvalsts to prasa.

5. Ieinteresētās puses, kas ir ar sevi iepazīstinājušas saskaņā ar 10. panta 12. punkta otro daļu, tiek uzklausītas, ja termiņā, kas noteikts paziņojumā, kurš publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, tās ir iesniegušas rakstisku lūgumu tās uzklausīt, norādot, ka tās ir ieinteresētās puses, ko procedūras rezultāts var iespaidot, un ka ir īpaši iemesli, kāpēc tās būtu jāuzklausa.

6. Importētājiem, eksportētājiem un sūdzību iesniedzējiem, kas ir ar sevi iepazīstinājuši saskaņā ar 10. panta 12. punkta otro daļu, un izcelsmes un/vai eksportētājas valsts valdībai pēc to lūguma tiek dota iespēja tikties ar pusēm, kurām ir pretējas intereses, lai būtu iespējams izklāstīt pretējus viedokļus un piedāvāt atspēkojumus.

Piedāvājot šādu iespēju, ņem vērā vajadzību saglabāt konfidencialitāti, kā arī pušu vajadzības.

Nevienai pusei nav obligāti jāpiedalās sanāksmē, un nepiedalīšanās neiespaido šīs puses lietu.

Mutisku informāciju, kas iesniegta saskaņā ar šo pantu, Komisija ņem vērā tiktāl, ciktāl tas vēlāk tiek apstiprināts rakstiski.

7. Sūdzību iesniedzēji, izcelsmes un/vai eksportētājas valsts valdība, importētāji un eksportētāji un to pārstāvju apvienības, lietotāju un patērētāju organizācijas, kas ir ar sevi iepazīstinājuši saskaņā ar 10. panta 12. punkta otro daļu, drīkst pēc rakstiska lūguma iepazīties ar visu informāciju, ko Komisijas rīcībā ir nodevusi jebkura no izmeklēšanā iesaistītajām pusēm, izņemot iekšējos dokumentus, ko sagatavojušas Savienības vai tās dalībvalstu iestādes, ja šāda informācija ir būtiska to interešu aizstāvībai un nav konfidenciāla 29. panta nozīmē, un tiek izmantota izmeklēšanā.

Šādas puses drīkst atbildēt uz šādu informāciju, un to piezīmes ņem vērā, ja vien tie ir pietiekami pamatoti.

8. Izņemot apstākļus, kas minēti 28. pantā, pēc iespējas rūpīgāk jāpārbauda tās informācijas precizitāte, ko piegādā ieinteresētās puses un ar ko pamatoti secinājumi.

9. Saskaņā ar 10. panta 11. punktu uzsāktas procedūras sakarā izmeklēšanu, ja vien tas ir iespējams, pabeidz viena gada laikā. Jebkurā gadījumā šādas izmeklēšanas visos gadījumos pabeidz 13 mēnešos pēc to uzsākšanas saskaņā ar secinājumiem, kas attiecībā uz saistībām izdarīti atbilstīgi 13. pantam, vai saskaņā ar secinājumiem, kas attiecībā uz galīgo rīcību izdarīti atbilstīgi 15. pantam.

10. Visas izmeklēšanas laikā Komisija piešķir izcelsmes un/vai eksportētājai valstij saprātīgu iespēju turpināt apspriešanos, lai noskaidrotu faktisko situāciju un nonāktu pie savstarpēji saskaņota risinājuma.

12. pants

Pagaidu pasākumi

1. Pagaidu maksājumus drīkst piemērot tad, ja:

a) saskaņā ar 10. pantu ir uzsākta procedūra;

b) par to ir sniegts paziņojums un ieinteresētajām pusēm ir dotas pietiekamas iespējas iesniegt informāciju un piezīmes saskaņā ar 10. panta 12. punkta otro daļu;

c) provizoriski ir noteikts, ka ievestais izstrādājums iegūst no kompensējamām subsīdijām, no kā rodas kaitējums Savienības ražošanas nozarei; un

d) Savienības intereses prasa iejaukšanos, lai novērstu šādu kaitējumu.

Pagaidu maksājumus piemēro ne agrāk kā 60 dienas pēc procedūras uzsākšanas, bet ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc procedūras sākuma.

Pagaidu kompensācijas maksājuma lielums nepārsniedz kopējo iepriekš noteikto kompensējamo subsīdiju apjomu, bet tam būtu jābūt mazākam par minēto apjomu, ja šāds mazāks maksājums būtu pietiekams, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

2. Pagaidu maksājumus nodrošina ar nodrošinājumu, un konkrēto izstrādājumu laišana brīvā apgrozībā Savienībā ir atkarīga no šāda nodrošinājuma iesniegšanas.

3. Komisija pieņem pagaidu pasākumus saskaņā ar 25. panta 4. punktā minēto procedūru.

4. Ja dalībvalsts pieprasa tūlītēju Komisijas iejaukšanos un ja 1. punkta pirmās un otrās daļas nosacījumi ir izpildīti, tad Komisija ilgākais piecās darbdienās pēc pieprasījuma saņemšanas nolemj, vai tiks piemērots pagaidu kompensācijas maksājums.

5. Pagaidu kompensācijas maksājumus piemēro ilgākais uz četriem mēnešiem.

13. pants

Saistības

1. Ja provizoriski ir konstatēts, ka subsidēšana pastāv un ka tā ir radījusi kaitējumu, Komisija saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru var pieņemt brīvprātīgas saistības, saskaņā ar kurām:

a) izcelsmes un/vai eksportētāja valsts piekrīt likvidēt vai ierobežot subsīdiju vai veikt citus pasākumus attiecībā uz tās ietekmi; vai

b) jebkurš eksportētājs apņemas pārskatīt cenas vai pārtraukt eksportu uz konkrēto apgabalu tik ilgi, kamēr par šādu eksportu ir spēkā kompensējamas subsīdijas, tā, lai Komisija varētu atzīt, ka subsīdiju kaitīgā ietekme ir likvidēta.

Šādā gadījumā un tikmēr, kamēr saistības ir spēkā, attiecīgi vai nu pagaidu maksājumi, kurus Komisija noteikusi saskaņā ar 12. panta 3. punktu, vai galīgie maksājumi, kas noteikti saskaņā ar 15. panta 1. punktu, neattiecas uz tāda attiecīgā izstrādājuma importu, kuru ražojuši uzņēmumi, kas minēti Komisijas lēmumā, ar kuru tā pieņem saistības, un vēlākos minētā lēmuma grozījumos.

Atbilstīgi šīm saistībām cenu paaugstinājums nav lielāks kā nepieciešams, lai atlīdzinātu kompensējamo subsīdiju apmēru, un tam jābūt mazākam par kompensējamo subsīdiju apmēru, ja šāds paaugstinājums būtu pietiekams Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma novēršanai.

2. Saistības drīkst ieteikt Komisija, tomēr neviena valsts vai eksportētājs nav spiests uzņemties šādas saistības. Tas, ka valstis vai eksportētāji nepiedāvā šādas saistības vai nepieņem uzaicinājumu to darīt, nekādā veidā nekaitē procedūrai.

Tomēr drīkst noteikt, ka kaitējuma drauds ir reālāks, ja subsidētais imports turpinās. Saistības nepieprasa vai nepieņem no valstīm vai eksportētājiem, ja vien jau nav provizoriska apstiprinājuma par subsidēšanu un kaitējumu, ko izraisījusi šāda subsidēšana.

Izņemot ārkārtas gadījumus, saistības nedrīkst piedāvāt pēc tā termiņa beigām, kura laikā drīkst iesniegt atsauksmes saskaņā ar 30. panta 5. punktu.

3. Piedāvātās saistības nav jāpieņem, ja to pieņemšanu uzskata par nepraktisku, piemēram, ja faktisko vai potenciālo eksportētāju skaits ir pārāk liels, vai citu iemeslu dēļ, tostarp vispārēja rakstura iemeslu dēļ. Konkrētajai izcelsmes un/vai eksportētājai valstij drīkst paziņot iemeslus, kuru dēļ tiek ierosināts noraidīt saistību piedāvājumu, un dot iespēju iesniegt par to komentārus. Noraidījuma iemeslus izklāsta galīgajā lēmumā.

4. Pusēm, kas piedāvā saistības, jāsniedz minēto saistību nekonfidenciāls variants, lai to varētu darīt zināmu izmeklēšanā ieinteresētajām pusēm.

5. Ja saistības tiek pieņemtas, izmeklēšanu izbeidz. Komisija izbeidz izmeklēšanu saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Ja saistības pieņem, subsidēšanas un kaitējuma izmeklēšanu parasti pabeidz. Šādā gadījumā, ja nosaka, ka subsidēšanas vai kaitējuma nav, saistības automātiski zaudē spēku, izņemot gadījumus, kad šādi ir noteikts lielā mērā tieši šo saistību dēļ. Šādos gadījumos drīkst pieprasīt, lai saistības tiktu uzturētas saprātīgu laikposmu.

Gadījumā, ja tiek noteikts, ka pastāv subsidēšana un kaitējums, saistības turpinās saskaņā ar to noteikumiem un šīs regulas noteikumiem.

7. Komisija no jebkuras valsts vai eksportētāja, no kura ir pieņemtas saistības, pieprasa periodiski sniegt informāciju par minēto saistību pildīšanu un atļaut pārbaudīt attiecīgos datus. Šādu prasību nepildīšanu atzīst par saistību pārkāpumu.

8. Ja saistības no noteiktiem eksportētājiem pieņem izmeklēšanas laikā, tad 18., 19., 20. un 22. panta nolūkos uzskata, ka šādas saistības stājas spēkā no dienas, kad izmeklēšana attiecībā uz šo izcelsmes un/vai eksportētāju valsti tiek pabeigta.

9. Ja kāda puse nepilda vai atsauc saistības, vai gadījumā, ja Komisija atsauc saistību pieņemšanu, tad Komisija attiecīgā gadījumā atsauc šo pieņemšanu un piemēro vai nu pagaidu maksājumu, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar 12. pantu, vai galīgo maksājumu, kas noteikts saskaņā ar 15. panta 1. punktu, ar nosacījumu, ka attiecīgajam eksportētājam vai eksportētājvalstij un/vai izcelsmes valstij ir bijusi dota iespēja sniegt komentārus, izņemot gadījumu, ja saistības ir atsaucis minētais eksportētājs vai valsts. Ja Komisija nolemj atsaukt saistības, tā sniedz informāciju dalībvalstīm.

Ikviena ieinteresētā puse var iesniegt informāciju, kas sniedz *prima facie* pierādījumus par saistību neizpildi. Turpmāku izmeklēšanu, lai konstatētu, vai saistības ir vai nav izpildītas, parasti pabeidz sešos mēnešos, bet nekādā gadījumā ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc tam, kad iesniegts attiecīgi pamatots pieprasījums.

Komisija var pieprasīt dalībvalstu kompetento iestāžu palīdzību, lai novērotu saistību izpildi.

10. Pagaidu maksājumu var noteikt saskaņā ar 12. pantu, pamatojoties uz visu pieejamo informāciju, ja ir iemesls uzskatīt, ka saistības netiek pildītas vai ir atsauktas, ja nav pabeigta izmeklēšana, kuras rezultātā notika saistību uzņemšanās.

14. pants

Procedūras izbeigšana bez pasākumu noteikšanas

1. Ja sūdzība tiek atsaukta, tad procedūru var izbeigt, ja vien šāda izbeigšana nav pretrunā ar Savienības interesēm.

2. Ja aizsardzības pasākumi nav vajadzīgi, izmeklēšanu vai procedūru izbeidz. Komisija izbeidz izmeklēšanu saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Procedūru tūlīt izbeidz, ja saskaņā ar 5. punktu nosaka, ka kompensējamo subsīdiju apjoms ir minimāls vai ka faktiskais vai potenciālais subsidētā importa apjoms vai kaitējums ir neliels.

4. Attiecībā uz procedūru, kas sākta saskaņā ar 10. panta 11. punktu, kaitējumu parasti uzskata par nelielu, ja šā importa tirgus daļa ir mazāka nekā apjomi, kas noteikti 10. panta 9. punktā. Izmeklēšanā, kas attiecas uz importu no jaunattīstības valstīm, subsidētā importa apjomu arī uzskata par nelielu, ja tas veido mazāk nekā 4 % no kopējā līdzīgā izstrādājuma importa Savienībā, ja vien imports no jaunattīstības valstīm, kura atsevišķās daļas no kopējā importa veido mazāk nekā 4 %, kopā veido vairāk nekā 9 % no kopējā līdzīgā izstrādājuma importa Savienībā.

5. Kompensējamo subsīdiju apjomu uzskata par minimālu, ja šāds apjoms ir mazāks nekā 1 % *ad valorem*, izņemot, ja attiecībā uz izmeklēšanu, kas attiecas uz importu no jaunattīstības valstīm, minimālais slieksnis ir 2 % *ad valorem*, ar noteikumu, ka tiek izbeigta tikai izmeklēšana, ja kompensējamo subsīdiju apjoms ir mazāks par attiecīgo minimālo līmeni atsevišķiem eksportētājiem, uz kuriem joprojām attiecas procedūra un kuriem var veikt atkārtotu izmeklēšanu, attiecībā uz konkrēto valsti veicot turpmāku pārskatīšanu saskaņā ar 18. un 19. pantu.

15. pants

Galīgo maksājumu piemērošana

1. Ja beigās konstatētie fakti pierāda kompensējamo subsīdiju un to radītā kaitējuma esamību un Savienības interesēs ir iejaukties saskaņā ar 31. pantu, Komisija saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru nosaka galīgo kompensācijas maksājumu. Ja spēkā ir pagaidu maksājumi, tad Komisija šo procedūru sāk ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms šādu maksājumu termiņa beigām.

Nekādi pasākumi netiek piemēroti, ja subsīdija vai subsīdijas tiek atceltas vai ja tiek pierādīts, ka subsīdijas vairs nedod nekādu labumu attiecīgajiem eksportētājiem.

Pagaidu kompensācijas maksājuma apmērs nepārsniedz konstatēto kompensējamo subsīdiju apjomu, bet tam vajadzētu būt mazākam par kopējo kompensējamo subsīdiju apjomu, ja šāds mazāks maksājums būtu pietiekams Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma novēršanai.

2. Kompensācijas maksājumu katram gadījumam atbilstīgā apjomā bez diskriminācijas un neatkarīgi no to avota piemēro izstrādājuma importam, kas iegūst no kompensējamām subsīdijām un rada kaitējumu, izņemot importu no tiem avotiem, no kuriem saskaņā ar šīs regulas noteikumiem ir pieņemtas saistības.

Regulā, ar kuru piemēro maksājumu, precizē maksājumu katram piegādātājam vai, ja tas nav izpildāms, konkrētajai piegādātājai valstij.

3. Ja Komisija ir veikusi ierobežotu izmeklēšanu saskaņā ar 27. pantu, tad jebkurš kompensācijas maksājums, ko piemēro to eksportētāju vai ražotāju importam, kas ir ar sevi iepazīstinājuši saskaņā ar 27. pantu, bet kas netika ietverti izmeklēšanā, nepārsniedz kompensējamo subsīdiju vidējo svērto apjomu, kas paraugam noteikts pusēm.

Šā punkta vajadzībām Komisija neņem vērā ne nulles un minimālos kompensējamo subsīdiju apjomus, ne arī kompensējamo subsīdiju apjomus, kas noteikti apstākļos, kuri minēti 28. pantā.

Atsevišķus maksājumus piemēro importam, ko ieved jebkurš eksportētājs vai ražotājs, kuram ir aprēķināts individuālais subsidēšanas apjoms, kā paredzēts 27. pantā.

16. pants

Atpakaļejošā darbība

1. Pagaidu pasākumus un galīgos kompensācijas maksājumus piemēro tikai tiem izstrādājumiem, ko laiž brīvā apgrozībā pēc to pasākumu stāšanās spēkā, kuri veikti, atkarībā no apstākļiem ievērojot 12. panta 1. punktu vai 15. panta 1. punktu, ar izņēmumiem, kas noteikti šajā regulā.

2. Ja ir piemērots pagaidu maksājums un galīgi konstatētie fakti liecina, ka pastāv kompensējamas subsīdijas un kaitējums, Komisija neatkarīgi no tā, vai nosakāms galīgais kompensācijas maksājums, lemj, kāda pagaidu maksājuma daļa galīgi jāiekasē.

Šajā nolūkā "kaitējums" neietver būtisku palēninājumu Savienības ražošanas nozares izveidē, nedz arī būtiska kaitējuma draudus, izņemot gadījumus, kad tiek atklāts, ka tas, ja nebūs pagaidu pasākumu, būtu izvērties par būtisku kaitējumu. Visos pārējos gadījumos, kas saistīti ar šādiem draudiem vai palēninājumu, jebkuru provizorisku summu atbrīvo un galīgos maksājumus drīkst piemērot vienīgi no tās dienas, kad tiek galīgi noteikti draudi vai būtisks palēninājums.

3. Ja galīgais kompensācijas maksājums ir lielāks par pagaidu maksājumu, starpību neiekasē. Ja galīgais maksājums ir mazāks par pagaidu maksājumu, maksājumu pārrēķina. Ja galīgais slēdziens ir negatīvs, pagaidu maksājumu neapstiprina.

4. Galīgo kompensācijas maksājumu drīkst piemērot tiem izstrādājumiem, kas ievesti patēriņam ne vairāk kā 90 dienas pirms datuma, kad tika piemēroti pagaidu pasākumi, bet ne pirms izmeklēšanas sākuma, ar noteikumu, ka:

a) šis imports ir reģistrēts saskaņā ar 24. panta 5. punktu;

b) Komisija ieinteresētajiem importētājiem ir devusi iespēju iesniegt atsauksmes;

c) pastāv kritiski apstākļi, kuros konkrētajam subsidētajam izstrādājumam tāda izstrādājuma liela apjoma imports relatīvi īsā laikposmā, kas iegūst no kompensējamām subsīdijām saskaņā ar šīs regulas noteikumiem, ir radījis kaitējumu, ko ir grūti labot; un

d) uzskata, ka tāpēc, lai nepieļautu šāda kaitējuma atkārtošanos, jāaprēķina šādam importam kompensācijas maksājumi ar atpakaļejošu datumu.

5. Ja saistības tiek pārkāptas vai atsauktas, galīgos maksājumus drīkst piemērot precēm, ko laiž brīvā apgrozībā ne vairāk kā 90 dienas pirms pagaidu pasākumu piemērošanas, ar noteikumu, ka šis imports ir reģistrēts saskaņā ar 24. panta 5. punktu un ka nevienu šādu aprēķinu, kas stājas spēkā ar atpakaļejošu datumu, nepiemēro importam, kas ievests pirms saistību pārkāpuma vai atsaukšanas.

17. pants

Ilgums

Kompensācijas pasākums ir spēkā tikai tik ilgi un tādā mērā, cik tas ir vajadzīgs, lai neitralizētu kompensējamās subsīdijas, kas rada kaitējumu.

18. pants

Pārskatīšana pirms termiņa beigām

1. Galīgā kompensācijas pasākuma termiņš beidzas piecus gadus pēc tā ieviešanas vai piecus gadus pēc tā nesenākās pārskatīšanas, kas ir attiekusies gan uz subsidēšanu, gan uz kaitējumu, ja vien pārskatīšanā netiek noteikts, ka pasākuma beigšanās var novest pie subsidēšanas un kaitējuma turpināšanās vai atkārtošanās. Šādu pārskatīšanu pirms termiņa beigām sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko iesnieguši Savienības ražotāji vai kas iesniegts to vārdā, un pasākums paliek spēkā līdz minētās pārskatīšanas pabeigšanai.

2. Pārskatīšanu pirms termiņa beigām sāk, ja pieprasījumā ir ietverti pietiekami pierādījumi, ka pēc pasākumu beigšanās subsidēšana un kaitējums varētu turpināties vai atkārtoties. Šādu varbūtību drīkst, piemēram, parādīt ar pierādījumu par turpinātu subsidēšanu un kaitējumu vai ar pierādījumu, ka kaitējums ir novērsts daļēji vai tikai tāpēc, ka pastāv pasākumi, vai ar pierādījumu, ka eksportētāju apstākļi vai tirgus nosacījumi ir tādi, kas norāda uz turpmākas subsidēšanas iespēju, kura rada kaitējumu.

3. Veicot pārskatīšanu saskaņā ar šo pantu, eksportētājiem, importētājiem, izcelsmes un/vai eksportētājai valstij, kā arī Savienības ražotājiem tiek dota iespēja paplašināt, atspēkot vai iesniegt komentārus par jautājumiem, kas izklāstīti pārskatīšanas pieprasījumā, un, gatavojot slēdzienu, pienācīgi ņem vērā visus būtiskos un pienācīgi dokumentētos pierādījumus, kas iesniegti saistībā ar jautājumu par to, vai ir vai nav iespējams, ka pasākumu beigšanās izraisītu subsidēšanas un kaitējuma turpināšanos vai atkārtošanos.

4. Paziņojumu par gaidāmo pasākumu beigšanos publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* piemērotā laikā pasākumu piemērošanas laika pēdējā gadā, kā noteikts šajā pantā. Pēc tam Savienības ražotājiem ir tiesības ne vēlāk kā trīs mēnešus pirms piecu gadu termiņa beigām iesniegt pieprasījumu par pārskatīšanu saskaņā ar 2. punktu. Publicē arī paziņojumu par pasākumu faktisko beigu termiņu saskaņā ar šo pantu.

19. pants

Starpposma pārskatīšana

1. Vajadzību turpināt pasākumu piemērošanu drīkst arī pārskatīt, ja tas ir pamatoti, pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma, vai ar noteikumu, ka ir pagājis saprātīgs laikposms – vismaz viens gads – pēc galīgā pasākuma noteikšanas, pēc eksportētāja, importētāja vai Savienības ražotāju vai izcelsmes un/vai eksportētājas valsts pieprasījuma, kurā ir ietverti pietiekami pierādījumi, kas pamato vajadzību pēc šādas starpposma pārskatīšanas.

2. Starpposma pārskatīšanu sāk, ja pieprasījumā ir ietverti pietiekami pierādījumi, ka nav vajadzīgs ilgāk turpināt piemērot pasākumu, lai atlīdzinātu kompensējamo subsīdiju, un/vai ka ir maz ticams, ka kaitējums turpināsies vai atkārtosies, ja pasākumu atcels vai mainīs, vai ka spēkā esošais pasākums nav vai vairs nav pietiekams, lai neitralizētu kompensējamo subsīdiju, kas rada kaitējumu.

3. Gadījumā, ja piemērotie kompensācijas maksājumi ir mazāki par konstatēto kompensējamo subsīdiju apjomu, var sākt starpposma pārskatīšanu, ja Savienības ražotāji vai jebkuras citas ieinteresētās puses parasti divos gados no šo pasākumu spēkā stāšanās iesniedz pietiekamus pierādījumus par to, ka pēc sākotnējās izmeklēšanas perioda un pirms vai pēc pasākumu piemērošanas Savienībā importēto izstrādājumu eksporta cenas ir samazinājušās vai palikušas nemainīgas vai nepietiekami mainījušās tālākpārdošanas cenas. Ja izmeklēšanā pierādās, ka šādi apgalvojumi ir patiesi, kompensācijas maksājumi var tikt palielināti, lai sasniegtu cenu paaugstinājumu, kas vajadzīgs kaitējuma novēršanai. Tomēr palielinātā maksājuma apmērs nepārsniedz kompensējamo subsīdiju apmēru.

Starpposma pārskatīšanu saskaņā ar iepriekš izklāstītajiem nosacījumiem var atsākt arī pēc Savienības iniciatīvas vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma.

4. Veicot pārskatīšanu saskaņā ar šo pantu, Komisija, *inter alia*, drīkst apsvērt, vai apstākļi attiecībā uz subsidēšanu un kaitējumu ir ievērojami mainījušies, vai arī to, vai spēkā esošie pasākumi sasniedz vēlamos rezultātus kaitējuma likvidēšanā, kas noteikts iepriekš saskaņā ar 8. pantu. Šajā sakarā gala slēdzienā ņem vērā visus būtiskos un pienācīgi dokumentētos pierādījumus.

20. pants

Paātrināta pārskatīšana

Katram eksportētājam, uz kura eksportu attiecināts galīgais kompensācijas maksājums, bet par kuru individuāli nav veikta izmeklēšana sākotnējās izmeklēšanas laikā tādu iemeslu dēļ, kas nebija atteikšanās sadarboties ar Komisiju, ir tiesības, pēc pieprasījuma, uz paātrinātu pārskatīšanu tā, lai Komisija varētu ātri noteikt individuālo kompensācijas maksājuma likmi šādam eksportētājam.

Šādu pārskatīšanu sāk pēc tam, kad Savienības ražotājiem ir dota iespēja iesniegt komentārus.

21. pants

Atmaksājumi

1. Neatkarīgi no 18. panta importētājs drīkst pieprasīt atmaksāt iekasētos maksājumus, ja tiek pierādīts, ka kompensējamo subsīdiju apjoms, uz kura pamata maksājums tika maksāts, ir vai nu likvidēts, vai samazināts līdz līmenim, kas ir zem spēkā esošā maksājuma līmeņa.

2. Pieprasot atmaksāt kompensācijas maksājumus, importētājs iesniedz Komisijai pieteikumu. Pieteikumu iesniedz caur dalībvalsti, kuras teritorijā izstrādājumi laisti brīvā apgrozībā, sešos mēnešos pēc datuma, kad kompetentās iestādes pienācīgi noteikušas galīgo iekasējamo maksājumu summu, vai pēc datuma, kad pieņemts galīgais lēmums iekasēt summas, ko līdz tam nodrošināja ar pagaidu maksājumiem. Dalībvalstis tūlīt nosūta pieprasījumu Komisijai.

3. Atmaksājuma pieteikumu uzskata par pienācīgi pamatotu ar pierādījumiem tikai tad, ja tajā ir ietverta precīza informācija par pieprasītā kompensācijas maksājuma atmaksājuma summu un visa muitas dokumentācija, kas attiecas uz šādas summas aprēķināšanu un maksājumiem. Tajā ietver arī pierādījumus par kompensējamu subsīdiju apjomu pārskatīšanas laikposmā eksportētājam vai ražotājam, kuram piemēro maksājumu. Gadījumos, ja importētājs nav saistīts ar konkrēto eksportētāju vai ražotāju un šāda informācija nav tūlīt pieejama vai arī ja eksportētājs vai ražotājs nevēlas izsniegt to importētājam, pieteikumā ietver eksportētāja vai ražotāja paziņojumu par to, ka kompensējamo subsīdiju apjoms ir samazināts vai likvidēts, kā precizēts šajā pantā, un ka attiecīgie atbalsta pierādījumi tiks iesniegti Komisijai. Ja eksportētājs vai ražotājs nesagādā šādus pierādījumus saprātīgā termiņā, pieteikumu noraida.

4. Komisija lemj, vai un kādā apmērā pieteikums būtu jāapmierina, vai arī tā jebkurā laikā var nolemt, ka sāks starpposma pārskatīšanu saskaņā ar pārskatīšanai piemērojamiem noteikumiem; šādas pārskatīšanas rezultātā iegūto informāciju un konstatējumus izmanto, lai noteiktu, vai un kādā mērā maksājumu atmaksāšana ir pamatota.

Maksājumu atmaksāšanu parasti veic 12 mēnešos un nekādā gadījumā ne vēlāk kā 18 mēnešus pēc datuma, kurā tā izstrādājuma importētājs, uz kuru attiecas kompensācijas maksājums, iesniedzis atmaksājuma pieteikumu, kas pienācīgi pamatots ar pierādījumiem.

Jebkura atļauta atmaksājuma izmaksu dalībvalstīm parasti būtu jāveic 90 dienās pēc pirmajā daļā minētā lēmuma.

22. pants

Vispārīgi noteikumi par pārskatīšanu un atmaksājumiem

1. Šīs regulas būtiskos noteikumus par procedūrām un izmeklēšanas veikšanu, izņemot tos, kas attiecas uz termiņiem, piemēro jebkādai pārskatīšanai saskaņā ar 18., 19. un 20. pantu.

Pārskatīšanu saskaņā ar 18. un 19. pantu veic paātrināti un parasti pabeidz 12 mēnešos no pārskatīšanas sākšanas dienas. Katrā ziņā pārskatīšanu saskaņā ar 18. un 19. pantu visos gadījumos pabeidz 15 mēnešos pēc to sākšanas.

Pārskatīšanu saskaņā ar 20. pantu jebkurā gadījumā pabeidz deviņos mēnešos pēc to sākšanas.

Ja pārskatīšana saskaņā ar 18. pantu ir sākta, kamēr tajā pašā procedūrā turpinās pārskatīšana saskaņā ar 19. pantu, tad pārskatīšanu saskaņā ar 19. pantu pabeidz tajā pašā laikā, kas paredzēts iepriekš attiecībā uz pārskatīšanu saskaņā ar 18. pantu.

Ja izmeklēšana nav pabeigta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā minētajos termiņos, tad pasākumi:

a) nav spēkā, ja izmeklēšana tiek veikta saskaņā ar 18. pantu;

b) nav spēkā, ja paralēli tiek veiktas izmeklēšanas saskaņā ar 18. un 19. pantu, ar nosacījumu, ka vai nu izmeklēšana saskaņā ar 18. pantu ir sākta, kamēr saskaņā ar to pašu procedūru tiek veikta pārskatīšana saskaņā ar 19. pantu, vai ka minētie pārskati sākti vienlaikus; vai

c) paliek nemainīti, ja izmeklēšana tiek veikta saskaņā ar 19. un 20. pantu.

Paziņojumu par pasākumu faktisko izbeigšanu vai saglabāšanu saskaņā ar šo punktu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Komisija sāk pārskatīšanu, ievērojot 18., 19. un 20. pantu. Komisija saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru pieņem lēmumu par to, vai sākt pārskatīšanu, ievērojot 18. pantu. Tiklīdz operators vai dalībvalsts ir iesnieguši pieprasījumu, ar ko pamato pārskatīšanas sākšanu, ievērojot 19. un 20. pantu, un Komisija ir pabeigusi to analizēt, vai Komisija pati ir noteikusi, ka būtu jāpārskata vajadzība pēc tālākas pasākumu piemērošanas, Komisija arī sniedz informāciju dalībvalstīm.

3. Atkarībā no pārskatīšanas rezultātiem pasākumus saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru atceļ vai turpina, ievērojot 18. pantu, vai atceļ, turpina vai groza, ievērojot 19. un 20. pantu.

4. Ja pasākumus atceļ atsevišķiem eksportētājiem, bet ne valstij kopumā, uz šādiem eksportētājiem joprojām turpina attiecināt procedūru un par tiem var atkārtoti veikt izmeklēšanu jebkurā turpmākā pārskatīšanā, ko veic attiecībā uz minēto valsti, ievērojot šo pantu.

5. Ja pasākumu atkārtota pārskatīšana saskaņā ar 19. pantu notiek pasākumu piemērošanas beigās, kā noteikts 18. pantā, tad pasākumus arī atkārtoti pārskata saskaņā ar 18. pantu.

6. Visās izmeklēšanās, kas attiecas uz atkārtotu pārskatīšanu vai atmaksāšanu un ko veic saskaņā ar 18. līdz 21. pantu, Komisija ar noteikumu, ka apstākļi nav mainījušies, piemēro to pašu metodoloģiju, ko izmantoja izmeklēšanā, kas noveda pie maksājuma, pienācīgi ņemot vērā 5., 6., 7. un 27. pantu.

23. pants

Apiešana

1. Saskaņā ar šo regulu piemēroto kompensācijas maksājumu darbības jomu var paplašināt attiecībā uz nedaudz pārveidota vai nepārveidota līdzīga izstrādājuma importu no trešām valstīm vai attiecībā uz nedaudz pārveidota līdzīga izstrādājuma importu no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, vai arī attiecībā uz tā sastāvdaļām, ja notiek spēkā esošo pasākumu apiešana.

2. Kompensācijas maksājumus, kuri nepārsniedz saskaņā ar 15. panta 2. punktu piemēroto atlikušo kompensācijas maksājuma likmi, var attiecināt arī uz importu no uzņēmumiem, kas gūst labumu no atsevišķiem maksājumiem valstīs, uz kurām attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana.

3. Apiešanu definē kā pārmaiņas tirdzniecības modelī starp trešām valstīm un Savienību vai starp atsevišķiem uzņēmumiem valstī, kurai piemēro pasākumus, un Savienību, kuri izriet no prakses, procesa vai darba, kam bez maksājuma piemērošanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiskā pamatojuma, ja ir pierādījumi, ka maksājuma koriģējošā ietekme mazinās līdzīgo izstrādājumu cenu un/vai daudzumu izteiksmē un ka ievestie līdzīgie izstrādājumi un/vai to daļas joprojām gūst labumu no subsīdijas.

Pirmajā daļā minētā prakse, process vai darbs, cita starpā, ietver:

a) attiecīgā izstrādājuma nelielu pārveidošanu, lai to varētu klasificēt ar muitas kodiem, kuriem parasti nepiemēro pasākumus, ar nosacījumu, ka šādu pārveidojumu rezultātā nemainās izstrādājuma būtiskās īpašības;

b) tāda izstrādājuma, kuram piemēro pasākumus, sūtījumu caur trešām valstīm un eksportētāju;

c) ražotāju veiktu savu tirdzniecības modeļu vai pārdošanas kanālu reorganizāciju valstī, kurai piemēro pasākumus, lai vēlāk savus izstrādājumus eksportētu uz Savienību caur ražotājiem, kuri gūst labumu no atsevišķā maksājuma likmes, kas ir zemāka nekā attiecīgā ražotāja izstrādājumiem piemērojamā likme.

4. Izmeklēšanu saskaņā ar šo pantu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts vai jebkuras ieinteresētās puses pieprasījuma, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem attiecībā uz 1., 2. un 3. punktā izklāstītajiem faktoriem. Izmeklēšanu sāk ar Komisijas regulu, kurā var būt arī norādījumi muitas dienestiem pakļaut importu reģistrācijai saskaņā ar 24. panta 5. punktu vai arī pieprasīt garantijas. Tiklīdz ieinteresētā puse vai dalībvalsts ir iesniegusi pieprasījumu, ar ko pamato izmeklēšanas sākšanu, un Komisija ir pabeigusi savu analīzi, vai ja Komisija pati ir noteikusi, ka ir vajadzība sākt izmeklēšanu, Komisija dalībvalstīm sniedz informāciju.

Izmeklēšanu veic Komisija. Komisijai var palīdzēt muitas iestādes un izmeklēšanu pabeidz deviņos mēnešos.

Ja galīgi konstatētie fakti pamato pasākumu paplašināšanu, Komisija to veic saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Paplašinājums ir spēkā no dienas, kad saskaņā ar 24. panta 5. punktu tika ieviesta reģistrācija vai kad tika pieprasītas garantijas. Attiecīgos šīs regulas procedūras noteikumus par izmeklēšanas sākšanu un veikšanu piemēro atbilstīgi šim pantam.

5. Uz importēto neattiecas reģistrācija saskaņā ar 24. panta 5. punktu vai pasākumi, ja to tirgo uzņēmumi, kuri gūst priekšrocības no atbrīvojumiem.

6. Atbrīvojumu pieprasījumus, kas pienācīgi pamatoti ar pierādījumiem, iesniedz termiņos, kas noteikti Komisijas regulā, ar kuru sāk izmeklēšanu.

Ja apiešanas prakse, process vai darbības notiek ārpus Savienības, atbrīvojumus var piešķirt tiem attiecīgā izstrādājuma ražotājiem, kuri var uzrādīt, ka tie nav saistīti ne ar vienu ražotāju, kam piemēro pasākumus, un kuriem pierāda, ka tie nav iesaistīti 3. punktā definētajā apiešanas praksē.

Ja apiešanas prakse, process vai darbības notiek Savienībā, atbrīvojumus var piešķirt tiem importētājiem, kuri var pierādīt, ka tie nav saistīti ar ražotājiem, kam piemēro pasākumus.

Šos atbrīvojumus piešķir ar Komisijas lēmumu, un tie paliek spēkā lēmumā noteiktajā laikposmā un saskaņā ar lēmumā izklāstītajiem nosacījumiem. Tiklīdz Komisija ir pabeigusi savu analīzi, tā dalībvalstīm sniedz informāciju.

Ja ir izpildīti 20. pantā paredzētie noteikumi, tad atbrīvojumus var piešķirt arī pēc izmeklēšanas pabeigšanas, kuras rezultātā paplašināta pasākumu darbības joma.

7. Ja kopš pasākumu darbības jomas paplašināšanas ir pagājis vismaz viens gads un ja atbrīvojumu pieprasa vai, iespējams, pieprasīs ievērojams skaits pušu, Komisija var pieņemt lēmumu sākt pārskatīt pasākumu darbības jomas paplašināšanu. Ikvienu šādu pārskatīšanu veic saskaņā ar 22. panta 1. punkta noteikumiem, kas piemērojami pārskatīšanai saskaņā ar 19. pantu.

8. Nekas šajā pantā neliedz kā parasti piemērot spēkā esošos noteikumus par muitas nodevām.

24. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Pagaidu maksājumus vai kompensācijas maksājumus piemēro ar regulu, un tos iekasē dalībvalstis tādā veidā, pēc tādas precizētas likmes un saskaņā ar pārējiem kritērijiem, kas noteikti regulā, ar kuru ir piemēroti šādi maksājumi. Šādus maksājumus arī iekasē neatkarīgi no muitas nodevām, nodokļiem un citiem maksājumiem, ko parasti uzliek importam.

Nevienam izstrādājumam nepiemēro gan antidempinga, gan kompensācijas maksājumus, kas attiecas uz vienu un to pašu situāciju, kura izriet no dempinga vai no eksporta subsidēšanas.

2. Regulas, ar kurām piemēro pagaidu vai galīgos kompensācijas maksājumus, un regulas un lēmumus, ar kuriem pieņem saistības vai izbeidz izmeklēšanu vai lietu, publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šādās regulās un šādos lēmumos, pienācīgi ņemot vērā konfidenciālās informācijas aizsardzību, ietver attiecīgo eksportētāju vārdus, ja iespējams, vai valstu nosaukumus, izstrādājuma aprakstu, kā arī to faktu un apsvērumu kopsavilkumu, kas attiecas uz subsīdijas un kaitējuma noteikšanu. Katrā gadījumā regulas vai lēmuma kopiju nosūta zināmajām ieinteresētajām pusēm. Šā punkta noteikumus *mutatis mutandis* piemēro attiecībā uz pārskatīšanu.

3. Ievērojot šo regulu, var pieņemt īpašus noteikumus, jo īpaši attiecībā uz kopēju izcelsmes jēdziena definīciju, kas ietverta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013 ([1]).

4. Pasākumus, kas piemēroti, ievērojot šo regulu, Savienības interesēs ar Komisijas lēmumu saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru var atlikt uz deviņiem mēnešiem. Komisija, rīkojoties saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, var pagarināt minēto pasākumu atlikšanas termiņu uz turpmāku laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu.

Pasākumus var atlikt tikai tajā gadījumā, ja tirgus apstākļi uz laiku ir mainījušies tādā apmērā, ka nav domājams, ka pasākumu atlikšanas dēļ atkal tiks nodarīts kaitējums, un ar noteikumu, ka Savienības ražošanas nozarei ir bijusi iespēja sniegt komentārus un minētie komentāri ir ņemti vērā. Pasākumus var jebkurā brīdī atsākt saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, ja atlikšanas iemesls vairs nepastāv.

5. Komisija, pēc tam, kad ir savlaicīgi informējusi dalībvalstis, var norīkot muitas iestādes veikt atbilstīgus pasākumus importa reģistrēšanai, lai pasākumus attiecībā uz šo importu vēlāk varētu piemērot no šādas reģistrācijas datuma.

Importu var reģistrēt, ja pirms tam no Savienības ražošanas nozares saņemts pieprasījums ar pietiekamiem pierādījumiem, lai attaisnotu šādu rīcību.

Reģistrēšanu ievieš ar regulu, kurā precizē rīcības mērķi un, vajadzības gadījumā, iespējamo nākotnē paredzamo maksājamo summu. Importa reģistrāciju veic ne ilgāk kā deviņus mēnešus.

6. Dalībvalstis katru mēnesi ziņo Komisijai par to izstrādājumu importa tirdzniecību, attiecībā uz kuriem notiek izmeklēšana un pasākumi, un par maksājumu summu, kas iekasēta atbilstīgi šai regulai.

7. Neskarot 6. punktu, Komisija katrā atsevišķā gadījumā var pieprasīt dalībvalstīm sniegt informāciju, kas vajadzīga, lai efektīvi pārraudzītu pasākumu piemērošanu. Šajā sakarā piemēro 11. panta 3. un 4. punktu. Uz visu informāciju, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar šo pantu, attiecas 29. panta 6. punkta noteikumi.

25. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kura izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1036 ([2]). Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 21. lappusi).

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 4. pantu.

5. Ievērojot Regulas (ES) Nr. 182/2011 3. panta 5. punktu, ja izmanto rakstisko procedūru, lai pieņemtu galīgos pasākumus, ievērojot 3. punktu, vai lai pieņemtu lēmumu sākt vai nesākt pārskatīšanu pirms termiņa beigām, ievērojot 18. pantu, šādu procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja priekšsēdētāja noteiktajā termiņā tā nolemj priekšsēdētājs vai to pieprasa komitejas locekļu vairākums, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 1. punktā. Ja citos gadījumos, kad komitejā notiek apspriedes par pasākuma projektu, tiek izmantota rakstiskā procedūra, minēto procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja priekšsēdētāja noteiktajā termiņā tā nolemj priekšsēdētājs vai to pieprasa vienkāršs komitejas locekļu vairākums. Ja citos gadījumos, kad komitejā nenotiek apspriedes par pasākuma projektu, tiek izmantota rakstiskā procedūra, minēto procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja priekšsēdētāja noteiktajā termiņā tā nolemj priekšsēdētājs vai to pieprasa vismaz ceturtā daļa komitejas locekļu.

6. Komiteja var izskatīt jebkuru jautājumu saistībā ar šīs regulas piemērošanu, kuru ierosinājusi Komisija vai kurš ierosināts pēc dalībvalsts pieprasījuma. Dalībvalstis var pieprasīt informāciju un apmainīties viedokļiem komitejā, vai tieši kontaktējoties ar Komisiju.

26. pants

Pārbaudes apmeklējumi

1. Komisija, ja uzskata par lietderīgu, veic apmeklējumus, lai pārbaudītu importētāju, eksportētāju, tirgotāju, aģentu, ražotāju, tirdzniecības apvienību un organizāciju oficiālos dokumentus, un lai apstiprinātu informāciju, kas saņemta par subsidēšanu un kaitējumu. Ja nav pienācīgas un savlaicīgas atbildes, Komisija var izvēlēties neveikt pārbaudes apmeklējumu.

2. Komisija pēc vajadzības drīkst veikt izmeklēšanu trešās valstīs ar noteikumu, ka tā saņem attiecīgo uzņēmumu piekrišanu, informē attiecīgo valsti un ka pēdējā neiebilst pret izmeklēšanu. Tiklīdz saņemta attiecīgo uzņēmumu piekrišana, Komisijai paziņo izcelsmes un/vai eksportētājai valstij to uzņēmumu nosaukumus un adreses, kuri tiks apmeklēti, un saskaņotos datumus.

3. Attiecīgajiem uzņēmumiem dara zināmu tās informācijas raksturu, kas tiks pārbaudīta pārbaudes apmeklējumu laikā, kā arī visu turpmāko informāciju, ko nepieciešams sniegt šādu apmeklējumu laikā, lai gan tas neliedz pārbaudes laikā pieprasīt sniegt sīkāku informāciju iegūtās informācijas sakarā.

4. Izmeklēšanā, ko veic, ievērojot 1., 2. un 3. punktu, Komisijai palīdz to dalībvalstu ierēdņi, kuras to lūdz.

27. pants

Paraugu ņemšana

1. Gadījumos, kad sūdzības iesniedzēju, eksportētāju vai importētāju, izstrādājumu veidu vai darījumu skaits ir liels, izmeklēšanu drīkst ierobežot līdz:

a) saprātīgam pušu, izstrādājumu vai darījumu skaitam, izmantojot paraugus, kas ir statistiski derīgi, pamatojoties uz informāciju, kas ir pieejama paraugu atlases laikā; vai

b) lielākajam produkciju, noietu vai eksportu raksturojošam apjomam, ko var saprātīgi izmeklēt rīcībā esošajā termiņā.

2. Pušu, izstrādājumu veidu vai darījumu galīgā atlase, ko veic saskaņā ar šo pantu, ir Komisijas ziņā, kaut gan priekšroka tiek dota parauga atlasei, apspriežoties ar attiecīgajām pusēm un ar to atļauju, ar noteikumu, ka šādas puses iepazīstina ar sevi un trīs nedēļās pēc izmeklēšanas sākuma dara zināmu pietiekamu informāciju, lai dotu iespēju izvēlēties raksturīgu paraugu.

3. Gadījumos, kad izmeklēšana ir ierobežota saskaņā ar šo pantu, individuālu kompensējamās subsīdijas apjomu aprēķina katram eksportētājam vai ražotājam, kurš sākumā netika izvēlēts un kurš iesniedz vajadzīgo informāciju termiņā, kas noteikts šajā regulā, izņemot gadījumus, kad eksportētāju vai ražotāju skaits ir tik liels, ka individuālas pārbaudes būtu nevajadzīgi apgrūtinošas un kavētu laikus pabeigt izmeklēšanu.

4. Ja ir nolemts ņemt paraugus un izvēlētās puses vai kāda no tām atsakās sadarboties tādā mērā, ka tas var būtiski ietekmēt izmeklēšanas rezultātu, drīkst atlasīt jaunu paraugu.

Ja tomēr būtiska nesadarbošanās turpinās vai ja nepietiek laika, lai atlasītu jaunu paraugu, piemēro attiecīgos 28. panta noteikumus.

28. pants

Nesadarbošanās

1. Gadījumos, kad jebkura ieinteresētā puse atsaka piekļuvi vai kā citādi nesagādā vajadzīgo informāciju termiņā, kas noteikts šajā regulā, vai ievērojami kavē izmeklēšanu, pagaidu vai galīgo apstiprinājumu vai noraidījumu drīkst sagatavot, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem.

Ja tiek atklāts, ka jebkura no ieinteresētajām pusēm ir piegādājusi viltotu vai maldinošu informāciju, minēto informāciju neņem vērā un drīkst izmantot pieejamos faktus.

Ieinteresētās puses tiek brīdinātas par nesadarbošanās sekām.

2. Ja atbilde netiek sniegta datorizētā veidā, to neuzskata par nesadarbošanos ar noteikumu, ka ieinteresētā puse pierāda, ka atbildes sniegšana prasītajā veidā sagādātu nesaprātīgu papildu apgrūtinājumu vai nesaprātīgus papildu izdevumus.

3. Ja informācija, ko piegādā ieinteresētā puse, nav visos aspektos pilnīga, to tomēr neignorē ar noteikumu, ka trūkumi nav tādi, kas radītu pārmērīgas grūtības, izstrādājot pieņemamu precīzu slēdzienu, un ka informācija ir iesniegta pienācīgi un laikus un ir pārbaudāma, un ka puse ir rīkojusies, cik vien labi iespējams.

4. Ja pierādījumus vai informāciju nepieņem, piegādātāju pusi tūlīt informē par iemesliem un dod tai iespēju iesniegt turpmākus paskaidrojumus noteiktajā termiņā. Ja paskaidrojumus uzskata par neapmierinošiem, šādu pierādījumu vai informācijas noraidīšanas iemeslus nodod atklātībai un norāda, publicējot slēdzienu.

5. Ja slēdzieni, tostarp tie, kas attiecas uz kompensējamo subsīdiju apjomu, ir izdarīti, pamatojoties uz 1. punkta noteikumiem, ietverot informāciju, kas uzrādīta sūdzībā, tos, ja iespējams, pienācīgi ņemot vērā izmeklēšanas termiņus, pārbauda, atsaucoties uz informāciju no citiem neatkarīgiem avotiem, kas var būt pieejami, piemēram, no publicētiem cenrāžiem, oficiālas importa statistikas un muitas deklarācijām, vai uz informāciju, kas izmeklēšanas gaitā iegūta no citām ieinteresētajām pusēm.

Šāda informācija vajadzības gadījumā var ietvert būtisku informāciju par pasaules tirgu vai citiem reprezentatīviem tirgiem.

6. Ja kāda ieinteresētā puse nesadarbojas vai sadarbojas tikai daļēji un līdz ar to netiek sniegta būtiska informācija, izmeklēšanas iznākums var būt šai pusei nelabvēlīgāks nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies.

29. pants

Konfidencialitāte

1. Ar jebkuru informāciju, kas pēc savas būtības ir konfidenciāla (piemēram, ja tās nodošana atklātībā radītu ievērojamas konkurences priekšrocības konkurentam vai ļoti negatīvi ietekmētu to personu, kura šādu informāciju sniegusi, vai to personu, no kuras persona, kura informāciju ir sniegusi, ir informāciju ieguvusi) vai ko izmeklēšanai pakļautās puses sniedz konfidenciāli, ja tam ir pietiekams pamatojums, iestādes rīkojas kā ar konfidenciālu informāciju.

2. Ieinteresētajām pusēm, kas iesniedz konfidenciālu informāciju, jāiesniedz nekonfidenciāls tās kopsavilkums. Tādi kopsavilkumi ir pietiekami precīzi, lai no tiem varētu pienācīgi saprast konfidenciāli iesniegtās informācijas būtību. Izņēmuma gadījumos šādas puses drīkst norādīt, ka šādai informācijai nav iespējams sastādīt kopsavilkumu. Šādos izņēmuma gadījumos iesniedz paziņojumu, kurā ir izklāstīti iemesli, kāpēc tas nav iespējams.

3. Ja uzskata, ka lūgums rīkoties ar informāciju kā ar konfidenciālu nav pamatots, un ja informācijas piegādātājs vai nu nevēlas sniegt piekļuvi informācijai, vai atļaut tās nodošanu atklātībā vispārīgā vai kopsavilkuma formā, šādu informāciju drīkst neņemt vērā, ja vien no uzticamiem avotiem netiek apmierinoši pierādīts, ka informācija ir pareiza. Konfidencialitātes lūgumus nenoraida patvaļīgi.

4. Šis pants nekavē Savienības iestādes nedz nodot atklātībai vispārīgu informāciju, un jo īpaši iemeslus, uz ko balstīti lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu, nedz arī nodot atklātībai pierādījumus, uz ko Savienības institūcijas balstījušās, ciktāl tas ir nepieciešams, lai paskaidrotu šos iemeslus tiesas procesā. Šādi nododot informāciju atklātībā, ņem vērā attiecīgo pušu likumīgās intereses, lai neizpaustu to komercnoslēpumus vai valsts noslēpumus.

5. Komisija un dalībvalstis, ietverot to abu ierēdņus, jebkādu informāciju, kura saņemta, ievērojot šo regulu un attiecībā uz kuru tās sniedzējs ir lūdzis ievērot konfidencialitāti, neatklāj bez minētā sniedzēja īpašas atļaujas. Informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm vai jebkurus iekšējos dokumentus, ko sagatavojušas Savienības vai tās dalībvalstu iestādes, neizpauž, izņemot šajā regulā īpaši paredzētus gadījumus.

6. Saskaņā ar šo regulu saņemto informāciju izmanto tikai tam mērķim, kuram tā pieprasīta.

Šis noteikums neliedz izmeklēšanas gaitā saņemto informāciju izmantot citu izmeklēšanu sākšanai saskaņā ar to pašu procedūru saistībā ar attiecīgo izstrādājumu.

30. pants

Nodošana atklātībā

1. Sūdzības iesniedzēji, importētāji un eksportētāji, to pārstāvju apvienības un izcelsmes un/vai eksportētāja valsts drīkst pieprasīt atklāt sīkāku informāciju par tiem būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata piemēroti pagaidu pasākumi. Šādas informācijas pieprasījumu iesniedz rakstiski uzreiz pēc pagaidu pasākumu piemērošanas, un informāciju dara zināmu rakstiski pēc iespējas drīzāk.

2. Puses, kas minētas 1. punktā, drīkst pieprasīt, lai tām galīgi atklātu būtiskos faktus un apsvērumus, uz kuru pamata plāno ieteikt piemērot galīgos pasākumus vai arī izbeigt izmeklēšanu vai lietu bez pasākumu piemērošanas, īpašu uzmanību pievēršot jebkuru faktu vai apsvērumu atklāšanai, kas atšķiras no tiem, kuri izmantoti jebkuru pagaidu pasākumu piemērošanā.

3. Pieprasījumus par galīgo atklāšanu adresē Komisijai rakstiski, un tos saņem, ja ir piemērots pagaidu maksājums, ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad maksājuma piemērošana tika publicēta. Ja pagaidu maksājums nav piemērots, pusēm dod iespēju pieprasīt galīgo atklāšanu termiņā, ko nosaka Komisija.

4. Informācijas galīgo nodošanu atklātībai veic rakstveidā. To dara, ievērojot prasību par konfidenciālas informācijas aizsardzību, tiklīdz iespējams un parasti ne vēlāk kā mēnesi pirms 14. vai 15. pantā noteikto procedūru sākšanas. Ja Komisija minētajā laikā nevar atklāt konkrētus faktus vai apsvērumus, tad tos atklāj, cik vien ātri iespējams pēc tam.

Informācijas atklāšana neskar nevienu turpmāku lēmumu, ko var pieņemt Komisija, bet, ja šāds lēmums ir pamatots ar atšķirīgiem faktiem un apsvērumiem, tos nodod atklātībai, cik ātri vien iespējams.

5. Piezīmes, kas iesniegtas pēc informācijas galīgās nodošanas atklātībā, tiek ņemtas vērā tikai tad, ja tās ir saņemtas laikposmā, ko nosaka Komisija katrā atsevišķā gadījumā un kas ir vismaz 10 dienas, pienācīgi ņemot vērā lietas steidzamību. Ja ir jāveic papildu informācijas galīgā nodošana atklātībā, var noteikt īsāku laikposmu.

31. pants

Savienības intereses

1. Lai nolemtu, vai Savienības intereses prasa iejaukšanos, novērtē visas dažādās intereses kopumā, tostarp vietējās ražošanas nozares un lietotāju, un patērētāju intereses. Slēdzienu atbilstīgi šim pantam pieņem tikai tad, kad visām pusēm ir dota iespēja darīt zināmu savu viedokli saskaņā ar 2. punktu. Lai izdarītu novērtējumu, īpaši ņem vērā vajadzību likvidēt kaitējumu radošās subsidēšanas sekas, kas traucē tirdzniecību, un atjaunot efektīvu konkurenci. Pasākumus, kas noteikti, pamatojoties uz atklāto subsidēšanu un kaitējumu, drīkst nepiemērot, ja iestādes, pamatojoties uz visu iesniegto informāciju, var skaidri secināt, ka piemērot šādus pasākumus nav Savienības interesēs.

2. Lai iestādes, uz pamatotu argumentu pamata lemjot par to, vai pasākumu piemērošana ir vai nav Savienības interesēs, varētu ņemt vērā visus viedokļus un informāciju, sūdzības iesniedzēji, importētāji un to pārstāvju apvienības, lietotāju pārstāvji un patērētāju pārstāvju organizācijas drīkst termiņā, kas precizēts paziņojumā par kompensācijas maksājuma izmeklēšanas sākumu, iepazīstināt ar sevi un piegādāt Komisijai informāciju. Šādu informāciju vai attiecīgos to kopsavilkumus dara zināmus citām šajā punktā norādītajām pusēm, un tām ir tiesības atbildēt uz šādu informāciju.

3. Puses, kas rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, var pieprasīt tikšanos. Šādi lūgumi tiek atzīti, ja tie ir iesniegti termiņā, kas noteikts 2. punktā, un ja tajos ir izklāstīti iemesli, kāpēc no Savienības interešu viedokļa puses būtu jāuzklausa.

4. Puses, kas ir rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, var iesniegt komentārus par ikviena pagaidu maksājuma piemērošanu. Šādus komentārus saņem 25 dienu laikā no konkrēto pasākumu piemērošanas dienas, ja tie ir jāņem vērā, un tos vai attiecīgos to kopsavilkumus dara pieejamus citām personām, kurām ir tiesības atbildēt uz šādiem komentāriem.

5. Komisija izskata pienācīgi iesniegto informāciju un to, ciktāl tā ir reprezentatīva, un šādas analīzes rezultātus kopā ar atzinumu pēc būtības nosūta 25. pantā minētajai komitejai kā daļu no pasākumu projekta, ko iesniedz saskaņā ar 14. un 15. pantu. Komisijai būtu jāņem vērā komitejā paustie viedokļi, ievērojot Regulā (ES) Nr. 182/2011 paredzētos nosacījumus.

6. Puses, kas ir rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, drīkst pieprasīt, lai tām būtu pieejami fakti un apsvērumi, uz kuru pamata varētu pieņemt galīgos lēmumus. Šādu informāciju dara pieejamu tiktāl, cik tas iespējams, un neskarot nevienu turpmāku Komisijas lēmumu.

7. Informāciju ņem vērā tikai tad, ja tai ir pievienoti faktiski pierādījumi, kas pamato tās derīgumu.

32. pants

Saistība starp kompensācijas maksājuma pasākumiem un daudzpusēju zaudējuma atlīdzību

Ja uz ievestu izstrādājumu attiecina jebkādus pretpasākumus, ko piemēro pēc Subsīdiju nolīgumā noteiktās strīdu izšķiršanas procedūras, un šādi pasākumi ir piemēroti, lai likvidētu kaitējumu, kas radies kompensējamo subsīdiju dēļ, tad jebkuru kompensācijas maksājumu, kas piemērots attiecībā uz šādu izstrādājumu, tūlīt atliek vai atceļ atkarībā no situācijas.

33. pants

Nobeiguma noteikumi

Šī regula neliedz piemērot:

a) jebkādus īpašus noteikumus, kas noteikti līgumos starp Savienību un trešām valstīm;

b) Savienības regulas lauksaimniecības nozarē, kā arī Padomes Regulas (EK) Nr. 1667/2006 ([1]), (EK) Nr. 614/2009 ([2]) un (EK) Nr. 1216/2009 ([3]). Šī regula darbojas kā papildinājums minētajām regulām un kā atkāpe no jebkuriem to noteikumiem, kas kavē kompensācijas maksājumu piemērošanu;

c) īpašus pasākumus ar noteikumu, ka šāda rīcība nav pretrunā ar saistībām, kas pieņemtas saskaņā ar VVTT 1994.

34. pants

Ziņojums

Komisija iekļauj informāciju par šīs regulas īstenošanu savā gada ziņojumā par tirdzniecības aizsardzības pasākumu piemērošanu un īstenošanu, ko iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 23. pantu.

35. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 597/2009 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu VI pielikumā.

36. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2016. gada 8. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
M. SCHULZ	A.G. KOENDERS

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 1667/2006 (2006. gada 7. novembris) par glikozi un laktozi (OV L 312, 11.11.2006., 1. lpp.).
([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 614/2009 (2009. gada 7. jūlijs) par vienotu sistēmu ovalbumīna un laktalbumīna tirdzniecībai (OV L 181, 14.7.2009., 8. lpp.).
([3]) Padomes Regula (EK) Nr. 1216/2009 (2009. gada 30. novembris), ar ko nosaka tirdzniecības režīmu, kas piemērojams dažām lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtām precēm (OV L 328, 15.12.2009., 10. lpp.).

I PIELIKUMS

EKSPORTA SUBSĪDIJU SARAKSTS AR PASKAIDROJUMIEM

a) Tiešu subsīdiju piešķiršana no valdības uzņēmumam vai ražošanas nozarei, pamatojoties uz eksporta apjomu.

b) Valūtas saglabāšanas pasākumi vai jebkura līdzīga prakse, kas ietver piemaksas par eksportu.

c) Valdības piedāvāti vai obligāti noteikti vietējā transporta un kravas pārvadājumu tarifi par eksporta sūtījumiem ar labvēlīgākiem noteikumiem nekā sūtījumiem valsts robežās.

d) Ievestu vai vietējo izstrādājumu vai pakalpojumu piešķiršana no valdību vai to aģentūru puses, kurus izmanto eksporta preču ražošanai, tieši vai netieši caur struktūrām, kas darbojas valdības uzdevumā, ar noteikumiem, kas ir labvēlīgāki nekā par līdzīgu vai tieši konkurējošu izstrādājumu piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko izmanto preču ražošanai vietējam tirgum, ja (attiecībā uz izstrādājumiem) šādi noteikumi ir labvēlīgāki nekā tie, kas to eksportētājiem ir komerciāli pieejami ([1]) pasaules tirgos.

e) Pilnīgs vai daļējs atbrīvojums no tiešajiem nodokļiem ([2]) vai sociālās labklājības maksājumiem, šādu nodokļu vai maksājumu atvieglojumi vai iekasēšanas atlikšana ([3]), ko rūpniecības vai tirdzniecības uzņēmumi ir samaksājuši vai kas tiem ir jāmaksā, un kas konkrēti attiecas uz eksportu.

f) Speciālu atlaižu piešķiršana, kas ir tieši saistītas ar eksportu vai eksporta izpildi, papildus tām, kas ir piešķirtas attiecībā uz ražošanu vietējam patēriņam, aprēķinos, uz kuru pamata iekasē tiešos nodokļus.

g) Atbrīvojums attiecībā uz eksportēto izstrādājumu ražošanu un izplatīšanu no netiešajiem nodokļiem ([4]), kas pārsniedz tos, kurus iekasē attiecībā uz līdzīgu izstrādājumu ražošanu un izplatīšanu, ja tos pārdod vietējam patēriņam, vai šādu nodokļu atvieglojumi.

h) Atbrīvojums, atvieglojumi vai iekasēšanas atlikšana no progresīvajiem iepriekšējo posmu netiešajiem nodokļiem ([4]) par precēm vai pakalpojumiem, ko izmanto eksportēto izstrādājumu ražošanā, ja pārsniegts atbrīvojums, atvieglojumi vai iekasēšanas atlikšana no līdzīgiem progresīvajiem iepriekšējo posmu netiešajiem nodokļiem par precēm vai pakalpojumiem, ko izmanto līdzīgu izstrādājumu ražošanā, ja tos pārdod vietējam patēriņam; tomēr ar noteikumu, ka no tādiem progresīvajiem iepriekšējo posmu netiešajiem nodokļiem par eksportētiem izstrādājumiem drīkst atbrīvot, tādiem nodokļiem drīkst piešķirt atvieglojumus un drīkst atlikt to iekasēšanu pat tad, ja neatbrīvo, nepiešķir atvieglojumus un neatceļ tādu nodokļu iekasēšanu, ja tie uzlikti līdzīgiem izstrādājumiem, ko pārdod vietējam patēriņam, ja progresīvie iepriekšējo posmu netiešie nodokļi ir uzlikti izejvielām, ko patērē eksportēto izstrādājumu ražošanā (ņemot vērā parastu atkritumu daudzumu) ([5]). Šo punktu interpretē saskaņā ar nostādnēm par izejvielu patēriņu ražošanas procesā, kas ietvertas II pielikumā.

i) Ievedmuitas ([4]) atvieglojumi vai atmaksāšana, kas pārsniedz to, kura uzlikta ievestajām izejvielām, kas patērētas eksportēto izstrādājumu ražošanā (ņemot vērā parastu atkritumu daudzumu); tomēr ar noteikumu, ka īpašos gadījumos uzņēmums drīkst izmantot kādu daudzumu vietējā tirgus izejvielu, kas ir vienlīdzīgas ar ievestajām izejvielām, tādas pašas kvalitātes un ar tādām pašām īpašībām kā ievestās izejvielas, kā to aizstājēju, lai iegūtu no šā noteikuma, ja imports un attiecīgā eksporta operācija abas notiek saprātīgā laikposmā, kas nepārsniedz divus gadus.

([1]) "Komerciāli pieejams" nozīmē, ka izvēle starp vietējiem un ievestajiem ražojumiem ir neierobežota un ir atkarīga tikai no komerciāliem apsvērumiem.

([2]) Šajā regulā:

([3]) "tiešie nodokļi" nozīmē algas nodokli, peļņas nodokli, nodokļus, ko uzliek procentiem, nomas maksai, honorāriem un citām ienākumu formām, kā arī nekustamā īpašuma nodokļus,
- "ievedmuita" nozīmē tarifus, nodevas un citus fiskālos maksājumus, kas citur šajā zemsvītras piezīmē nav minēti, ko uzliek importam,
- "netiešie nodokļi" nozīmē pārdošanas, akcīzes, apgrozījuma, pievienotās vērtības, franšīzes nodokļus, zīmognodevas, īpašnieka maiņas nodokli, inventāru un iekārtas, robežšķērsošanas nodokļus un visus pārējos nodokļus, izņemot tiešos nodokļus un ievedmuitu,
- "iepriekšējo posmu" netiešie nodokļi ir tie, ar ko apliek preces vai pakalpojumus, ko tieši vai netieši izmanto, izgatavojot produktu,
- "progresīvi" netiešie nodokļi ir daudzpakāpju nodokļi, ko uzliek, ja nav turpmākas nodokļa kreditēšanas mehānisma un ja preces un pakalpojumi, kas ir pakļauti nodoklim vienā ražošanas pakāpē, tiek izmantoti nākamajā ražošanas pakāpē,
- nodokļu "atvieglojumi" ietver nodokļu atmaksāšanu vai atlaides,
- "atvieglojumi vai atmaksa" ietver pilnīgu vai daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas vai ievedmuitas iekasēšanas atlikšanu.
- Iekasēšanas atlikšana var arī nebūt eksporta subsīdija, ja, piemēram, tiek iekasēta atbilstīga procentu summa.

([4]) Skatīt e) punktā iekļauto 2. zemsvītras piezīmi.

([5]) Šā pielikuma h) punktu nepiemēro pievienotās vērtības nodokļa sistēmām un robežšķērsošanas nodokļa pielāgojumam tā vietā, un jautājums par pārlieku lieliem pievienotās vērtības nodokļa atvieglojumiem ir iztirzāts tikai g) punktā.

Šo punktu interpretē saskaņā ar pamatnostādnēm par izejvielu patēriņu ražošanas procesā, kas ietvertas II pielikumā, un pamatnostādnēm, lai noteiktu tādu aizvietojumu kā eksporta subsīdijas, kas ietvertas III pielikumā, atmaksāšanas sistēmas.

j) Eksporta kredītu garantiju vai apdrošināšanas sistēmas, apdrošināšanas vai garantiju sistēmas pret eksporta izstrādājumu ražošanas izmaksu pieaugumu vai pret zaudējumiem valūtas kursa svārstību dēļ nodrošināšana, ko veic valdība (vai speciālas iestādes, ko kontrolē valdības), par tādām apdrošināšanas iemaksu likmēm, kas nav piemērotas, lai segtu tādu sistēmu ilgtermiņa darbības izmaksas un zaudējumus.

k) Eksporta kredītu piešķiršana, ko veic valdība (vai speciālas iestādes, ko kontrolē valdības un/vai kas darbojas ar valdību pilnvarām), par likmēm, kas ir zemākas par tām, kuras tiem faktiski jāmaksā par šādi izmantotiem naudas līdzekļiem (vai kas būtu jāmaksā, ja tie aizņemtos starptautiskajos kapitāla tirgos, lai saņemtu naudas līdzekļus ar tādu pašu termiņu un pārējiem kredītnoteikumiem, un kas izteikti tajā pašā valūtā, kādā ir eksporta kredīts), vai arī situācija, kad valdība vai tās iestādes samaksā visu vai daļu to izdevumu, ko eksportētāji vai finanšu institūcijas izdevušas, saņemot kredītu, ciktāl tos izmanto, lai nodrošinātu būtiskas priekšrocības eksporta kredītnoteikumu jomā.

Ja tomēr kāda Pasaules Tirdzniecības organizācijas dalībvalsts ir uzņēmusies starptautiskas saistības oficiālo eksporta kredītu jomā, kurās no 1979. gada 1. janvāra piedalās vismaz 12 sākotnējās dalībvalstis (vai turpmākas saistības, ko ir pieņēmušas šīs sākotnējās dalībvalstis), vai ja kāda Pasaules Tirdzniecības organizācijas dalībvalsts praksē piemēro attiecīgo saistību noteikumus attiecībā uz procentu likmēm, tad eksporta kredītu praksi, kas atbilst tādiem noteikumiem, neuzskata par eksporta subsīdiju.

l) Jebkurš cits valsts maksājums, kas veido eksporta subsīdiju VVTT 1994 XVI panta nozīmē.

II PIELIKUMS

NOSTĀDNES PAR RAŽOŠANAS FAKTORU IZLIETOJUMU RAŽOŠANAS PROCESĀ [1]

1. Netiešo nodokļu atlaižu sistēmas var paredzēt atbrīvojumu no tādiem iepriekšējo posmu progresīvajiem netiešiem nodokļiem, tādu nodokļu atvieglojumus vai iekasēšanas atlikšanu vai atbrīvojumu no nodokļiem, kas uzlikti izejvielām, ko patērē, ražojot eksportētos izstrādājumus (ņemot vērā parastu atkritumu daudzumu). Līdzīgi nodokļa atmaksāšanas sistēmā var paredzēt ievedmuitas atvieglojumus vai atmaksāšanu, kas uzlikta izejvielām, kuras patērētas, ražojot eksportētos izstrādājumus (ņemot vērā parastu atkritumu daudzumu).

2. Eksporta subsīdiju sarakstā ar paskaidrojumiem I pielikuma h) un i) punktā ir atsauce uz terminu "izejvielas, kas patērētas eksportēto izstrādājumu ražošanā". Saskaņā ar h) punktu netiešo nodokļu atlaižu sistēma var veidot eksporta subsīdiju tādā mērā, cik no tās izriet atbrīvojums no iepriekšējo posmu progresīvajiem netiešiem nodokļiem, tādu nodokļu atvieglojumi vai iekasēšanas atlikšana, kas pārsniedz šādu nodokļu lielumu, ko faktiski uzliek izejvielām, kuras patērē eksportētā izstrādājuma ražošanā. Saskaņā ar i) punktu atmaksāšanas sistēmas var veidot eksporta subsīdiju tādā mērā, cik no tām izriet ievedmuitas atvieglojumi vai iekasēšanas atlikšana, kas pārsniedz to, ko faktiski uzliek izejvielām, kuras patērē eksportētā izstrādājuma ražošanā. Abos punktos ir noteikts, ka, konstatējot izejvielu patēriņu eksportēto izstrādājumu ražošanā, jāņem vērā parasts atkritumu daudzums. Minētā pielikuma i) punktā ir paredzēts vajadzības gadījumā izmantot arī aizstāšanu.

3. Pārbaudot, vai izejvielas ir patērētas eksportētā izstrādājuma ražošanā, kas ir daļa no kompensācijas maksājuma izmeklēšanas atbilstīgi šai regulai, Komisija parasti rīkojas saskaņā ar šādu kārtību.

4. Ja ir aizdomas, ka netiešo nodokļu atlaižu sistēma vai atmaksāšanas sistēmas piemērošanas dēļ veidojas subsīdija, jo ievedmuitai vai netiešajiem nodokļiem, ko uzliek izejvielām, kuras patērē eksportētā izstrādājuma ražošanā, ir piešķirtas pārāk lielas atlaides vai arī ir atmaksāta pārāk liela summa, Komisijai vispirms jānosaka, vai eksportētājas valsts valdība ir izveidojusi un piemēro kādu sistēmu vai procedūru, kas ļauj apstiprināt, kādas izejvielas un kādos daudzumos ir patērētas eksportētā izstrādājuma ražošanā. Ja tiek noteikts, ka šādu sistēmu vai procedūru piemēro, tad Komisijai pēc tam ir jāpārbauda šī sistēma vai procedūra, lai redzētu, vai tā ir saprātīga, vai tā ir efektīva paredzētā mērķa sasniegšanai un vai tā ir pamatota uz vispārpieņemto tirdzniecības praksi eksportētājā valstī. Komisija var uzskatīt par nepieciešamu saskaņā ar 26. panta 2. punktu veikt dažas praktiskas pārbaudes, lai pārbaudītu informāciju un pārliecinātos, ka sistēma vai procedūra ir piemērota efektīvi.

5. Ja šādas sistēmas vai procedūras nav, ja tā nav saprātīga vai arī ja tā ir izveidota un uzskatīta par saprātīgu, bet atklājas, ka to nepiemēro vai arī piemēro neefektīvi, tad eksportētājai valstij parasti jāveic turpmāka pārbaude, kas ir pamatota uz iesaistītajām faktiskajām izejvielām, lai noteiktu, vai ir noticis pārlieku liels maksājums. Ja Komisija to uzskata par vajadzīgu, drīkst veikt turpmāku pārbaudi saskaņā ar 4. punktu.

6. Komisijai izejvielas parasti ir jāuzskata par fiziski iekļautām, ja šādas izejvielas izmanto ražošanas procesā un tās fiziski atrodas eksportētajā izstrādājumā. Izejvielai galaizstrādājumā nav obligāti jābūt tādā veidā, kādā tā bija brīdī, kad to iekļāva ražošanas procesā.

7. Nosakot konkrētas izejvielas daudzumu, kas ir patērēts eksportētā izstrādājuma ražošanā, parasti jāņem vērā "parasts atkritumu daudzums", un šādus atkritumus parasti uzskata par patērētiem eksportētā izstrādājuma ražošanā. Termins "atkritumi" attiecas uz to izejvielu daļu, kas ražošanas procesā nepilda neatkarīgu funkciju, kas netiek patērēta eksportētā izstrādājuma ražošanā (tādu iemeslu dēļ kā neefektivitāte) un ko tas pats izgatavotājs neatgūst, neizmanto vai nepārdod.

8. Nosakot, vai uzrādītais atkritumu daudzums ir "parasts", Komisijai parasti ir jāņem vērā ražošanas process, ražošanas nozares caurmēra pieredze eksportētājā valstī, kā arī citi tehniskie faktori atkarībā no situācijas. Komisijai ir jāpatur

[1] Izejvielas, kas patērētas ražošanas procesā, ir produktā fiziski iekļautas izejvielas, kā arī enerģija, degviela un eļļa, kas izmantota ražošanas procesā, un katalizatori, kas patērēti to izmantošanas laikā, lai iegūtu eksportēto izstrādājumu.

prātā, ka svarīgs jautājums ir tas, vai eksportētājas valsts iestādes ir saprātīgi aprēķinājušas atkritumu daudzumu, ja šādu daudzumu gatavojas iekļaut nodokļa vai nodevas atlaidēs vai atvieglojumos.

III PIELIKUMS

PAMATNOSTĀDNES, LAI NOTEIKTU ATMAKSĀŠANAS SISTĒMAS ATTIECĪBĀ UZ TĀDU AIZVIETOJUMU KĀ EKSPORTA SUBSĪDIJAS

I

Atmaksāšanas sistēmas var pieļaut to izejvielu, kas ir patērētas cita izstrādājuma ražošanas procesā, ievedmuitas kompensācijas vai atmaksāšanu, ja eksportējot pēdējais minētais izstrādājums satur vietējās izejvielas, kam ir tāda pati kvalitāte un īpašības kā aizvietotajām ievestajām izejvielām. Ievērojot I pielikuma i) punktu, atmaksāšanas sistēmas attiecībā uz aizvietojumu var būt eksporta subsīdija tādā mērā, cik tās izraisa pārlieku lielu tās ievedmuitas atmaksāšanu, kas sākotnēji iekasēta par ievestajām izejvielām, par kurām tiek pieprasīta atmaksāšana.

II

Izskatot jebkuru atmaksāšanas sistēmu attiecībā uz aizvietojumu saistībā ar kompensācijas maksājuma izmeklēšanu, ko veic saskaņā ar šo regulu, Komisijai parasti ir jārīkojas, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

1) I pielikuma i) punktā ir noteikts, ka, ražojot izstrādājumu eksportam, ievestās izejvielas drīkst aizvietot ar vietējā tirgus izejvielām ar noteikumu, ka šādas izejvielas ir vienādā daudzumā un tām ir tāda pati kvalitāte un īpašības kā ievestajām izejvielām, kuras aizvieto. Pārbaudes sistēma vai procedūra ir svarīga, jo tā dod eksportētājas valsts valdībai iespēju nodrošināt un pierādīt, ka izejvielu daudzums, par ko tiek prasīta atmaksāšana, nepārsniedz līdzīgu jebkurā formā izvesto izstrādājumu daudzumu un ka ievedmuitas atmaksāšana nepārsniedz to ievedmuitu, kas sākotnēji tika iekasēta par minētajām ievestajām izejvielām;

2) ja ir aizdomas, ka atmaksāšanas sistēmas attiecībā uz aizvietojumu piemērošanas dēļ veidojas subsīdija, Komisijai vispirms jānosaka, vai eksportētājas valsts valdība ir izveidojusi un piemēro kādu apstiprinājuma sistēmu vai procedūru. Ja tiek noteikts, ka šādu sistēmu vai procedūru piemēro, tad Komisijai pēc tam parasti ir jāpārbauda šīs pārbaudes procedūras, lai redzētu, vai tās ir saprātīgas, vai tās ir efektīvas paredzētā mērķa sasniegšanai un vai tās ir pamatotas uz vispārpieņemto tirdzniecības praksi eksportētājā valstī. Ciktāl tiek noteikts, ka procedūras atbilst šim kritērijam un ir piemērotas efektīvi, tiks uzskatīts, ka subsīdija nepastāv. Komisija var uzskatīt par nepieciešamu saskaņā ar 26. panta 2. punktu veikt dažas praktiskas pārbaudes, lai pārbaudītu informāciju un pārliecinātos, ka pārbaudes procedūras ir piemērotas efektīvi;

3) ja šādu procedūru nav, ja tās nav saprātīgas vai arī ja tādas procedūras ir izveidotas un uzskatītas par saprātīgu, bet tiek atklāts, ka tās faktiski nepiemēro vai arī piemēro neefektīvi, ir iespējama subsīdija. Tādos gadījumos eksportētājai valstij būtu jāveic turpmāka pārbaude, kas ir pamatota uz faktiskajiem iesaistītajiem darījumiem, lai noteiktu, vai ir noticis pārlieku liels maksājums. Ja Komisija to uzskata par vajadzīgu, drīkst veikt turpmāku pārbaudi saskaņā ar 2. punktu;

4) noteikumu par atmaksāšanu attiecībā uz aizvietojumu, saskaņā ar kuru eksportētājiem ir atļauts izvēlēties konkrētus importa sūtījumus, par kuriem pieprasīt nodokļa atmaksāšanu, pašu par sevi nevajadzētu uzskatīt par subsīdijas veidotāju faktoru;

5) pārlieku lielu ievedmuitas maksājuma atmaksāšanu I pielikuma i) punkta nozīmē uzskata par pastāvošu tad, ja valdības ir maksājušas procentus par jebkurām summām, kas ir izmaksātas atpakaļ saskaņā ar to atmaksāšanas sistēmām, tādā mērā, kādā procenti faktiski ir samaksāti vai ir maksājami.

IV PIELIKUMS

(Šis pielikums atjauno Lauksaimniecības nolīguma 2. pielikumu. Visi termini vai frāzes, kas nav šeit izskaidrotas vai kas nav pietiekami skaidras pašas par sevi, ir jāinterpretē minētā nolīguma kontekstā.)

VIETĒJAIS ATBALSTS: PAMATS, UZ KURA ATBRĪVO NO SAMAZINĀŠANAS SAISTĪBĀM

1. Vietējā atbalsta pasākumi, par kuriem pieprasa atbrīvojumu no samazināšanas saistībām, atbilst pamatprasībai, ka tiem nav ietekmes uz ražošanu, nedz arī tādu seku, kas rada tirdzniecības traucējumus, vai arī šādas sekas ir minimālas. Attiecīgi – visi pasākumi, par kuriem tiek prasīts atbrīvojums, atbilst šādiem pamatkritērijiem:

   a) minētais atbalsts tiek sniegts ar valdības programmas starpniecību, kuru finansē no valsts līdzekļiem (tostarp ar iepriekš zināmiem ieņēmumiem) un kura neietver pārskaitījumus no patērētājiem; un

   b) minētajam atbalstam nav tādu seku, ka veidojas cenu atbalsts par labu ražotājiem;

   kā arī kritērijiem un nosacījumiem, kas ir raksturīgi šai politikai, kā precizēts tālāk tekstā.

Valsts pakalpojumu programmas

2. Vispārīgi pakalpojumi

   Šīs kategorijas politika ietver izdevumus (vai iepriekš zināmus ieņēmumus) attiecībā uz programmām, kas sniedz pakalpojumus vai ieguvumu lauksaimniecībai vai lauku rajoniem. Tās neietver tiešus maksājumus ražotājiem vai pārstrādātājiem. Šādas programmas, kas ietver turpmāk minēto sarakstu, bet var būt plašākas par to, atbilst vispārīgajiem 1. punkta kritērijiem un politikai raksturīgajiem nosacījumiem, kur tas tālāk precizēts:

   a) izpēte, tostarp vispārējā izpēte, izpēte saistībā ar vides aizsardzības programmām, kā arī izpētes programmas, kas saistītas ar konkrētiem izstrādājumiem;

   b) kaitēkļu un slimību apkarošana, tostarp vispārīgie un konkrētiem izstrādājumiem domātie kaitēkļu un slimību apkarošanas pasākumi, piemēram, agrās brīdināšanas sistēmas, karantīna un izskaušana;

   c) mācību pakalpojumi, tostarp gan vispārīgie, gan specifiskie mācību līdzekļi;

   d) popularizēšanas un konsultāciju pakalpojumi, tostarp tādu līdzekļu sagāde, kas atvieglo informācijas un izpētes rezultātu nodošanu ražotājiem un patērētājiem;

   e) inspekcijas pakalpojumi, tostarp vispārīgi inspekcijas pakalpojumi un konkrētu izstrādājumu pārbaudes veselības, drošības, šķirošanas vai standartizācijas vajadzībām;

   f) tirdzniecības un veicināšanas pakalpojumi, ietverot tirgus informāciju, padomus un veicināšanu attiecībā uz konkrētiem izstrādājumiem, bet neskaitot izdevumus neprecizētiem mērķiem, ko pārdevēji varētu izmantot, lai samazinātu savu pārdošanas cenu vai piešķirtu tiešu ekonomisku ieguvumu pircējiem; un

   g) infrastruktūras pakalpojumi: elektrotīkli, ceļi un pārējie transporta līdzekļi, tirgus un ostas iekārtas, ūdens piegādes iekārtas, dambji un kanalizācijas sistēmas, kā arī infrastruktūras darbi, kas saistīti ar vides aizsardzības programmām. Visos gadījumos izdevumi tiek piešķirti tikai kapitālu konstrukciju sagādei vai celtniecībai un tajos nav ietverta lauku saimniecības subsidēta piegāde, izņemot vispārēji pieejamu komunālo pakalpojumu tīkla iekārtu subsidētu piegādi. Tajos nav ietvertas izejvielu vai darbības izmaksas vai atvieglota maksa par pakalpojumiem.

3. Krājumu glabāšana valsts noliktavās pārtikas drošības apsvērumu dēļ ([1])

Izdevumi (vai iepriekš zināmi ieņēmumi) attiecībā uz izstrādājumu krājumu uzkrāšanu un glabāšanu, kas ir neatņemama valsts tiesību aktu paredzētas pārtikas drošības programmas sastāvdaļa. Saistībā ar šādu programmu tajos var būt ietverts valsts atbalsts par izstrādājumu glabāšanu privātās noliktavās.

Šādu krājumu uzkrāšana un apjoms atbilst iepriekš noteiktiem mērķiem, kas ir saistīti tikai ar pārtikas drošību. Krājumu uzkrāšanas un nodošanas process ir finansiāli atklāts. Valsts veic pārtikas iepirkumus par konkrētā brīža tirgus cenām, un pārtikas drošības krājumu pārdošanas cena nav mazāka par konkrētā izstrādājuma un kvalitātes pašreizējo vietējā tirgus cenu.

4. Vietējā pārtikas palīdzība ([2])

Izdevumi (vai iepriekš zināmi ieņēmumi) attiecībā uz vietējās pārtikas palīdzības piešķiršanu trūcīgajiem iedzīvotāju slāņiem.

Uz tiesībām saņemt pārtikas palīdzību attiecas skaidri noteikti kritēriji, kas ir saistīti ar uzturvielu mērķiem. Šāda palīdzība izpaužas kā tieša pārtikas piegāde konkrētajām personām vai arī līdzekļu piešķiršana, lai dotu tiesīgajiem saņēmējiem iespēju nopirkt pārtiku vai nu tirgū, vai par subsidētām cenām. Valsts veic pārtikas iepirkumus par konkrētā brīža tirgus cenām, un palīdzības finansēšana un vadība ir atklāta.

5. Tiešie maksājumi ražotājiem

Atbalsts, ko sniedz ar tiešu maksājumu starpniecību (vai ar iepriekš zināmiem ieņēmumiem, ietverot samaksu graudā) ražotājiem, par kuriem tiek prasīts atbrīvojums no samazināšanas saistībām, atbilst pamatkritērijiem, kas noteikti 1. punktā, kā arī konkrētiem kritērijiem, ko piemēro individuāliem tiešā maksājuma veidiem, kā noteikts 6. līdz 13. punktā. Ja atbrīvojumu no samazināšanas prasa par jebkuru esošu vai jaunu tiešā maksājuma veidu, kas nav minēts 6. līdz 13. punktā, tas atbilst kritērijiem, kas noteikti 6. punkta b) līdz e) apakšpunktā, papildus vispārīgajiem kritērijiem, kas noteikti 1. punktā.

6. Ar ražošanu nesaistīts pabalsts

a) Tiesības uz šādiem maksājumiem nosaka skaidri definēti kritēriji, kā ienākumi, ražotāja vai zemes īpašnieka statuss, faktoru izmantošana vai ražošanas līmenis definētā un noteiktā pārskata laikposmā.

b) Šādu maksājumu summa jebkurā noteiktā gadā nav saistīta vai pamatota ar produkcijas veidu un apjomu (ietverot mājlopu vienības), ko ir sācis ražotājs jebkurā gadā pēc pārskata laikposma.

c) Šādu maksājumu summa jebkurā noteiktā gadā nav saistīta vai pamatota ar vietējām vai starptautiskajām cenām, ko piemēro jebkurai produkcijai, kas ir sākta jebkurā gadā pēc pārskata laikposma.

d) Šādu maksājumu summa jebkurā noteiktā gadā nav saistīta vai pamatota ar ražošanas faktoriem, kas ir izmantoti jebkurā gadā pēc pārskata laikposma.

e) Lai saņemtu šādus maksājumus, netiek prasīta nekāda produkcija.

7. Valsts finansiālā līdzdalība ienākumu apdrošināšanas un ienākumu garantiju programmās

a) Tiesības uz šādiem maksājumiem nosaka ienākumu zaudējums, ņemot vērā tikai tos ienākumus, kas gūti no lauksaimniecības, kas pārsniedz 30 % no vidējiem bruto ienākumiem vai līdzvērtīgu summu tīro ienākumu izteiksmē (izņemot jebkurus maksājumus no tās pašas vai līdzīgas programmas) iepriekšējā trīs gadu laikposmā, vai trīs gadu vidējo apjomu, kas balstīts uz iepriekšējo piecu gadu laikposmu, izņemot lielāko un mazāko vērtību. Jebkuram ražotājam, kurš atbilst šim nosacījumam, ir tiesības saņemt maksājumus.

([1]) Šā pielikuma 3. punktā par atbilstīgām šā punkta noteikumiem uzskata valsts krājumu uzglabāšanas programmas pārtikas drošības mērķiem jaunattīstības valstīs, kuru darbība ir pārredzama un tiek veikta saskaņā ar oficiāli publicētiem objektīviem kritērijiem vai pamatnostādnēm, ietverot programmas, saskaņā ar kurām pārtikas produktu krājumus pārtikas drošības mērķiem iepērk un piegādā par kontrolētām cenām, ar noteikumu, ka starpība starp iepirkuma cenu un ārējo references cenu ir uzskaitīta kopējā atbalsta summā (*AMS*).

([2]) Šā pielikuma 3. un 4. punktā par atbilstīgu šā punkta noteikumiem uzskata pārtikas produktu piegādi par subsidētām cenām ar mērķi apmierināt jaunattīstības valstu trūcīgo pilsētas un lauku iedzīvotāju vajadzību pēc pārtikas regulāri un par saprātīgām cenām.

b) Šādu maksājumu summa kompensē mazāk nekā 70 % no ražotāja ienākumu zaudējuma tajā gadā, kad ražotājs kļūst tiesīgs saņemt šo palīdzību.

c) Jebkuru šādu maksājumu summa attiecas tikai uz ienākumiem, un tā neattiecas uz produkcijas veidu vai apjomu (ietverot mājlopu vienības), ko ir sācis ražotājs, vai uz vietējām vai starptautiskajām cenām, ko piemēro šādai produkcijai, vai uz izmantotajām izejvielām.

d) Ja ražotājs vienā un tajā pašā gadā saņem maksājumus saskaņā ar šo punktu un saskaņā ar 8. punktu (atbrīvojums dabas katastrofas gadījumā), tad šādu maksājumu kopsumma ir mazāka nekā 100 % ražotāja kopējo zaudējumu.

8. Maksājumi (kas veikti vai nu tieši, vai ar valsts finansiālu līdzdalību ražas apdrošināšanas programmās), lai sniegtu pabalstu pēc dabas katastrofām

a) Tiesības uz šādiem maksājumiem rodas tikai tad, ja valsts iestādes ir formāli atzinušas, ka ir notikusi vai notiek dabas katastrofa vai līdzīgs posts (tostarp slimības uzliesmojumi, kaitēkļu invāzijas, kodolkatastrofas un karš konkrētās dalībvalsts teritorijā), un to nosaka produkcijas zaudējums, kas pārsniedz 30 % no produkcijas vidējā apjoma iepriekšējā trīs gadu laikposmā vai triju no pēdējo piecu gadu vidējā apjoma, neskaitot lielāko un mazāko vērtību.

b) Maksājumus, kas pienākas pēc katastrofas, piemēro tikai attiecībā uz ienākumu, mājlopu (tostarp maksājumus par dzīvnieku veterināro ārstēšanu), zemes vai citu izejvielu zaudējumiem, kas radušies minētās dabas katastrofas dēļ.

c) Maksājumi kompensē ne vairāk kā kopējās šādu zaudējumu aizstāšanas izmaksas un neietver prasību precizēt vai norādīt nākamās produkcijas veidu vai daudzumu.

d) Maksājumi, kas veikti katastrofas laikā, nepārsniedz to līmeni, kas tiek prasīts, lai novērstu vai samazinātu turpmākos zaudējumus, kā noteikts b) kritērijā.

e) Ja ražotājs vienā un tajā pašā gadā saņem maksājumus saskaņā ar šo punktu un saskaņā ar 7. punktu (ienākumu apdrošināšanas un ienākumu garantiju programmas), šādu maksājumu kopsumma ir mazāka nekā 100 % ražotāja kopējo zaudējumu.

9. Strukturālu pielāgojumu palīdzība, ko sniedz ar ražotāju atkāpšanās programmu starpniecību

a) Tiesības uz šādiem maksājumiem nosaka, atsaucoties uz skaidri noteiktiem kritērijiem programmās, kas ir izstrādātas, lai atvieglotu to personu atkāpšanos, kas ir nodarbinātas pārdodamu lauksaimniecības produktu ražošanā, vai viņu pāreju uz nodarbošanos, kas nav saistīta ar lauksaimniecību.

b) Maksājumi ir atkarīgi no nosacījuma, ka saņēmējiem ir pilnīgi un neatgriezeniski jāaiziet no pārdodamu lauksaimniecības produktu ražošanas.

10. Strukturālu pielāgojumu palīdzība, ko sniedz ar programmām resursu izņemšanai no apgrozības

a) Tiesības uz šādiem maksājumiem nosaka, atsaucoties uz skaidri noteiktiem kritērijiem programmās, kas ir izstrādātas, lai no pārdodamu lauksaimniecības produktu ražošanas izņemtu zemi un pārējos resursus, tostarp mājlopus.

b) Maksājumi ir atkarīgi no nosacījuma, ka zeme ir jāizņem no pārdodamu lauksaimniecības produktu ražošanas vismaz uz trijiem gadiem vai – attiecībā uz mājlopiem – tie ir jānokauj vai galīgi un neatgriezeniski jāatbrīvojas no tiem.

c) Maksājumi neietver prasību vai norādes, lai šāda zeme vai pārējie resursi, kas ir saistīti ar pārdodamu lauksaimniecības produktu ražošanu, tiktu izmantoti alternatīvā veidā.

d) Maksājumi nav saistīti nedz ar produkcijas veidu vai daudzumu, nedz ar vietējām vai starptautiskajām cenām, ko piemēro ražošanai, kas sākta, izmantojot zemi vai citus resursus, kas paliek ražošanā.

11. Strukturālu pielāgojumu palīdzība, ko sniedz ar ieguldījumu atbalsta starpniecību

a) Tiesības uz šādiem maksājumiem nosaka, atsaucoties uz skaidri noteiktiem kritērijiem valdības programmās, kas ir izstrādātas, lai palīdzētu finansiāli vai fiziski restrukturēt ražotāja darbību, ja ir objektīvi pierādīti strukturāli trūkumi. Tiesības uz šādām programmām drīkst pamatot arī ar skaidri noteiktu valdības programmu lauksaimniecības zemes reprivatizācijai.

b) Šādu maksājumu summa jebkurā noteiktā gadā nav saistīta vai pamatota ar produkcijas veidu un apjomu (ietverot mājlopu vienības), ko ir sācis ražotājs jebkurā gadā pēc pārskata laikposma, izņemot gadījumu, kas paredzēts e) kritērijā.

c) Šādu maksājumu summa jebkurā noteiktā gadā nav saistīta vai pamatota ar vietējām vai starptautiskajām cenām, ko piemēro jebkurai produkcijai, kas ir sākta jebkurā gadā pēc pārskata laikposma.

d) Maksājumus dod tikai uz tik ilgu laikposmu, cik nepieciešams, lai īstenotu ieguldījumus, attiecībā uz kuriem tie ir piešķirti.

e) Maksājumos nav ietverta prasība vai norādes attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, ko ražos saņēmēji, izņemot prasību neražot kādu konkrētu produktu.

f) Maksājumi ir ierobežoti līdz summai, kas ir vajadzīga, lai kompensētu strukturālo trūkumu.

12. Maksājumi saskaņā ar vides programmām

a) Tiesības uz šādiem maksājumiem nosaka kā daļu no skaidri noteiktas valdības vides aizsardzības vai saglabāšanas programmas, un tās ir atkarīgas no konkrētu valdības programmas nosacījumu izpildes, tostarp tādu nosacījumu, kas attiecas uz ražošanas metodēm vai faktoriem.

b) Maksājuma summa nav lielāka par papildu izmaksām vai ienākumu zaudējumu, kas izriet no valdības programmas izpildes.

13. Maksājumi saskaņā ar reģionālās palīdzības programmām

a) Tiesības uz šādiem maksājumiem ir paredzētas tikai ražotājiem mazāk attīstītos apgabalos. Katram šādam apgabalam ir jābūt skaidri apzīmētam vienkopu ģeogrāfiskam apgabalam ar nosakāmu ekonomisko un administratīvo identitāti, ko uzskata par mazāk attīstītu, pamatojoties uz neitrāliem un objektīviem kritērijiem, kas ir skaidri noteikti normatīvā aktā un norāda, ka apgabala grūtības izriet no apstākļiem, kas nav īslaicīgi.

b) Šādu maksājumu summa jebkurā noteiktā gadā nav saistīta vai pamatota ar ražošanas veidu vai apjomu (ietverot mājlopu vienības), ko ražotājs sācis jebkurā gadā pēc pārskata laikposma ne tāpēc, lai samazinātu tādu ražošanu.

c) Šādu maksājumu summa jebkurā noteiktā gadā nav saistīta vai pamatota ar vietējām vai starptautiskajām cenām, ko piemēro jebkurai ražošanai, kas ir sākta jebkurā gadā pēc pārskata laikposma.

d) Maksājumi ir pieejami tikai ražotājiem attiecīgajos apgabalos, bet šādos apgabalos tie parasti ir pieejami visiem ražotājiem.

e) Ja maksājumi ir saistīti ar ražošanas faktoriem, maksājumus virs konkrētā faktora sliekšņa līmeņa veic pēc regresīvas likmes.

f) Maksājumi nav lielāki par papildu izmaksām vai ienākumu zaudējumu, kas izriet no lauksaimniecības ražošanas sākšanas norādītajā apgabalā.

V PIELIKUMS

ATCELTĀ REGULA AR TAJĀ VEIKTO GROZĪJUMU

Padomes Regula (EK) Nr. 597/2009 (OV L 188, 18.7.2009., 93. lpp.)	
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 37/2014 (OV L 18, 21.1.2014., 1. lpp.)	Tikai pielikuma 18. punkts

VI PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 597/2009	Šī regula
1. līdz 11. pants	1. līdz 11. pants
12. panta 1. līdz 4. punkts	12. panta 1. līdz 4. punkts
12. panta 6. punkts	12. panta 5. punkts
13. un 14. pants	13. un 14. pants
15. panta 1. punkts	15. panta 1. punkts
15. panta 2. punkta pirmais teikums	15. panta 2. punkta pirmā daļa
15. panta 2. punkta otrais teikums	15. panta 2. punkta otrā daļa
15. panta 3. punkts	15. panta 3. punkts
16. līdz 27. pants	16. līdz 27. pants
28. panta 1. līdz 4. punkts	28. panta 1. līdz 4. punkts
28. pants 5. punkta pirmais teikums	28. pants 5. punkta pirmā daļa
28. pants 5. punkta otrais teikums	28. pants 5. punkta otrā daļa
28. panta 6. punkts	28. panta 6. punkts
29. līdz 33. pants	29. līdz 33. pants
33.a pants	34. pants
34. pants	35. pants
35. pants	36. pants
I līdz IV pielikums	I līdz IV pielikums
V pielikums	—
VI pielikums	—
—	V pielikums
—	VI pielikums

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV